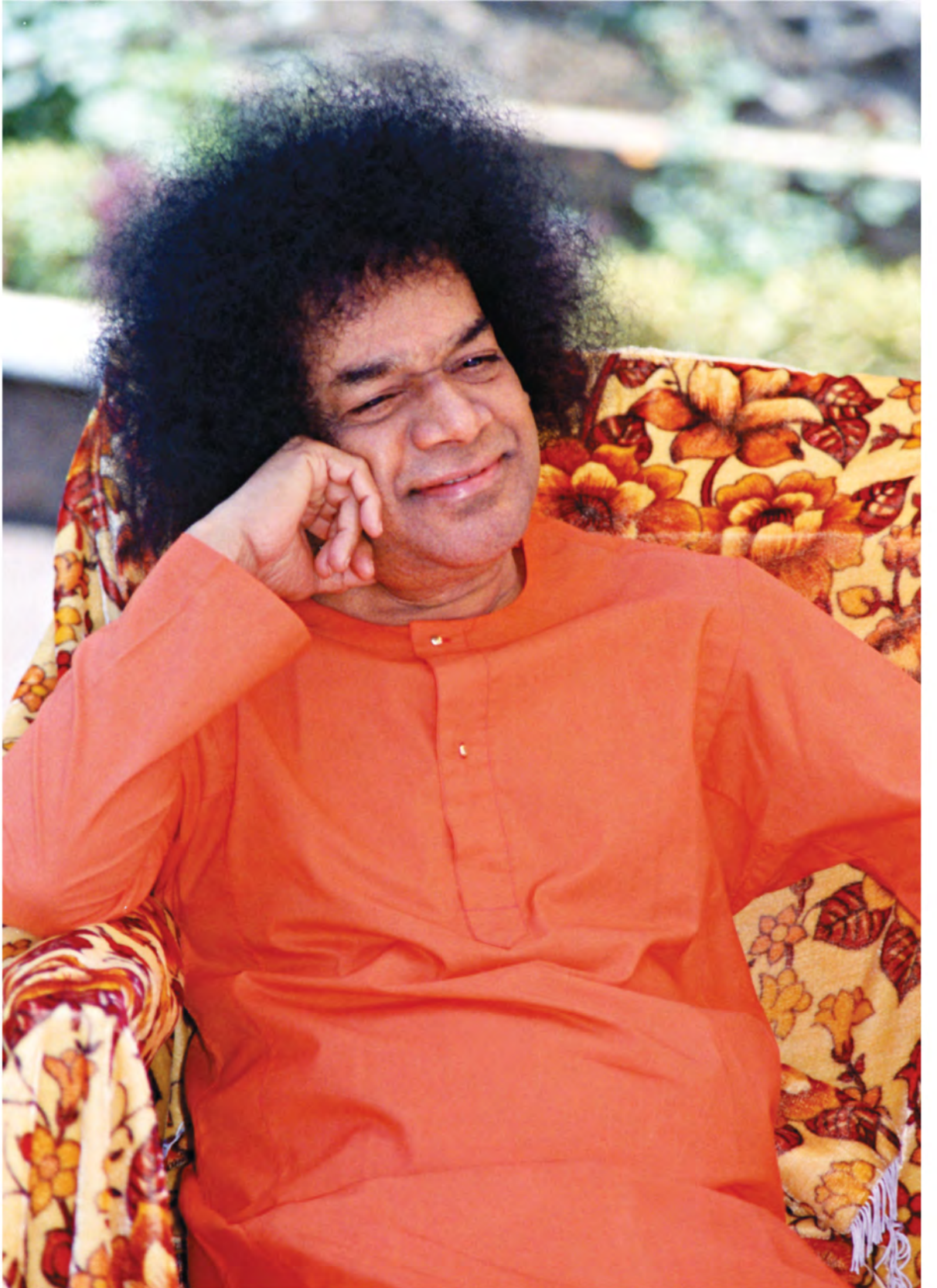

సనాతన సారథి

జూన్ 2018

‘నీ దివ్య తేజస్సు జనలోక సుఖశాంతి సౌభాగ్య సంపదల్ చల్లుచుండు’

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 61

జూన్ 2018

ప్రచురణ తేదీ

సంచిక 6

మే 23

1. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	4
2. 'యోగః చిత్తవృత్తి నిరోధః'	అవతారవాణి	7
3. అన్ని మతాలను గౌరవించడమే ఇస్లాం ఆభిమతం ప్రొ॥ అబ్దుల్ వాసే		13
4. ముత్యాల సరాలు (ధారావాహికం)	ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్	16
5. దివ్యగురువు	డా॥ శివశంకరసాయి	19
6. సేవతో జీవన సాఫల్యం	వి.ఎన్.ఆర్. మూర్తి	22
7. ఆశ్రిత కల్పతరువు	వి.ఎన్.ఆర్.కె. ప్రసాద్	24
8. ఇద్దరు పాశ్చాత్య పరిశోధకులు	'సాయిదాసు'	28
9. నిదర్శనమే తప్ప ప్రదర్శన కాదు	ఇంటర్వ్యూ - ఇన్నర్ వ్యూ	32
10. ప్రథమ సమావేశ వైచిత్రి	స.సా. 1958 జూన్ సంచికనుండి	36
11. ప్రశాంతి సమాచారం	డా॥ దివి చతుర్వేది	38
కవితాంజలి		
1. నీ దర్శనమే నిదర్శనము		12
2. ప్రార్థన	పద్మనాభుని సాంబశివరావు	21
3. 'స్టార్ట్ ది డే విత్ సాయి'	భువనచంద్ర	23
4. అభయ హస్తము	రసరాజు	37

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా బ్రహ్మ, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతినిలయం

టెలిఫోన్ : 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128, పుస్తకాలు మరియు ఆడియో వీడియో సీడీలకొరకు ఆర్డర్లు Extn. 162)

STD : 08555 ISD CODE: 0091-8555

గమనిక: అడ్రసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రక్కన మూడు పువ్వుల గుర్తు (***) ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెన్యూవల్ చేయించుకోగలరు.

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా బ్రహ్మ, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ప్రింటర్ అండ్ పబ్లిషర్ : కె.ఎస్. రాజన్, ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిశ్వర విరచిత

రామేశ్వరార్జున వాదన

(గత సంచిక తరువాయి - 52వ భాగం)

తెల్లవారి నిత్యకార్యక్రమములు ముగించుకొని అందరూ పర్ణశాల చుట్టూ చేరిరి. శ్రీరామచంద్రుడు వారలందరినీ చూచి చిరునవ్వుతో వారల యోగక్షేమములు విచారించుచు రాగా, భరతుడు రామునకు నమస్కరించి, “స్వామీ! నా మనస్సున నొక అభీష్టము మొలకెత్తినది. భయముచేతను, సంకోచముచేతను, దానిని చెప్పుకొనలేక పోవుచున్నాన”నెను.

శ్రీరాముడు అతని తల నిమిరుచు, “నా చెంత సంకోచమెందుకు?! తప్పక తెలుపు మ”నగా భరతుడు, “అన్నా! ఈ చిత్రకూట పర్వతమున గల ఋషి ఆశ్రమములను, పవిత్ర తీరములను, వనమును, వన మృగములను, సరోవరములను, సెలయేళ్ళను జలధారలను సందర్శించ కుతూహల పడుచున్నాను. అందందు తమ పాద చిహ్నములను దర్శించి రావలెనను కుతూహలము అయోధ్యావాసులలో

సహితము రేకెత్తినది” అని ప్రార్థించెను. అంత రాముడు, “తమ్ముడా, నీ అభిరుచి చాలా ఉత్తమమైనదేకాని నీవు అత్రిమహాముని అనుజ్ఞ గైకొని నిర్భయముగ వనములో సంచరించవచ్చును” అని చెప్పెను. రాముని వచనములను భరతుడు విని సంతసించి ముని చరణములకు నమస్కరించి, రామునకు నమస్కరించి, శత్రుఘ్నునితోపాటు, మంత్రులతో పాటు వనసంచారము, ఆశ్రమ సందర్శనము గావించెను. అట్లు సందర్శించుచు రాగా పర్వత సమీపమున నొక కూపము కనిపించెను. సకల పుణ్యతీర్థముల పవిత్ర జలములు దానిలో గలవు. ఆ జలము నిర్మలము. అక్కడికి వెళ్లెను. అక్కడ అత్రి మహాముని శిష్యుడు భరతునకు ఆ పవిత్ర జలమును గురించి వివరించెను. అంత భరతుడు ఆ పవిత్ర జలమును శిరస్సునందు ప్రోక్షించుకొని, నమస్కరించి అందులో పడిన చెత్తనూ మట్టినీ తీసి ఆ స్థానమును తన స్వహస్తములతో పరిశుభ్రపరచెను. అదే నేడు “భరత కూపము” అను పేరుతో నిలిచి లోకఖ్యాతి నందుకొనుచున్నది.

ఆరవ దినం ప్రాతఃకాలమున స్నానసంధ్యాదుల ననుష్ఠించి, శత్రుఘ్నునితో, పరివారముతో, భరతుడు సమావేశమై రాముని ముఖలక్షణములను గమనించుచు, దిగ్గున లేచి నిలువబడి, ధైర్యము నవలంబించి, దండ ప్రణామము చేసి, చేతులను జోడించుకొని ఇట్లు విన్నవించెను: “హే ఇక్ష్వాకు కులతలకా! అన్నివిధముల మీరు నా కోరికలు నెరవేర్చితిరి. నా నిమిత్తమై మీరు సకల దుఃఖములు పడుచుంటిరి, సకల కష్టములు పడుచున్నారు. ఓ నాథా! మీ ఆజ్ఞను దయచేయుడు. పదునాల్గు సంవత్సరములవరకు మీ ఆగమనమును నిరీక్షించుచూ నేను

నగరములో మీ సేవ చేయువాడను. అవధి దాటిన తర్వాత మీ చరణారవిందములను దర్శించుటకు మార్గము చూపుము. ఈ పదునాలుగు సంవత్సరముల వరకు నాకేవిధమయిన ధైర్యము నిలిచియుండునో బోధింపుడు.

“రామా! మీ పురజనులు, మీ కుటుంబము, ప్రజలు, అత్యంత సరసులు, పరమ పవిత్రులు. బ్రాహ్మణులు, పండితులు, మీయందు బద్ధానురాగులై యుందురు. ఈ సంసార దుఃఖములను, తాపములను మీ నిమిత్తమై భరించువాడ. మీ పరోక్షమున పరమపదమైనను నాకు వ్యర్థము. మీ సేవకుల మనోభిప్రాయములు, వారి భావములు, వారి కోరికలు మీకు విశదము. ఉభయలోకములలోను మీరే నన్ను నిర్వహించగలరు. ఇదియే నాకుగల మనోధైర్యము. అందుచేత నాకీ దుఃఖమంతయు తృణప్రాయముగా కనబడును. ఇంతవరకూ నా దుఃఖమును పట్టలేక నా తలకు తగునట్లు ప్రసంగించితిని. నా లోపములను క్షమించి వెనుదీయక తగినట్లు నన్ను శిక్షింపుము” అని భరతుడు చెప్పిన విన్నపములను సభికులు విని హర్షించి, ఆమోదించి అతనిని కొనియాడిరి. నీరములనుండి క్షీరమును విభజించు హంసవలె అతడు సత్యము నసత్యమునుండి విభజించి చెప్పెను.

నిర్మలాంతఃకరణముతో భరతుడు చెప్పిన మాటలు దీనబంధువు రాముడు విని దేశకాలసమయాను సారముగ అతనితో ఇట్లు చెప్పెను: “తమ్ముడా, భరతా! గృహములో ఉన్న నీయొక్కయు, వనములోయున్న మాయొక్కయు, సకల జన యోగక్షేమమును చూచుకొను వారు ఎవరో వారు చూచుకొనుచుందురు. లోకరీతిగా గురువులైన వసిష్ఠులవారును, జనక చక్రవర్తులును నీకు తోడుగా ఉందురు. స్వప్నమందైననూ నీకును, నాకునూ కష్టములన్నవి కనిపించుటకు వీలులేదు, కనిపించవుకూడను. మన తండ్రిగారి ఆజ్ఞను

పరిపాలించుటయే పరమ పురుషార్థము, సర్వ శ్రేయోదాయకము, శాశ్వత కీర్తిప్రదాయకము, వేద సమ్మతము. ఎవరు గురువాజ్ఞను, తండ్రి ఆజ్ఞను, తల్లి ఆజ్ఞను మన్నించి సన్మార్గమున సంచరించెదరో వారి పాదములు తప్పు మార్గమున పడవు. ఈ సత్యమును గుర్తించి, దుఃఖమును దూరము త్రోసి ఆనందముతో, నీతినిజాయతీలతోడ, పదునాలుగు సంవత్సరములు రాజ్యమును నడుపుము. రాజు, ముఖమువలె నుండ వలెను; భోజన పానములు ముఖము చేయును. సకలాంగముల నది యథావిధిగ పుష్టి చేయును. అటులనే రాజులద్వారా రాజ్యాంగములకు పుష్టి వచ్చును. సకల మనోరథములు మనసులో నిమిడి యున్నటుల, సకల రాజధర్మములును, రాజనీతులును రాజులలో దాగియుండును.” ఈవ్రకారము అనేక విధముల రాముడు తమ్మునకు బోధించెను.

కానీ, మనసు నిలుచుటకు ఆధారము లేకపోవుట చేత, భరతుని మనసునకు శాంతి లేకపోయెను. శ్రీరామునియందు గల ప్రేమకు వశ్యులై మంత్రులును, గురువులును, తల్లులును, పండిత పామరులును భరతునివలె ఏకాభిప్రాయులై సంశయించి ఊరకుండిరి. అప్పుడు రామప్రభువు కటాక్షించి తన పాదుకలను తీసి భరతున కిచ్చెను. సాదరముగ భరతుడు పవిత్ర పాదుకలను తన హస్తములతో తీసుకొని శిరస్సుపై ధరించెను. రెండు నేత్రములనుండి గంగాయమునలవలె ఆనందజలము ప్రవాహముగా కారదొడగెను. భరతుని నోట మాట రాలేకపోయెను. “ఇవి కరుణాసముద్రుడు ధరించిన పాదుకలు కావు. సకల జనుల ప్రాణములు రక్షించు రక్షలు, భరతుని స్నేహరత్నమును కాపాడునట్టి సంపుటము, రఘు కులమును రక్షించు రెండు కవాటములు. ఇవి సుకర్మలు చేయునట్టి రెండు హస్తములు. ఇవే లోక నేత్రములు. ఈ రెండు పాదుకలు మన వెంట వచ్చు

సీతారాముల చిహ్నములు” అని వర్ణించుచూ గంతులు వేయుచున్న భరతుని ఆనందమును ఎవ్వరును వర్ణింప లేకపోయిరి. అందరూ ఒకసారి రామపాదుకలకు నమస్కరించి, రాముని అనుగ్రహమును కొనియాడిరి. రామునకు నమస్కరించి ప్రయాణమునకు సెలవివ్వమని ప్రార్థించిరి. రాముడు భరతుని తృప్తికి మెచ్చి, ఒకసారి ప్రేమతో భరతుని గట్టిగ కౌగిలించుకొని తల నిమిరి “విజయభవ!” అని ఆశీర్వదించెను. శత్రుఘ్నుడు నమస్కరించెను. అతనిని రాముడు కౌగిలించుకొని అతనికి చెప్పవలసిన ధర్మ సూత్రములను తెలిపి, “భరతుని రాముడుగా భావించి తోడుగానుండి రాజ్యకల్యాణమునకు తగినరీతి గావించుమ”ని తెలిపెను. భరత శత్రుఘ్నులు లక్ష్మణుని కౌగిలించుకొని, “నీ భాగ్యమే భాగ్యము, నీయంతటి అదృష్టవంతు డే లోకముననూ ఉండడ”ని లక్ష్మణుని కొనియాడి అతనినుండి సెలవును తీసుకొనిరి. లక్ష్మణుడు భరత శత్రుఘ్నులను చెంతచేర్చి, రామచంద్రుని పాదుకలు సకల మంగళములకు మూలములు. కాన, అట్టి భాగ్యమును అందుకున్న మీకంటే ధన్యులు మరొకరుండరని, అట్టి భాగ్యమును భద్రముగా కాపాడుకొనుటే మీ కర్తవ్యమని హెచ్చరించెను.

తదుపరి భరత శత్రుఘ్నులు సీతాదేవి దగ్గరకు వెళ్లి ఆమె పాదములపై బడి దుఃఖమును భరించలేక బోరున ఏడ్చిరి. ఆమె వారలను అనేకవిధముల నోదార్చి, “రామరక్షకంటే వేరొకటున్నదా లోకమున నాయనలారా! మీరు ధన్యులు. ఈ పదునాలుగు సంవత్సరములు పదునాలుగు నిమిషములవలె అతి శీఘ్రముగా జరిగిపోయి, రామాగమనముతో రాజ్యము కళకళ, కిలకిలలాడును. ఓపికతో రామాజ్ఞను జవదాటక మీ అభీష్టములను ఫలసిద్ధి గావించుకొని ఆనందింతురు గాక!” అని దీవించెను.

భరత శత్రుఘ్నులు నేరుగా జనక మహారాజు దగ్గరకు వచ్చి నమస్కరించి, “ఓ రాజా! మాపై గల దయాప్రేమానుగ్రహములచేత, తాము మా తండ్రి మరణవార్తయు, రామచంద్రుని వనవాసవార్తయు విని అయోధ్యకు వచ్చి మా పరిస్థితులను స్వయముగా గుర్తించి, మమ్ము అనేకవిధముల ఓదార్చి ధైర్యమునకు తగిన సలహాల నందించి, మా అభీష్టమును పురస్కరించుకొని తిరిగి మీరు ఇన్ని శ్రమలకోర్చి మాతో అరణ్యమునకుకూడనూ దయచేసి, రామునకు విన్నవించవలసిన విషయములలో మాకెంతయో తోడ్పడి, కడకు మా దుఃఖ పరిహారమునకు తగిన సలహాల నందించి రామానుగ్రహమును పొందినట్టి వ్యక్తులుగా మమ్ము గావించితిరి. మీకనేక ధన్యవాదముల నర్పించుచున్నాము. ఇంతకంటే మేమేమి చేయగలము?! తమ ఆశీర్వాదబలమే మాకీనాటికింత తృప్తిచేకూర్చెన”నిరి. భరతశత్రుఘ్నుల కృతజ్ఞతాపూర్వకమైన వందనముల నందుకొన్న జనకుడు ఆ పిల్లలయొక్క ప్రేమవాక్యములను హృదయ పూర్వకముగా అందుకొని, వారల గుణములను తనలో తాను ఎంతయో మెచ్చుకొని, వారల చెంతచేర్చుకొని, శిరస్సులను ముద్దాడి, “నాయనలారా! రామచంద్రుని ఆజ్ఞానుసారము మీరు మెలగి అతని అనుగ్రహపాత్రులగుదురుగాక! నేనిక్కడనుండియే మిథిలకు వెళ్లుచున్నాన”ని, తన పరివారము తరపున తానే భరత శత్రుఘ్నుల చెంత సెలవు పుచ్చుకొని, తన పరివారముతో మిథిలకు ప్రయాణమయ్యెను.

ఇక మంత్రులు, సామంతులు, ప్రజలు, బ్రాహ్మణులు, ఋషులు, ఒకరి తరువాత ఒకరు సీతారామలక్ష్మణుల దగ్గర సెలవు తీసుకొని భారమైన హృదయంతో విడువలేక అయోధ్యకు తిరిగి వెళ్లుటకు అన్నివిధముల సిద్ధమయిరి.

(సశేషం)

అవతారవాణి:

“యోగః చిత్తవృత్తి నిరోధః”

(జూన్ 21 వ తేదీ అంతర్జాతీయ ‘యోగా’ దినోత్సవం)

విద్యార్థులారా....!

విశిష్టమైన యోగదర్శనమును ప్రాచీన మహర్షులు ఆనాదికాలం నుండే అనుభవిస్తూ జగత్తునకు ప్రచార ప్రబోధలు చేస్తూవచ్చారు. ఇది అష్టాంగములతో కూడినది. యమ నియమ ఆసన ప్రాణాయామ ప్రత్యాహార ధారణ ధ్యాన సమాధి అనే షేర్లతో దీనిని ప్రచురిస్తూ వచ్చారు. కాని, ఈ యోగవిశిష్టతను గుర్తించే నిమిత్తమై భారతీయులు తగిన కృషి చేయలేక పోయారు. ఈ యోగము పుట్టినది భారతదేశములో అయినప్పటికీ ఇది విదేశములలో పెరుగుతూ వస్తున్నది. ఈనాటి విద్యావిశేషమువలన, ఆధునిక నాగరికతవలన భారతీయులలో ఒకవిధమైన అంధ విశ్వాసము పెరుగుతూ వచ్చింది.

మానవుడు ఏ విషయమును తెలుసుకొనవలెనన్నా పరిపూర్ణమైన శ్రద్ధా విశ్వాసములచేత దానిని పరిశీలన గావించవలసివస్తుంది, లేనిచో సత్య స్వరూపాన్ని దర్శించలేడు. ఈ యోగము అనేది కేవలం కాషాయ వస్త్రములను కట్టి కందమూలాదులను భుజిస్తూ కారడవులయందు నివసించే సర్వసంగ పరిత్యాగులైన సాధువులకు, సన్యాసులకు మాత్రమే సంబంధించినదనే అపోహతో భారతీయులు దీనిని అలక్ష్యం చేస్తూవచ్చారు. ఇది సత్యము కాదు. సామాన్యమైన మానవునికే ఈ యోగము అత్యవసరమని ఈనాడు

పరిశోధనలద్వారా ప్రపంచములో ప్రచారము సల్పుతూవచ్చారు.

ఈ యాంత్రిక యుగమునందు మానవులు అధికమైన శ్రమలకోర్చి ద్రవ్యార్జన నిమిత్తమై రాత్రింబవళ్ళు శ్రమిస్తూ వస్తున్నారు. ఈవిధముగా నిద్రలేకుండా శ్రమించి అలసిపోయి, నిద్ర నిమిత్తమై నిద్రమాత్రలుకాని, లేక మత్తుపదార్థములుగాని స్వీకరించి తమ ఆరోగ్యాన్ని పాడుచేసుకొంటూ వస్తున్నారు. సకాలమునకు నిద్ర లేకపోవటం, నిద్ర నిమిత్తమై కృత్రిమమైన జెషధాలను, మత్తు పదార్థములను స్వీకరించడం మొదలైన దురభ్యాసములచేత మానవునికి గుండెజబ్బు, రక్తపోటు దినదినానికి అధికమవుతూవచ్చాయి. దీనిని

గుర్తించిన పరిశోధకులు అనేక విధములుగా విచారణ సల్పి చివరికి యోగమే దీనికి తగిన పరిహారమని నిర్ణయిస్తూవచ్చారు. అధికమైన శ్రమల చేత మానవుని శరీరం బలహీన మవుతుంది. ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసములను కూడా అధికంగా చేయడంచేత ఊపిరి తిత్తులు దెబ్బతింటాయి. రక్తపోటు కూడా ప్రారంభమౌతుంది. ఈవిధమైన వ్యాధులకు ఎన్ని జెషధములు తీసుకొన్నా నివారణ లేకుండా పోతున్నది. అందుచేత, ఆరోగ్య ఆనందములకు, శాంతి సౌఖ్యములకు యోగమే శరణ్యమని నిర్ణయిస్తూ వచ్చారు.

అమెరికాలోని ఇంటర్నేషనల్ యూనివర్సిటీలో ఫిజియాలజీ ప్రొఫెసర్ కేటన్ కేంక్ అనేక పరిశోధనలు చేసి, పతంజలి

యోగప్రభావముచేత దేనినైనా మార్చవచ్చునని నిర్ణయిస్తూ వచ్చాడు. తరువాత హవాయి యూనివర్సిటీలోని కాలియట్, పీటన్, జాన్సన్ అనే ముగ్గురు ప్రొఫెసర్లు కూడా ఈ సత్యాన్ని పరిశోధించి, చిత్తవృత్తులను నిరోధించుకొన్నప్పుడు ఎంతటి విజయామైనా సాధించ వచ్చును, మానసిక శారీరక శక్తులను అభివృద్ధి గావించుకొనవచ్చునని నిర్ణయిస్తూ వచ్చారు. నయాపైస కూడా ఖర్చుకాకుండా, డాక్టర్స్‌ను ఆశ్రయించకుండా ఆరోగ్యాన్ని కాపాడుకోవాలంటే యోగాభ్యాసం అత్యవసర మని గుర్తించారు. ఐతే, మానవునిపై యోగముయొక్క ప్రభావాన్ని ఏరీతిగా గుర్తించడానికి వీలౌతుంది? అని పరిశోధించగా తేలిన విషయమేమిటంటే, 2 గంటల గాఢనిద్రలో మనము పొందే సుఖాన్ని యోగాభ్యాసములో కేవలం 12 నిమిషాలలోనే పొందవచ్చునని వారు గుర్తించారు.

ఆరోగ్య సమస్యలకు యోగమే పరిష్కారం

మానవునకు నిద్ర అత్యవసరం. ఆహారం లేకపోయినా కొన్నివిధములైన సాధనలచేత సరిపుచ్చుకోవచ్చునుకాని, నిద్ర లేకుండిన మానవుని ఆరోగ్యం పూర్తిగా చెడిపోతుంది. ఈనాటి మానవుడు సహజమైన నిద్రనుకూడా కోల్పోతున్నాడు. చతుర్విధములైన పురుషార్థముల సాధనకు ఆరోగ్యం అత్యవసరమైనది. ఈనాడు లోకంలో గుండెజబ్బులు అధికముగా పెరిగిపోతున్నాయి. మానసిక సంబంధమైన విచారమువలన, సరియైన ఆక్సిజన్ లేకుండాపోవడంవలన, తగిన వాతావరణము లేకపోవడం వలన మానవుడు తన ఆరోగ్యమును దినదినానికి నశింప జేసుకొంటున్నాడు. తిరిగి ఆరోగ్యమును పొందే నిమిత్తమై తాను సంపాదించిన ధనమంతా వృథాం చేసుకొంటున్నాడు. ధనం తక్కువ కావడంచేత ఇంట్లో సరియైన ఆహారమును భుజించలేకపోతున్నాడు. ఈవిధముగా అనేక కారణములచేత మానవుడు శారీరక మానసిక ఆరోగ్యాలను పూర్తిగా కోల్పోతున్నాడు.

ఒకానొక సమయంలో పాతమెక్సికోలో అనేకమందిని చెఱసాలలో పెట్టారు. కాని, చెఱసాలలో జీవిస్తున్న ఆ వ్యక్తులకు ఒకవిధమైన అనారోగ్యం అధికమవుతూ వచ్చింది. ఇది ఆహార దోషమా? నీటి దోషమా? అని

అనేకమంది డాక్టర్స్ పరిశీలన జరిపారు. చివరికి మానసిక అశాంతియే దీనికి మూలకారణమని నిర్ణయించి, ఆ పాతమెక్సికోలో యోగాభ్యాసములను ప్రారంభించారు. యోగాభ్యాసం ప్రారంభించిన రెండు నెలలకే అందరూ పరిపూర్ణ ఆరోగ్యమును, ఆనందమును అనుభవిస్తూ వచ్చారు. ఇంక నిరంతరం యోగాభ్యాసం చేయాలనే ఆశ వారిలో అభివృద్ధి అవుతూవచ్చింది. ఈవిధముగా యోగాభ్యాసము చేస్తూ రాగా చాలమందిలో పూర్వము ఉండిన డ్రగ్స్, మత్తుమందులు తీసుకొనే దురలవాట్లు తగ్గిపోయాయి. సిగరెట్లు, బీడీలు కాల్చడం వంటి దుర్భాసములన్నింటిపైన విద్యార్థులకు అసహ్యం కల్గుతూవచ్చింది. ఈవిధమైన అనుభూతులు పొందిన విద్యార్థులే స్వయముగా ఇతర విద్యార్థులకు ప్రచార ప్రబోధాలు సల్పుతూ వచ్చారు. కనుకనే, ఈనాడు మూడు లేక నాలుగు లక్షలమంది విద్యార్థులు నిరంతరమూ యోగాభ్యాసములు చేస్తున్నారు. దీనివలన ఎన్నోరకములైన ఫలితములను పొందటానికి అవకాశమున్నదని వారు విశ్వసిస్తున్నారు.

పతంజలి ఈ యోగమును అనుభవించే నిమిత్తమై తన జీవితాన్నే అంకితం చేశాడు. మానవ జీవితం ఆరోగ్యంపై ఆధారపడియున్నది. ఏ కార్యం చేసినా శరీరము చాలా ప్రధానమని, ఈ శరీరానికి నియమాలు అత్యంత అవసరమని, ఈ నియమాలను పాటించడమే యోగముయొక్క ప్రధాన లక్ష్యమని బోధిస్తూ వచ్చాడు. “న శ్రేయో నియమం వినా” యోగమునకు కొన్ని నియమాలు ఉంటున్నాయి. మితాహారాన్ని, హితాహారాన్ని మాత్రమే భుజించాలి. రుచినే ప్రధానంగా చూడకూడదు. పదార్థం యొక్క పవిత్రతనుకూడా గుర్తించాలి. కాని, మానవుడు ఈ రెండింటినీ ఏమాత్రం లక్ష్యపెట్టడం లేదు. ఏది చిక్కితే అది భుజించి ఆరోగ్యాన్ని పూర్తిగా పాడుచేసుకొంటున్నాడు. ఆహారం దేహరక్షణకొరకేకాని, రుచికోసం కాదు. ఆకలి ఒక రోగము, అన్నం ఒక ఔషధము. దప్పి ఒక రోగము, నీరు ఒక ఔషధము. కాని, అట్టి రోగ నివారణకు ఔషధము సేవించే సమయంలో అది చాలా రుచిగా ఉండాలని ఆశిస్తున్నారు!

శరీర మనో శక్తులపై యోగాభ్యాస ప్రభావం

పరిపూర్ణమైన ఆరోగ్యము, పరిపూర్ణమైన శాంతి ఈ పతంజలి యోగదర్శనముయొక్క ఫలితములు. ఈనాడు మనమిట్టి పవిత్రమైన యోగాన్ని అభ్యసించకపోవడం వలన నరములు బలహీనమై రక్త సరఫరా వేగం పెరిగి మనలో ఉద్రిక్తములు బయలుదేరుతున్నాయి. రక్తపోటుకు మూలకారణం విశ్రాంతి లేకపోవడమే. విశ్రాంతి లేకపోవడానికి కారణం సరియైన నిద్ర లేకపోవడమే. యోగాభ్యాసముచేత మానవునికి మానసిక సంబంధమైన విశ్రాంతి చిక్కుతుంది.

జర్మనీలో ఒక విద్యార్థికి అన్ని పరీక్షలయందు తక్కువ మార్కులు వస్తుంటే, అధ్యాపకుల ప్రోద్బలముచేత యోగాభ్యాసంలో ప్రవేశించాడు. మూడు నెలల తరువాత వచ్చిన పరీక్షలలో అధికమైన మార్కులు తెచ్చుకున్నాడు. యోగాభ్యాసంవలన జ్ఞాపకశక్తి అభివృద్ధి అవుతుందని ఈ విషయం నిరూపిస్తోంది. చిన్నచిన్న విషయాలలోకూడా జగదాలు వేసుకొనే స్వభావం గల ఆ విద్యార్థి ఎవరితోనైనా మాట్లాడేటప్పుడు పరమశాంతంగా “ప్లీజ్ ఎక్స్ క్యూజ్ మి (దయచేసి నన్ను మన్నించండి)” అంటూ పవిత్రమైన పదాలను ఉచ్చరిస్తూ వచ్చాడు. అంతకుముందు అతడు ఏనాడుకూడా “ప్లీజ్” (దయచేసి) అని చెప్పి ఎఱుగడు! ఎంతో వినయంతో ఆ విద్యార్థి జీవితాన్ని గడుపుతూ వచ్చాడు. ఈ విచిత్రమైన మార్పును అతని తల్లిదండ్రులు గుర్తించారు. ఆ విద్యార్థి తండ్రి 70 సం॥ల వృద్ధుడు. కుమారుని చూసి తానుకూడా యోగాభ్యాసం ప్రారంభించాడు. ఈ యోగాభ్యాసంవలన అతనికి 50 సం॥ల వయస్సులో ఉండే శక్తి ప్రారంభమైనది. ఐతే, యోగాభ్యాసం చేసినంతమాత్రాన చాలదు, దానికి తగిన నియమ నిబంధనలను అనుసరిస్తూ రావాలి. క్రమశిక్షణ పాటించినప్పుడే సరియైన శక్తి మనకు ప్రాప్తిస్తుంది. యోగాభ్యాసమంతా క్రమశిక్షణపై ఆధారపడి ఉన్నది.

ప్రాణాయామం ఆచరించే పద్ధతి

యోగమనగా కేవలం శారీరక వ్యాయామం కాదు. ఇది ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసములతో కూడినది. ఇందులో ప్రాణాయామ ప్రత్యాహారములు ప్రధానమైనవి.

ప్రాణాయామమనగా గాలిని తీసుకోవడం, ఉంచుకోవడం, వదలడము. ఇవి పూరకము, కుంభకము, రేచకము అనే పేర్లతో పిలువబడుతున్నాయి. పూరకమనగా గాలిని తీసుకోవడము, కుంభకమనగా పూరించిన గాలిని స్తంభింపచేయడము, రేచకమనగా స్తంభింపజేసిన గాలిని వదలడం. ఇది ఏరీతిగా జరగాలి? అనుభవము లేకుండా, గురువు లేకుండా కేవలం గ్రంథాలను మాత్రమే చదివి ఈ ప్రయత్నం చేయకూడదు. అది చాలా ప్రమాదకరం!

ఒక గడియారాన్ని పెట్టుకొని మనం గాలిని ఎంతసేపు పూరించుకొంటున్నామో చక్కగా గుర్తించాలి. ఎంతసేపు సాధ్యమైతే అంతసేపు చేసుకోవచ్చు. ఇంతసేపే చేయాలని ఏమీ నిబంధన లేదు. ఐతే, ఎంతసేపు నీవు పూరించినావో అంతసేపు కుంభకం చేయాలి. అనగా, గాలిని లోపల పెట్టుకోవాలి. ఎంతసేపు నిలబెట్టుకొన్నావో అంతసేపు తిరిగి వదలాలి. ఈవిధముగా సమకాలం తీసుకొన్నప్పుడు ఆయాసపడకూడదు, సహజంగా ఉంటుండాలి. ఇది క్రమక్రమేణా అభ్యాసం చేసి తదుపరి ఒకవైపునే గాలిని తీసుకొని మరొకవైపున వదలాలి. దీనినే “ఇడ పింగళ సుషుమ్న” అన్నారు. కుడివైపునుండి తీసుకొన్న గాలిని భద్రం చేసుకొని ఎడమవైపునుండి సమకాలంలో వదలాలి. ఇందులో ఏవిధమైన పొరపాటు జరిగినా ఊపిరితిత్తులు దెబ్బతింటాయి. బ్రెయిన్ (మెదడు)కూడా కొంత ఎఫ్లెక్ట్ అవుతుంది. అభ్యాసం చేస్తే శ్రమ అనేది ఉండదు. అనేకమంది పరుగెత్తుతూ ఉంటారు, పరుగెత్తిన తరువాత కుక్కల మాదిరి ఆయాసపడుతుంటారు. ఇది సరియైన లక్షణం కాదు. ఎంత పరుగెత్తినప్పటికీ తిరిగి తాను నిల్చినప్పుడు శ్వాస సమంగానే ఉండాలి. ఇది యోగాభ్యాసంచేతనే సాధ్యమవుతుంది.

యోగాభ్యాసమును అందరి దగ్గరా మనము చేసుకోవాలి. ఈనాడు విదేశాలలో చాలామంది కేవలం శరీర వ్యాయామం చేస్తున్నారు. అదే యోగాభ్యాస మనుకొంటున్నారు. కాని, ఇవన్నీ సరియైన యోగములు కావు. యోగమంటే పతంజలి సూత్రాన్ని ప్రమాణంగా తీసుకోవాలి. పూరక కుంభక రేచకములకు దేనికి ఎంత? ఎంతకు ఎంత? అనే నిర్ణయాన్ని తీసుకోవాలి. ఇదే

న్యాయము. ఇది చక్కగా అర్థం కావాలంటే పప్పులో ఉప్పు ఎంత వేస్తే అది తినటానికి వీలవుతుంది? దానికి తగ్గట్లుగా వేయాలి. అన్నం వండేటప్పుడు బియ్యమంతా ఉడికి మెత్తగా అయ్యే సమయంలో పెద్ద మంట పెడితే అది మాడిపోతుంది. కనుక మంటను సరిగా ఉంచాలి. ఇదే పాకశాస్త్రంలో న్యాయము. ఈవిధంగానే ప్రాణాయామంలో కూడా న్యాయాన్ని పాటించాలి.

సంకల్పముల ప్రభావం సర్వాంగములకు వ్యాపిస్తుంది

ఒక పెద్ద కొలనులో రాయిని విసిరినప్పుడు దానివలన ఏర్పడిన తరంగములు ఆ కొలనులో అంతటా వ్యాపిస్తాయి. అదేవిధంగా మన మానస సరోవరంలో ఒక తలంపు అనే ‘రాయి’ని విసిరినప్పుడు, ఆ మనో తరంగములన్నీ మన చేతులలో, కాళ్ళలో, కన్నులలో, చెవులలో శరీరంలో అంతటా ప్రాకిపోతాయి. చెడ్డ తలంపు కలిగితే నీ కన్నులు చెడ్డనే చూస్తాయి, నీ కాళ్ళకూడా చెడ్డ ప్రదేశానికే పోతాయి, నీ చెవులు చెడ్డ విషయాలనే వింటాయి. కనుక, మన మానస సరోవరములో మంచి తలంపులను వేసుకోవాలి. అప్పుడు ఏది చెప్పినా, ఏది చేసినా, ఏది చూసినా అంతా మంచివే జరుగుతాయి. “ఈనాడు చెడ్డవి కనిపిస్తున్నాయి, చెడ్డవి వింటున్నాము, చెడ్డవి చెవుతున్నాము” అంటే అవి బయటినుండి వచ్చినవి కావు, మన సంకల్ప తరంగములే! మన మంచికికాని, చెడ్డకుకాని మన తలంపులే మూలకారణము. అట్లే, బంధమునకూ, మోక్షమునకూ మనస్సే కారణము, మన సంకల్పములే కారణం. యమము అనగా అంతర్ ఇంద్రియాలను అరికట్టుకోవడం. యోగమంతా సంకల్పములపైనే ఆధారపడి ఉన్నది. కనుక, దైవ సంకల్పములను అభివృద్ధిపరచుకోవాలి. అప్పుడు ఏది చేసినా, ఏది చూసినా అంతా దివ్యంగానే ఉంటుంది.

అంగార్పణము అనగా...

“ఓ భగవంతుడా! నా కష్టాలు నీ కళ్ళకు కనిపించడం లేదా?” అని ప్రార్థిస్తే, భగవంతుని రెండు కన్నులు మాత్రమే మన దగ్గర ఉంటాయట. “స్వామీ! నా ప్రార్థనలు నీ చెవులకు సోకటం లేదా?” అని ప్రార్థిస్తే, మన దగ్గర

భగవంతుని రెండు చెవులు మాత్రమే ఉంటాయట. “స్వామీ! నా ఇంట వెంట జంట కంట ఉండి నా కష్టాలను పరిహారం చేయి” అని ప్రార్థిస్తే మనం నడిచేటప్పుడు వెనుకనే భగవంతుని పాదశబ్దాలు వినిపిస్తాయట! అనగా, పరమాత్ముడు మన వెంటనే ఉంటాడు. మన ప్రార్థనను పురస్కరించుకొనియే తానుకూడా అంగస్వరూపునిగా నిరూపిస్తుంటాడు. మన అంగములను కూడా భగవత్ప్రీత్యర్థంగా వినియోగించుకోవాలి. దీనిని పురస్కరించుకొనియే పతంజలి యోగసూత్రములలో “అంగార్పణము” అనేది ఒకటున్నది. ఎట్లా...? ఈనాటి సాధకుడుకాని, ఆధునిక విద్యార్థికాని “నేత్రం సమర్పయామి” అని చదువుతూ, ఒక పుష్పమును తీసికొని నేత్రములకు తాకించి భగవంతునికి విసిరేస్తున్నాడు. ఇది భగవంతుని మోసం చేసినట్లే అవుతుంది! నేత్రాన్ని సమర్పిస్తున్నానని చెప్పతూ, పుష్పాన్ని మాత్రమే అర్పిస్తున్నాడు. “నేత్రం సమర్పయామి” అంటే మన చూపులను మంచియందే ప్రవేశపెట్టాలి. “శ్రోత్రం సమర్పయామి” అంటే చెవులను మంచి విషయాలను వినడానికే ఉపయోగించాలి. కాని, మనమీనాడు ఏమి చేస్తున్నాము? స్వామి ఏమి చెపుతున్నారో సరిగా వినేవారు కూడా లేరిక్కడ! స్వామిని చూస్తూ ఉంటారుకాని, ఇతర విషయాలను చింతన చేస్తుంటారు. మిగతావారి విషయములను మాత్రం చాలా శ్రద్ధతో వింటారుగాని, భగవద్విషయములను వినాలంటే చాలా విరుద్ధంగా ఉంటారు.

“పొద్దుపోక ఊరివారి సుద్దులంటే
మీరు సిద్ధమౌదురే కడు శ్రద్ధతోడ
ముద్దుముద్దుగాను భగవత్ ముచ్చటలు
చెప్పువేళ ఒద్దికగ నుండరే చెవులారా!
శివ శివ శివ యనరాదా!
మీ చింతలెల్ల బాపుకొని మనరాదా!

పనిమాలి సినిమాలు పలుమార్లు
మీరు చనిచని గనినను తనివి లేదే!
క్షణమున దైవసన్నిధి నిలువగ
కనులారా కడు కష్టమౌగా!”

ఈవిధంగా మన అంగములను ఎంత అపవిత్రము చేసుకొంటున్నామో ఎవరికి వారు కన్నులు మూసుకొని విచారణ చేస్తే వారికి అర్థమౌతుంది.

సంతోషము వేరు, ఆనందము వేరు

కొందరికి భగవత్సన్నిధిలో ఉండాలంటే రెండు పాదాలు ఏమాత్రము నిలువవు. బస్ స్టాండ్ లోకాని సినిమా హాల్ లోకాని గంటల తరబడి 'క్యూ'లో నిల్చుంటారు. దేవాలయానికి వెళ్ళితే మాత్రం తక్షణమే లోపలకు విడవాలి, తక్షణమే దేవుడు చూడాలి, తక్షణమే వెళ్ళిపోవాలి! ఈవిధముగా నిత్యసత్యమైన విషయాలలో తొందరపాటు వస్తున్నదికాని, అనిత్యమైన అసత్యమైన వాటిలో ఓపిక పట్టుకుంటున్నారు! దానినిక్కడ, దీనినిక్కడ మార్చాలి. అదే యోగము. దీనికై నిత్యానిత్య విషయ పరిశీలన కావాలి. ఏది మంచి? ఏది చెడ్డ? అని మనం విచారణ చేసుకొన్నప్పుడు కొంతమందికి ఈ ప్రాకృతమైన జీవితమే మంచిదిగా తోస్తుంది. ఇది ఎంతసేపు? తాత్కాలికమే! దీనినే 'సంతోషము' అన్నారు. నీకు ఆకలవుతుంటే క్యాంటీన్ కు వెళ్ళి రెండు చపాతీలు తిన్నావు, ఆకలి తీరింది. కాని ఎంతసేపు? రెండు గంటలే! మూడవ గంటకు తిరిగి ఆకలి ప్రారంభమౌతుంది. కనుక, ఇది తాత్కాలికమైనదే! లౌకికమైనవాటివలన కలిగినదే 'సంతోషము' లేక 'సుఖము'. దైవసంబంధమైనదానిని 'ఆనందము' అన్నారు. సంతోషమునకు, ఆనందమునకు మధ్యగల వ్యత్యాసాన్ని మీరు గుర్తించండి. ఆనందమనేది హృదయమునుండి అవిర్భవిస్తుంది, సంతోషము తల నుండి వస్తుంది.

ప్రతి మానవునికి హృదయము, తల రెండూ ప్రధానమైనవి. ఇంద్రియాలను నిగ్రహించి, ఇంద్రియాల ఏకత్వమును కూడా పొందమని పతంజలి యోగసూత్రం చెప్పింది. ఏమిటి ఏకత్వము? హృదయము, వాక్కు, చేతలు - ఈ మూడింటి ఏకత్వమువలననే పవిత్రత లభ్యమవుతుంది. అప్పుడే దివ్యత్వంలో మనం ప్రవేశిస్తాము. దివ్యత్వంలో ప్రవేశించినప్పుడే ద్వేషం దూరమైపోతుంది. దివ్యత్వాన్ని అందించేవే పతంజలి యోగసూత్రములు.

సాధ్యమైనంతవరకు విద్యార్థినీ విద్యార్థులు కోపం వచ్చినా, తాపం వచ్చినా, కష్టములు కలిగినా సహించుకొని నెట్టుకొని తట్టుకొని ముందుకు సాగే ఓపికను సంపాదించుకోవాలి. ఇది ప్రారంభములో శ్రమగానే ఉంటుంది. కాని, చేస్తూ చేస్తూ ఉంటే సహజంగా మారిపోతుంది. అభ్యాసంతోనే మనం ఇంతటి స్థితిని సాధించాము. పుట్టిన తక్షణమే బిడ్డ పరుగెత్తుతుందా?! లేదు, లేదు. ప్రాకడం, లేవడం, పడటం... ఈవిధంగా క్రమక్రమేనా నడవటం ప్రారంభమవుతుంది. కనుక, మీరుకూడా క్రమక్రమేనా అభ్యాసమును అభివృద్ధి పరచుకుంటూ రాలి. కేవలం ఋషులకు, యోగులకు, సన్యాసులకు మాత్రమే కాదు; దేహాన్ని ధరించిన ప్రతీ మానవునకు ఈ యోగము అవసరం.

“నేను ఎట్టి సాధనలూ చేయలేదు”

మీరు నమ్మినా నమ్మకపోయినా నేనెట్టి సాధనలూ చేయలేదు. ఈ 67 సంవత్సరాల జీవితములో ఒక్కనాడైనా నాకు ఆయాసంగాని, అలసటగాని లేనేలేవు. కారణ మేమనగా సర్వశక్తులూ నాలో ఉంటున్నాయి. ఈ యోగశక్తి అంతా అంతర్ముఖముగా ఉంటున్నది. ఈ దేహం కేవలం ఒక పనిముట్టువలె ఉన్నది. యోగశక్తిచేత దేనినైనా శాసిస్తే అది అక్కడే స్తంభించిపోతుంది. “ఈ భావము పోకూడదు” అంటే అది అక్కడే నిల్చిపోతుంది. ఇది నాకే కాదు, ఎవ్వరికైనా చేయడానికి అవకాశమున్నది. కారణ మేమనగా సర్వులయందూ ఉన్నది దైవమే. ఈ దేహమునందూ, ఆ దేహమునందూ ఉన్న ఆత్మ ఒక్కటే. మీరు భేదాలను విడనాడి ఏకాత్మభావాన్ని పెంచుకోండి.

ఉద్రేకాలకూ, కోపాలకూ, అహంకారాలకూ, అసూయకూ అవకాశం యివ్వకుండా ఉండండి. అవి వచ్చినా - “ఛీ! నే పశువును కాను, నేను మనిషిని. నేను పశువును కాను, నేను దైవాన్ని” - ఇది ఒక సాధనగా చేయండి; కొన్ని దినములలో మీరు ఎంతో ప్రశాంతి పొందుతారు. ఈ దేహమే భగవంతుని మందిరం. దీనిని ఎంతో పవిత్రంగా ఉపయోగించుకోవాలి. ‘మందిరం, మందిరం’ అంటున్నావుకానీ సత్రంగా ఉపయోగిస్తున్నావు.

మనము యిల్లు కట్టుకున్నాము. మనము, మన స్నేహితులు రావడానికి, పోవడానికి తలుపులు పెట్టుకున్నాము. తలుపులున్నాయి కదాయని పండుల్ని, కుక్కల్ని లోపలికి వదులుతామా?! కానీ, ఇంద్రియాలనే ద్వారములున్నాయి కదాయని మనం బజారులో పోయేవాటన్నింటినీ మనలో చేర్చుకుంటున్నాము. సత్రంగా తయారవుతున్నది. ఇలా చేయకూడదు. లోపల ప్రవేశించటానికి వీలులేదు; తరిమికొట్టండి, ఈ కుక్కలను. నీకు అవసరమైనవాటిని ప్రవేశపెట్టు. విచారణచేత మానవుడు ఎంతైనా పవిత్రుడు కావచ్చు. అలాంటి పవిత్రతకు అవకాశమున్నది కనుకనే మానవుడు దేవుడు అవుతున్నాడు. ‘అబ్బో, మానవుడెక్కడ! దేవుడెక్కడ!’ అని మీరు నిరాశకు అవకాశమివ్వకూడదు.

“దైవం మానుషరూపేణ” మన దేహము దైవమందిరమే. ఈవిధమైన సత్యసంకల్పాన్ని మీరు దృఢం చేసుకోండి. మూడు దినములలోపల మీకు అనుభూతికి తెలుస్తుంది. ఆ దృఢత్వము లేకుండా ‘బంప్స్, జంప్స్’ జరుగుతుంటే ఇక ముష్టి తరములు వచ్చినప్పటికీ మీరు అర్థం చేసుకోలేరు.

విద్యార్థులారా! నిజంగా మీరు చాలా అదృష్టవంతులు. ఇలాంటి గొప్ప అవకాశం మీకు ప్రాప్తించింది. ఈ అవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకొనేందుకు తగిన కృషి చేయండి.

(తేదీ 30-05-1993న బృందావనంలో భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి దివ్యోపన్యాసమునుండి)

❖ నీ దర్శనమే నిదర్శనము ❖

పల్లవి:

కనులు కదల్చలేమయా చూపులు మరల్చలేమయా
ఏమి కనికట్టు చేశావో పర్తిశా...
మాకెంత కనువిందు కలిగించావు సాయీశా ||కనులు||

చరణం 1

చూసినకొలదీ చూడాలనిపించును నీ రూపం
తనువును అంతా ముంచెత్తును ఏదో తాపం
మా మనోమందిరంలో వెలిగేను దివ్యకాంతుల దీపం
పరిహారమయ్యేను మేము చేసిన ప్రతి పాపం

చరణం 2

కనులు కావవి, లావణ్యగనులు - వెదకినకొలదీ దొరకును ఎన్నెన్నో మణులు
భుజములు కావవి, నిఖిల భువనములు; వదనము కాదది, చంద్రోదయము
కరములు కావవి కనికరములు, వరముల నిచ్చేటి స్థావరములు

(2018 మార్చి నెలలో హైదరాబాద్ జిల్లా పర్తియాత్ర సందర్భంగా
'శివం' భజన బృందం స్వామి సన్నిధిలో పాడిన గీతం)

అన్ని మతాలను గౌరవించడమే ఇస్లాం అభిమతం

(ప్రఖ్యత రంజాన్ ఫర్వఖాన్ సందర్భంగా...)

అ

ప్రొ|| అబ్దుల్ వాసే

మ

ఇస్లాం అనే మాట ‘శాంతి’, ‘ప్రశాంతత’ అనే అర్థమున్న ‘సిల్వీ’ అనే ధాతువునుండి వచ్చింది. అందువల్ల ఇస్లాం శాంతిని ప్రతిపాదిస్తుంది. ఒక ముస్లింగా నాకు, అల్లా ఒక్కడే అన్న విశ్వాసం కలిగి ఉన్నానని అంగీకరించడం, ప్రకటించడం విధాయకం. అంతేకాక, ఆయన పంపిన చివరి దూత మహమ్మద్ అనికూడా విశ్వసించాలి. అల్లా ఒక్కడే, ఆయన పంపిన చివరి దూత మహమ్మద్, అని అంగీకరించాక, తిరిగి మరొకసారి, అల్లా అనండి, ఈశ్వర్ అనండి, పేరు ఏదైనా దైవమీద, దైవదూతలమీద, ప్రవక్తలమీద, దైవగ్రంథాలమీద విశ్వాసాన్ని ప్రకటించాలి.

తప్పనిసరిగా గౌరవించడం ప్రతి ముస్లిం బాధ్యత. ఇస్లాం మతస్థులు మహమ్మద్ ప్రవక్తను తప్ప మరెవ్వరినీ విశ్వసించకూడ దన్నది వాస్తవం కాదు. మనకు అందరు ప్రవక్తలమీద, అన్ని మతగ్రంథాలమీద విశ్వాసము ఉండాలి కాబట్టే, అన్ని మతాల ఏకత్వాన్ని గురించిన సత్యాన్ని తెలుసుకొమ్మని చెప్పారు. ఇదే, ఆదమ్ నుంచి మొదలై మహమ్మద్ వరకు విస్తరించిన ప్రవక్తల సువర్ణ మణిహారం. అదే మనం తప్పనిసరిగా తెలుసుకోవలసిన మౌలిక అంశం. కాబట్టి, శ్రద్ధాభక్తులతో మతాచారములను అనుష్ఠించే ప్రతి ముస్లిం తప్పనిసరిగా అన్ని మతాలను గౌరవిస్తారు.

వివిధ మతాలు దైవసంకల్పమే

వారి పేరు మనకు తెలిసినా, తెలియకపోయినా, పవిత్ర ఖుర్ఆన్ లో వారిగురించి పేర్కొన్నా, పేర్కొనక పోయినా, అందరు ప్రవక్తలను, అన్ని మతగ్రంథాలను విశ్వసించాలని, అటువంటి విశ్వాసం లేనివారు ముస్లింలు కారని ఇస్లాం చెప్తోంది. ప్రతి ఒక్క దేశానికి, ప్రతి ఒక్క సమాజానికేకాక, యావన్నానవాళికి దిశానిర్దేశం చేయడానికి తాను ప్రవక్తలను పంపినట్లు పవిత్ర ఖుర్ఆన్ లో స్వయంగా అల్లాయే తెలిపారు. కనుక, అన్ని మతాలను, అందరు ప్రవక్తలను, అన్ని మతగ్రంథాలను

“అన్ని మతాలను గౌరవించవచ్చని మీరు చెప్పడం మిథ్యాచారం కాదా?” అని కొందరు మనల్ని అడుగవచ్చు. ఎందుకు గౌరవించకూడదు? నా వ్యక్తిగత అభిప్రాయం ప్రకారమూ, నేను నమ్మి అనుసరించే మతం ప్రకారమూ, అనేక మతాల ఉనికి, వైవిధ్యం మౌలికంగా భగవంతుని సంకల్పమే, ఆయన ప్రణాళికలో భాగమే. లేకపోతే, సర్వశక్తిమయుడూ, మన మనసును సహితం నియంత్రించగలవాడూ అయిన ఆ అల్లా లేదా ఈశ్వరుడు మనందరినీ ఒకే మతస్తులుగా రూపొందించియుండును కదా! దైవం అభీష్టం, సంకల్పం ఏదైనా సరే, మనం గౌరవించాలి.

మతము అంటే మౌలికంగా ఒక నిర్దిష్ట సంప్రదాయం పట్ల మనసులో ఏర్పరచుకున్న దృఢ విశ్వాసమే! అది వారివారి భావస్వాతంత్ర్యంమీద ఆధారపడి ఉంటుంది. అది ఎవరికి వారు ఎంచుకునే మార్గము; ఎవరికి వారే ఎంచుకోవలసిన మార్గము.

‘జిహాద్’ అంటే దుర్గుణాల మీద యుద్ధం

స్త్రీలూ, పురుషులూ, మొత్తం మానవులందరూ ‘అవ్వ ఆదమ్’ల సంతతేనని దివ్యప్రవక్త తమ చివరి ప్రవచనంలో స్పష్టంగా పేర్కొన్నారు. ‘అవ్వ - ఆదమ్’ లిరువురూ మట్టితో సృష్టించబడ్డవారు. అందుచేత శరీరముయొక్క రంగునుబట్టి ఒకరు ఎక్కువ, ఒకరు తక్కువ అని నిర్ణయించలేము. అలాగే ఒక వ్యక్తి సజ్జనుడా కాదా అనేది, అతని రంగు భాష, నివాస స్థానాలమీద కాక అతనిలో దైవప్రీతి, పాపభీతి ఏమేరకు ఉంది అనేదానిపై ఆధారపడి ఉంది.

శ్రీ శ్రీరంగరాజన్ తన పరిచయవాక్యాలో ‘జిహాద్’కు అర్థం తెలిపారు. ‘జిహాద్’ అనే మాటకు అర్థం, పవిత్ర యుద్ధమని కాదు. అది బ్రిటిషువారు చేసిన తర్జుమా. వారికి అరబిక్ పైనా, మనకి ఇంగ్లీషుపైనా సరైన పట్టు లేనందువలన జరిగిన అనర్థం అది. ‘జిహాద్’ అంటే మహోన్నతమైన సంఘర్షణ అని అర్థం. అన్నిటికన్న పెద్ద జిహాద్ ను ‘జిహాద్-ఇ-అక్బర్’ అంటారు. అది మనిషి తనలోని దుర్గుణాలు, కోరికలమీద, అంటే క్రోధం, మోహం, లోభం, అసూయలతో జరిపే పోరాటం. ఇది మనం చాలా జాగ్రత్తగా అర్థం చేసుకోవాల్సిన విషయం.

ధర్మం అవరోధాలను తొలగిస్తుందేకాని సృష్టించదనేది మనం గ్రహించాలి. మతం మనుషులను కలపాలేకాని విడదీయకూడదు. మతం విషయంలో ఎక్కడా బలవంతం అనేది లేదు. ఆవిషయం మీరే స్వయంగా దివ్య ఖుర్ఆన్ ను పరిశీలించి తెలుసుకోవచ్చు. మీరు ఏ మార్గం అనుసరించాలనుకుంటే దానినే కోరుకోవచ్చు, అదే అనుసరించవచ్చు. అది మీ ఆత్మప్రబోధంమీద, మీ ఇష్టం మీద, మీ స్వేచ్ఛమీద ఆధారపడి ఉంటుంది.

మతాలన్నిటికీ భారత్ లో సమాన ప్రతిపత్తి ఉంది

దివ్య ఖుర్ఆన్ సాక్షాత్ భగవంతుడే రచించిన పవిత్ర గ్రంథం, మహమ్మద్ ప్రవక్త రచించినది కాదు. భారతీయ వాఙ్మయం శ్రుతులు (భగవంతుడు వెల్లడించినవి), స్మృతులు (ఋషులు కూర్చినవి) అని రెండు రకాలు. దివ్య ఖుర్ఆన్ కూడా శ్రుతియే! భగవంతుడు దివ్య ఖుర్ఆన్ ను మహమ్మద్ ప్రవక్తకు వెల్లడించాడు. వాటిని ఆ దివ్యప్రవక్తద్వారా సామాన్య మానవులకు అందజేశాడు. ఇతర మతస్థుల ఆరాధ్య దైవాలను అపహాస్యం చేయకండి, వారుకూడా మీ ఆరాధ్య దైవాన్ని పరిహసించవచ్చు అని అందులో ఉంది. అలా చేస్తే వివిధ మతస్థులమధ్య అపార్థాలు, ఘర్షణలు తలెత్తవచ్చు. మీ మతం మీది, నా మతం నాది. ఎవరి మతాన్ని వారు అనుసరించండి. భారతదేశంలో పుట్టిన ముస్లిం ఇలా చెప్పడానికి నాకు ఎటువంటి సంకోచమూ లేదు. అన్నిటికీ సమాన హోదా ఉన్న అనేక మతాలు, భాషలకు పుట్టినిల్లయిన దేశంలో జన్మించినందుకు నేను ఎంతో గర్విస్తున్నాను. అదొక గౌరవంగా భావిస్తున్నాను. ఆయా ప్రపంచ దేశాలలో నడుస్తున్న ఋతువులన్నిటినీ ఏకకాలంలో, భారత దేశంలోని వివిధ ప్రాంతాలలో చూడగలగడం దైవమిచ్చిన వరం. అందుకు మనం ఆనందించాలి.

మూడు దశాబ్దాల క్రిందటే బాబా ఇక్బల్ ఇటువంటి సమావేశాన్ని నిర్వహించారు. ఇప్పుడు మళ్ళీ ఇలాంటి సమావేశం జరగడం ముదావహం. బాబా మానవాళి ఏకత్వంగురించి మాట్లాడారు. మన మతాలు, సిద్ధాంతాలు వేరైనా లక్ష్యమొక్కటే! భారతదేశంలో గంగ, యమున, నర్మద, కావేరి మొదలైన ఎన్నో నదులున్నాయి. వాటి గమ్యమొక్కటే! కొన్ని అరేబియా సముద్రంలో కలిస్తే, మిగిలినవి బంగాళాఖాతంలో కలుస్తాయి. చివరకు అన్నీ చేరి సువిశాల హిందూ మహాసముద్రం ఏర్పడుతుంది. మన దేశంకూడా ఇలా రూపుదిద్దుకున్నదే!

ఇస్లాంగురించి సందర్భోచితమైన మరోమాట చెప్తాను. హిందూమతం, ఇస్లాం రెండూ మరణానంతరం పునర్జన్మ ఉంటుందని విశ్వసిస్తాయి. అయితే, ఇస్లాం పునర్జన్మ

గురించి చెప్పేది, హిందూమతంలోని అవతార భావనకు పూర్తిగా భిన్నమైంది. ఈ రెండు మతాలు, ప్రతి వ్యక్తి తాను చేసిన కర్మల ఫలితంగా స్వర్గానికో, నరకానికో పోతాడని చెప్తాయి. సత్కర్మలకు మంచి ఫలితం, దుష్కర్మలకు చెడు ఫలితం అనుభవించక తప్పదని, దాని సారాంశం. మానవతావిలువలను అలవరచుకొని, మంచి మనిషిగా జీవించడానికి బదులు, మనం అనవసరమైన వివాదాలు, కలహాలలో చిక్కుకుంటూ ఉంటాం. మనం మరొకరికి చెడు చేయడానికి ప్రయత్నం చేస్తే, దానివల్ల తప్పనిసరిగా మనకే హాని కలుగుతుంది.

ప్రాణులన్నీ భగవంతుని కుటుంబమే!

మరొక ప్రశ్న. హిందువులు - ముస్లింలు, క్రైస్తవులు - ముస్లింలు, యూదులు - ముస్లింలు, బౌద్ధులు - ముస్లింలు, పార్శీలు - ముస్లింలు ఇలా ఇక్కడున్న అన్ని మతాలవారు కలసిమెలసి జీవించడం సాధ్యమేనా? సాధ్యమే! ఎందుకు కాదు? మనలనెవరూ అడ్డుకోలేరు. మనందరి సంబంధ బాంధవ్యాల మధ్య ఎవరూ చిచ్చుపెట్టలేరు. ఎందుకంటే, మనమంతా భగవంతుని సృష్టి. మహమ్మద్ ప్రవక్త, “మౌలికంగా మీరంతా అల్లా సేవకులు. ఆదమ్ సంతతివారు. కనుక, మీరంతా కలసి మెలసి ఉండాలి” అని చెప్పారు. హిందూధర్మంలోకూడ, మానవాళి మనుగడకు ‘పసుడైవ కుటుంబకమ్’ అనేది మూలమంత్రంగా ఉంది.

భారతీయసంస్కృతితో నా అనుబంధాన్ని ఇన్నేళ్ళని కొలవలేను. అది భారతీయసంస్కృతి అంత పురాతనమైనది. భారతీయసంస్కృతి నాదైనప్పుడు రాముడూ నావాడే! కృష్ణుడూ నావాడే! కృష్ణుడు పార్థసారథి. మహాభారత యుద్ధం కురుక్షేత్రంతో ముగిసిపోలేదు. మన జీవితాలలో అనుక్షణం మహాభారతయుద్ధం జరుగుతూనే ఉంటుంది. అత్యాచారంతో మనం గ్రహించేదేమిటంటే, కృష్ణార్జున సంవాదము మనలోనే జరుగుతున్నది. అందులోనుంచి స్ఫూర్తిని పొందినవారు విజేతలవుతారు. లేనివారు పరాజితులవుతారు. ఒకరి మనోభావాలను ఒకరు అర్థం చేసుకొని గౌరవించుకోవాలి.

శివతత్వం అర్థం, పరమార్థం

ఇక్కడి సంస్కృతీ సంప్రదాయాలగురించి నేను ఇంత వరకు ప్రస్తావించిన అంశాలు ప్రతి ఒక్కరికీ వర్తించేవేనని నమ్ముతున్నాను. క్షీరసాగర మథనం అనేది ఆ ఒక్క సందర్భానికే పరిమితం కాలేదు. ఆ ప్రక్రియ నిరంతరం నా జీవితంలోనూ, మీ జీవితాలలోనూ, సమాజంలోనూ, వేరొకరూపంలో కొనసాగుతూనే ఉంది. క్షీరసాగర మథనంలో ఉద్భవించిన హాలాహలాన్ని సదాశివుడు మానవాళి సంక్షేమంకోసం తన గొంతులో నిలుపుకొని, గరళకంఠుడైనాడు. అలా మానవాళి సంక్షేమంకోసం స్వచ్ఛందంగా విషాన్ని మ్రింగడానికి మనలో ఎంతమంది సంసిద్ధంగా ఉన్నారో? ఈనాడు ప్రపంచంలోని ప్రతి సమాజానికి శివుని అవసరం ఉందని నేను విశ్వసిస్తాను.

నేనొక ముస్లింను. నేను అల్లా ఒక్కడేనని నమ్ముతాను. నేను దివ్యప్రవక్త మహమ్మద్ ను, పవిత్ర ఖుర్ఆన్ ను నమ్ముతాను. మరణానంతరం పునర్జన్మ ఉందని కూడా నమ్ముతాను. ఇస్లాంలో అవతరించడం అనే భావన లేదు కానీ, తీర్పునెదుర్కొనేరోజున, మరణానంతరం పునరుత్థానం ఉంటుందని ప్రతి ముస్లిం విశ్వసించాలి. మానవాళిని జీవనపథంలో నడిపించడానికి దైవం తన దూతను పంపని దేశమంటూ లేదు. వారెవరో నాకు తెలిసినా తెలియకపోయినా, నేను వారినందరినీ గౌరవించాల్సిందే! ఎవరినీ విమర్శించకూడదు. సందిగ్ధ పరిస్థితి ఎదురైనప్పుడు ఏదోలా ఒక నిర్ధారణకు వచ్చే ప్రయత్నం చేయకూడదు. నేను చెప్పిన విషయాలను మీరు అర్థం చేసుకున్నారని భావిస్తున్నాను. నేను చెప్పినవి కొందరికి నచ్చకపోతే అందుకు క్షంతవ్యమను. నేను యథాతథంగా సత్యాన్ని మీముందుంచాను. నేను ఇక్కడ సత్యాన్ని పలకకపోతే ఇంకెక్కడ పలుకుతాను?!

(2012 జూలై 2వ తేదీన ప్రశాంతినిలయంలో ‘మతాల ఏకత్వం’ అనే అంశంపై నిర్వహించిన గోష్టిలో న్యూఢిల్లీలోని జామియా మిలియా ఇస్లామియా, జాకీర్ హుస్సేన్ ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ ఇస్లామిక్ స్టడీస్ డైరెక్టర్, ప్రొఫెసర్ అబ్దురుల్ వాసే ప్రసంగం ఆధారంగా)

తెలుగుసేత: వసంతభాను

ముత్యాల సరాలు

(ధారావాహికం - 21వ భాగం)

ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

ఏకత్వం

ఒకసారి ఎమ్.ఎ. చదువుతున్న ఒక విద్యార్థి భగవాన్ బాబావారితో, “స్వామీ! భగవంతుడి సర్వవ్యాపకత్వాన్ని మేము ఎందుకు తెలుసుకోలేకపోతున్నాము? ఎందుచేత ఆయన ఉనికిని గ్రహించి అనుభవించలేకపోతున్నాము?” అని అడిగాడు.

భగవాన్ ఒక కాగితం చూపిస్తూ, “చూడు, నీవు లౌకిక దృష్టితో చూసినప్పుడు ఇది కేవలం ఒక కాగితంగానే గోచరిస్తుంది.

ఇందుకు భిన్నంగా ఇది భగవత్సర్వరూపమనే దృష్టితో చూస్తే దీనిని నువ్వు ఆరాధనాభావంతో సద్వినియోగం గావిస్తావు. అట్లే, ఈ ప్రపంచంలోని వస్తువులను జడమైనవిగా, అచేతనమైనవిగా నీవు భావించినప్పుడు వాటిపట్ల కేవలం లౌకిక దృక్పథమే అవలంబిస్తావు. అట్లుకాకుండా, ప్రతీది భగవత్సర్వరూపమేనని అనుకున్నప్పుడు నీలో ఆధ్యాత్మిక చైతన్యం జాగృతమవుతుంది. నీకొక ఉదాత్తమైన దివ్యానుభూతి, నిజమైన ఎటుక కలుగుతాయి. నీ మనోభావం, నీ ఆలోచనలే అన్నిటికంటే ముఖ్యమైనవి. దైవాన్ని నిరంతరం చింతిస్తూ, తదేకధ్యానంలో ఉండేదాకా, ఆ దైవంతో ఒకటైపోయేదాకా విశ్వవ్యాప్త దివ్యత్వాన్ని, ఉన్న ఒకే ఒక యధార్థ సత్యంగా నువ్వు గుర్తించలేవు” అన్నారు.

భగవంతుని సర్వవ్యాపకత్వం అనుభవించాలంటే సాధకునికి ఎంతకాలం పడుతుందన్న మరొక విద్యార్థి ప్రశ్నకు సమాధానంగా, “అది అతడు చేసే సాధన తీవ్రతనుబట్టి ఉంటుంది. సరైన సమయంకోసం సాధకుడు నిరీక్షించి ఉండాలి. ఇల్లాలు గర్భవతిగా ఉన్నప్పుడు, ప్రసవ సమయంకంటే ముందుగా బిడ్డను చూడలేము కదా! అలాగే దివ్యత్వం అనుభవంలోకి రావాలంటే కూడా నువ్వు సరైన సమయంకోసం వేచియుండాలి. ఆ సరైన సమయం అనేది భగవంతునికోసం నీవు పడే తపనమీదా, నీ పరిసరాల పరిస్థితుల ప్రభావమీదా, నీ మానసిక పరిణతిమీదా, నువ్వు ఎంచుకుని అమలుపెడుతున్న ఆధ్యాత్మికమార్గమీదా ఆధారపడి ఉంటుంది” అన్నారు.

ప్రహ్లాదుడు గొప్ప దైవభక్తుడు. తండ్రి హిరణ్యకశిపుడు, “దేవుడు లేడు, ఎక్కడా లేడు” అంటాడు. “దేవుడు ఇప్పుడు ఇక్కడే ఉన్నాడు” అంటాడు ప్రహ్లాదుడు. తండ్రి చెప్పింది “గాడ్

ఈజ్ నోవేర్ (God is nowhere), కొడుకు సవరించి చెప్పింది, “గాడ్ ఈజ్ నౌ హియర్” (God is now-here) ప్రహ్లాదుడిని సవాలు చేసి తనకు హరిని చూపమంటూ హిరణ్యకశిపుడు స్తంభాన్ని తన్నినప్పుడు అది రెండు ముక్కలుగా చీలి అందునుండి నరసింహావతారం ఆవిర్భవించింది.

స్వామి ఈ అంశాన్ని ఈవిధంగా విపులీకరించారు: భక్తుడు కాబట్టి ప్రహ్లాదుడికి అణువణువునా తన ఆరాధ్య దైవమే కనిపిస్తూ వచ్చాడు. ఐతే ఇంజనీరు, శాస్త్రజ్ఞుడు అయిన అతని తండ్రికి మాత్రం అంతా ‘పదార్థం’గానే కనిపించింది. అతనికి భగవంతుడు కనపడలేదు. అలాగే ప్రాపంచికమైన ఆలోచనలతో నిండియున్నవారికి కేవలం పదార్థం తప్ప పరార్థం గోచరించదు.

ఈ విషయంగా స్వామి చెప్పింది మనం శ్రద్ధతో గమనించాలి. స్తంభం మానవ శరీరానికి చిహ్నం. హిరణ్య కశిపుడా స్తంభాన్ని ముక్కలయేట్లుగా తన్నాడు. అనగా, దేహాభిమానం బ్రద్ధలైనప్పుడే మనం మనలోని దివ్యత్వాన్ని దర్శించగలము. మనం ఆచరించే సమస్త ఆధ్యాత్మిక సాధనల గమ్యం ఒకటే, అదే మనకున్న దేహాభిమానం వదిలించుకోవటం. దేహాభిమానం వీడకుండా చేసే ఆధ్యాత్మిక సాధన వృథా కాలక్షేపమే అవుతుంది.

“నదులు ప్రవహిస్తూ చిట్టచివరగా సముద్రంలో లీనమయ్యాక వాటికి ప్రత్యేకమైన రూపమూ నామమూ ఉండవు. అలాగే నీ మనసు భగవంతునిలో పూర్తిగా లీనమై మరో భావం లేకుండా, దేహాభిమానలేశంకూడా లేకుండా, నిన్ను నీవు మరచిపోయిన స్థితిలో ఉండ గలగాలి” అన్నారు భగవాన్. అలాంటి గాఢమైన ఏకత్వ భావనను మనము అభివృద్ధిపరచుకుని, హృదయాలలో దివ్యత్వం నింపుకుని భగవాన్ చెప్పిన ఉదాత్తస్థితిని చేరుకోవాలి.

భగవాన్ చెప్పిన మరోమాట: ఎప్పుడైతే నువ్వు, “ఓ భగవంతుడా! ఇది నా దేహం కాదు, నీది. ఇది నా జీవితం కాదు, నీది” అనే ఆలోచన మొదలుపెడతావో అప్పుడు నీలో దైవభావమూ, నీవూ దేవుడవేనన్న అద్వైతభావమూ

వృద్ధిచెందటం జరుగుతుంది. ఇందుకు భిన్నంగా, “నేనూ నాదీ - నువ్వు నీదీ” వంటి భేదభావంతో కూడి యున్నప్పుడు నీలో సందేహాలు మొదలవుతాయి. సందేహ మనస్సుడికెప్పుడూ చిరశాంతి లభించదు. అది మనం అర్థం చేసుకోవాలి. భగవంతుడంతటా, అందరిలోనూ ఉన్నాడు కాబట్టి అందరిపట్లా నువ్వు గౌరవ మర్యాదలతో మెలగాలి. శత్రువు ఎదురైనా “ఏమయ్యా, బాగున్నావా?” అని పలకరించగలిగే స్థితిలో ఉండాలి. మనం అలాంటి ప్రేమాస్పదమైన వైఖరి చూపినప్పుడు ఇక శత్రుత్వమనేదే ఉండదు. అట్లుకాకుండా, ఇతరులపట్ల మనకుండే ద్వేషభావమును, శత్రుత్వమును అలానే కొనసాగనిస్తే మనం అశాంతికి గురికాక తప్పుడు. పైగా విరోధం ప్రబలిపోతుంది. అందరిలోనూ భగవంతుడున్నాడని నమ్మగలిగినప్పుడు, “అందరినీ ప్రేమించు, అందరినీ సేవించు” అన్న దివ్యబోధను ఆచరించి జీవితంలో అన్నివిధాలుగా విజయం సాధించగలము.

మొట్టమొదట భక్తునికి, భగవంతునికి మధ్య ఉన్న అవినాభావసంబంధాన్ని గ్రహించాలి. దైవచింతనలో మన శరీరాన్ని, మనస్సును మరచిన స్థితిలోనే దేవునితో ఏకత్వాన్ని అనుభవిస్తాము. ఒక్కసారి “మనము” పోతే మిగిలేది “ఒక్కటే”. ఉదాహరణకు, మనం మంచి సంగీతాన్ని వింటున్నప్పుడు, ఏమవుతుందో గమనించండి - మనం గాయకుడివైపు చూడము; గాయకుడు ఉండదు; గాయకుడు సంగీతంలో కరిగిపోతాడు. మనంకూడా వింటూ చూస్తూ “మనము”గా ఉండము. అదియే పరిపూర్ణత సిద్ధించటం. దైవచింతనలో మనలను మనం కోల్పోవటంలోనే పరిపూర్ణస్థితి ఉన్నది. “నేను” అనేది పూర్తిగా మాయమవుతుంది. మనం ఇలా భగవదనుభవం యొక్క లోతుల్లోకి వెళుతుంటే ప్రశాంత ప్రేమను అనుభవిస్తాము. ఆ ప్రేమవాహినిలో నిశ్చలమైన ఆనందం, పరపశం, మైత్రి అనుభవానికి వస్తాయి.

“స్వామీ! అంతర్గత మౌనము పాటించటమెలాగ? అనుభూతి పొందేదెలాగ?” అని ఒకరు ప్రశ్నించినప్పుడు స్వామి ఇలా జవాబిచ్చారు - “బాహ్యంగా మౌనం పాటించకుండా ఉంటే నీకు అంతర్గత నిశ్శబ్దత ఎలా

అనుభవంలోకి వస్తుంది?! మొదట బాహ్యంలో మౌనం పాటించటం ప్రారంభించు. తర్వాత అంతర్గత మౌనం అనుభవించగలుగుతావు. “నేను ఆత్మస్వరూపుడను” అని కేవలం అనుకుంటే చాలదు. నువ్వు ఆత్మవేనన్న సత్యం మనస్ఫూర్తిగా విశ్వసించాలి. “నేను ఆత్మను. దివ్యత్వానికి ప్రతీకను” అనే భావనను అంతర్గత మౌనానుభవం నీకు కలుగజేస్తుంది. నీలోనే దేవుడున్నాడనే ఎటుకలో ఉన్నప్పుడే అంతర్గతమౌనంలో వసించటం నీకు సాధ్యమవుతుంది. కానీ నీలో ప్రపంచానికి చోటిస్తే బాహ్యంగా నువ్వు మౌనం పాటిస్తున్నా అంతరంగంలో అలజడి చెలరేగుతూనే ఉంటుంది. పర్యవసానంగా పిచ్చివాడివి కూడా కావచ్చు” అన్నారు.

దైవంతో అనుసంధానం కావడానికి ఓంకారం ఒక సులభమైన మార్గం. అంతరంగంలో ప్రణవనాదం ప్రతిధ్వనిస్తుంటే, హృదయంలో సమత్వం స్థిరంగా నిలబడుతుంది. ఇది అద్వైతస్థితిని తప్పక ఇస్తుంది. దేవునితో ఏకత్వం కలుగజేస్తుంది. సముద్రాన్ని రుచి

చూడటానికి ఒక నీటిచుక్క నాలుకమీద పడితే చాలు కదా! అలాగే ఒక చిన్న అనుభవం చాలు, దేవుణ్ణి తెలుసుకోవటానికి. ఆ తరువాత కొలతలకందని ఆధ్యాత్మికపులోతులను అన్వేషణ చేయవచ్చు. చీకటిలో ప్రయాణించడానికి ఒక చిరుదీప్య చాలు. అట్లే, ఒక్క అనుగ్రహ కిరణం, ఒక్క కరుణారసబిందువు మన అంతరంగంలోని దివ్యత్వాన్ని ఆవిష్కరిస్తుంది.

ఈనాడు మన జీవితాలను చిక్కులమయం చేసుకొని, తప్పుదారుల్లోపడి, మన మానసిక ప్రవృత్తిని చిందర వందర చేశాము. మన సహజ లక్షణమైన ఆనందాన్ని అనుభవించలేకపోతున్నాము. ఈ దుస్థితి కేవలం మన స్వయంకృత అపరాధమే. తప్పు మనలోనే ఉన్నది. ఇప్పుడు మనం చేయవలసిందల్లా ఒక్కటే. ఏళ్ళ తరబడి పోగుచేసుకున్న అవసరం లేనివి, నిరర్థకమైనవి వదులుకోవాలి. ఒక్కమాటు వీటిని వదులుకొని దైవత్వంతో ఏకత్వాన్ని అనుభవిస్తే సహజసిద్ధమైన పరమానందం మనలోనుండి బహిర్గతమవుతుంది.

(సశేషం)

❖ చర్మచక్షువు చాలదు, ప్రేమచక్షువు కావాలి ❖

తల్లి గర్భమందున్న శిశువువలె పరమాత్మ అన్నింటిలోను దాగియున్నాడు. అవ్యక్తము, గోచరము కానిది అయిననూ సామాన్యముగా ప్రపంచ ధోరణిలో, “దేవుని చూపుము. అప్పుడు నేను నమ్మెదను” అనుచుందురు. కానీ ఇది అసంభవము; భౌతిక చక్షువులతో సూక్ష్మాతिसూక్ష్మమైన పరమాత్మను చూచుట సంభవం కాదు. అణువులను, క్రిములను చూచుటకుకూడ శక్తిమంతమైన భూతద్దముయొక్క సహాయం కావలెను కదా! అట్లే పరమాత్మను చూచుటకు జ్ఞానచక్షువు లేదా ప్రేమచక్షువు కావలయును. తద్వారానే చూడ సాధ్యము. నేను ఒక కణ్ణితో కొట్టిన నీవు నొప్పిని చూడగలవా? తీపిని తినునపుడు ఆ తీపియొక్క రుచిని చూపగలవా? ప్రేమ, కరుణ, సద్గుణము, నమ్మిక మొదలైనవి కళ్ళకు చూపగలవా? చూపబడవు. అట్లే ప్రేమ హృదయంలో నున్నది. పైకి పనులద్వారా, మాటలద్వారా కన్పించుటవలన ఆ వ్యక్తి ప్రేమ కలవాడని ఊహించగలము. అలాగుననే దివ్యబ్రహ్మముయొక్క ఉనికిని లేక స్థిరత్వమును అతని ఘనతను బట్టి గ్రహింపగలరు. దివ్యజ్ఞానము, దైవిక సంపద, ప్రకృతి సౌందర్యము, దాని సృష్టి వలన అతనిని శ్లాఘించగలము, గుర్తించగలముకూడ. జ్ఞాన లేదా ప్రేమచక్షువును తెరచుటకు ప్రయత్నించవలెను. అప్పుడే సర్వత్ర అతिसూక్ష్మముగానున్న పరబ్రహ్మమును దర్శించవచ్చును.

- బాబా

సాయివిద్యార్థి దివ్యస్మృతులు:

దివ్యగురువు

డా॥ శివశంకరసాయి

“విద్యార్థులే నా ప్రోఫర్టీ” అని భగవాన్ పదేపదే అనడం మనం విన్నాము. మరి సాయి విద్యార్థులకుకూడా తల్లి తండ్రీ గురువు, దైవము, సర్వస్వమూ స్వామియే. విద్యార్థులకు సంబంధించిన ప్రతి చిన్న విషయానికీ ప్రేరణ, లక్ష్యమూ, మార్గదర్శకులూ స్వామివారే. కొన్ని సందర్భాల్లో మనము అజ్ఞానముచేత కర్తృత్వాన్ని మనపై మోపుకుంటాముగాని, అంతా వారి సంకల్పము ప్రకారమే జరుగుతుందనే విషయం నాకు ప్రత్యక్షానుభవం.

‘డివైన్ డైరెక్టర్’

సనాతన భారతీయసంస్కృతిని పునరుద్ధరించడం భగవాన్ అవతార లక్ష్యాలలో ఒకటి. వారి విద్యావ్యవస్థలో సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలు అంతర్భాగం. లౌకికవిద్యతో పాటు సృజనాత్మక కళలలోకూడా విద్యార్థులు రాణించి నప్పుడు మన సంస్కృతిని భావితరాలకు భద్రంగా అందించగలరు. అందుకోసమే నటన, సంగీతం, నృత్యం

వంటి వివిధ కళారంగాల్లో ప్రతిభావంతులైన విద్యార్థులను స్వామి ప్రోత్సహిస్తూ, తమ దివ్యసాన్నిధ్యంలో ఆయా కళలను ప్రదర్శించడానికి అనేక అవకాశాలను అందిస్తూ వచ్చారు.

అది 1987వ సంవత్సరం. స్వామి ‘భక్త మార్కండేయ’ నాటకాన్ని ప్రదర్శించవలసిందిగా విద్యార్థులకు సూచన చేశారు. తమ దైనందిన కార్యక్రమాలలో క్షణం తీరిక లేకుండా ఉన్నప్పటికీ స్వామి ఎంతో దయతో నాటకం విషయంలో మాకు సూచనలివ్వడానికి తరచుగా తమ దివ్యసాన్నిధ్యం ప్రసాదించేవారు. ఆప్రకారమే అక్టోబర్ లో ఒకరోజు నన్నూ, శ్రీ రామమోహన్ రావుగారినీ, కొందరు విద్యార్థులనూ పిలిచారు. మా అందరికీ భక్త మార్కండేయ వృత్తాంతమును చెప్పతూ, ఈ ఇతివృత్తంతో నాటకాన్ని ప్రదర్శించినట్లయితే విద్యార్థులకు చక్కని ప్రేరణగా ఉంటుందని, కాబట్టి నాటకానికి సంబంధించిన సంభాషణలు వ్రాసి తమకు చూపించవలసిందని చెప్పారు.

స్వామి సూచనల మేరకు మేము వ్రాతప్రతిని సిద్ధం చేసిన తర్వాత స్వామి మమ్మల్ని ఇంటర్వ్యూకు పిలిచారు. “ఏమి సమాచారం?” అని అడగగానే నాటకంయొక్క స్క్రిప్టును చూపించాము. స్వామి మేము చదివినదంతా విని మరికొన్ని సూచనలు చేశారు. ముఖ్యంగా స్వామి చెప్పిన ఒక విషయం మా మనసులలో హత్తుకుపోయింది. “మీరు నాటకం ప్రదర్శించేటప్పుడు వెయ్యి మనసులు తమ రెండు వేల కళ్ళతో తిలకిస్తూ, రెండు వేల చెవులతో ఆసక్తిగా ఆలకిస్తూ ఉంటాయి. కనుక, మీ ప్రదర్శన ఉత్తమ ప్రమాణాలతో స్ఫూర్తిదాయకంగా ఉండాలి” అని చెప్పారు.

ఇటువంటి నాటక ప్రదర్శనలలో ప్రతికూల భావనలు, సంభాషణలు, సంఘటనలూ వంటివాటిని స్వామి ప్రోత్సహించరు. ఒకవేళ కథను బట్టి అవి అనివార్యమైతే వాటి తీవ్రతను సాధ్యమైనంతవరకూ తగ్గించి ప్రదర్శించే విధంగా సూచనలిస్తారు. ఈ ద్రామాలో ఇద్దరు యమ కింకరులమధ్య జరిగే సంభాషణను మేము తేలికగా, నవ్వుగొల్పేవిధంగా వ్రాశాము. స్వామి కథను సమీక్షించి నప్పుడు ఈ సంభాషణ విషయమై అభ్యంతరం తెలిపారు.

పాత్రయొక్క జెచిత్యాన్ని ప్రతిబింబించేరీతిగా ప్రదర్శన ఉండాలిగానీ సినిమాలలో మాదిరిగా సంభాషణను అసందర్భంగా తేలికచేయకూడదన్నారు. అవసరమైతే హాస్యాన్ని జోడించుకోవచ్చుగానీ విలువలతో రాజీ పడకుండా ప్రదర్శన విషయంలో ఉన్నత ప్రమాణాలు పాటించాలి. చౌకబారు హాస్యం పనికిరారు అని చెప్పారు. ముఖ్యంగా ఆధ్యాత్మిక నేపథ్యంలో భక్తికి ప్రాధాన్యత ఉన్న ఘట్టాన్ని వివరిస్తున్నప్పుడు భావోద్వేగాల విషయంలో చాలా జాగ్రత్తగా ఉండాలి. ఎందుకంటే మనసు చాలా చంచలమైనది. నాటకంలో ఎన్ని మంచి విషయాలున్నా ఒకటి రెండు ప్రతికూల భావాలుంటే వాటికే మనసు ఆకర్షితమవుతుంది అన్నారు.

ఆవిధంగా, భక్త మార్కండేయ నాటకం 'డివైన్ డైరెక్టర్' సూచించిన ప్రమాణాలకు అనుగుణంగా అనేక మార్పులు చేయబడి స్వామి దివ్యసమక్షంలో ప్రదర్శితమైంది. ఇది మా కృషి కాదు, ముమ్మాటికీ స్వామి కృపయే!

ఈ దివ్యగురువు మనలో మార్పు తీసుకురావడానికి తదనుగుణమైన సంఘటనలను సృష్టించి, వాటిద్వారా మనకు తెలియనంత సున్నితంగా, మృదువుగా మనలో పరివర్తన తీసుకొస్తారు. వారి భాషణము, భంగిమ, కనుసైగ ప్రతీదికూడా మనల్ని దివ్యపథంవైపు పయనింప జేసేవే. అందుకే స్వామిని “గురునాం గురుః” అని కీర్తిస్తున్నాము. వారి చూపు అందరికీ స్ఫూర్తి, వారి అనుగ్రహ భాషణం ఒక ప్రేమ వెల్లువ. వారి దృష్టి సోకిన ప్రతీచోటా ఒక తేజఃపుంజమే. స్వామి మనతో ఉన్నప్పుడు మనలాగే హాస్యమాడుతూ ఆనందదోలకల్లో ముంచెత్తుతూ మైమరపిస్తారు. ఒకసారి మేము ఒక నాటక ప్రదర్శన తలపెట్టి స్వామి అనుమతిని కోరాము. స్వామి ఎంతో దయతో అంగీకరించారు. వెంటనే నేను “ద్రామాలో ‘క్యారక్టర్స్’ని మీరే ఫిక్స్ చేయండి స్వామీ” అని ప్రార్థించాను. “ఏమిటీ?” అన్నారు స్వామి, వినిపించనట్లు. “క్యారక్టర్స్’ని ఫిక్స్ చేయండి స్వామీ” అన్నాను కాస్త గట్టిగా. అప్పుడు స్వామి నవ్వుతూ, “క్యారక్టర్ అనేది ‘ఫిక్స్’ చేసేది కాదురా, స్వప్రయత్నంతో సహజసిద్ధంగా అభివృద్ధి కావాలి” అన్నారు.

ఏది ముఖ్యం?

మనలో భక్తిని పెంపొందించడానికే స్వామి అవతారం దాల్చారు. ఎందుకంటే వారిని పొందడానికి భక్తిమార్గమే సులువైనది. కనుకనే, ఏ చిన్న అవకాశం చిక్కినా విద్యార్థులలో భక్తిబీజాలు నాటి, వారిని ఆధ్యాత్మికమార్గం వైపు మరలించే ప్రయత్నం చేస్తారు.

1978 సం॥లో నాకు స్వామితో కలసి వారి కారులో ఊటీకి ప్రయాణం చేసే భాగ్యం కలిగింది. ఆ సందర్భంలో స్వామి సంభాషిస్తూ, చుట్టూ కనిపించే పర్వతాలూ, నదులూ, వివిధ జీవజాతులనూ, ఇలా సర్వసృష్టినీ భగవంతునియొక్క ప్రతిబింబముగానే చూడాలన్నారు. అట్టి భావన కలగడానికి, అనగా సృష్టిలో సృష్టికర్తను దర్శించడానికి ఆర్తితో సృష్టికర్తను స్మరిస్తూ ఉండాలన్నారు. ముఖ్యంగా భజన చేసేటప్పుడు వెన్ను నిటారుగా ఉంచి గొంతెత్తి భజనలు పాడాలన్నారు.

ఈ సందర్భంగా నా అనుభవం ఒకటి మీతో పంచుకోవలసి ఉంది. 1983లో ఒక సాయంత్రం దర్శనం తర్వాత మరునాడు జరుగనున్న పరీక్షకు ప్రిపేర్ కావాలని నేను మరికొందరు స్నేహితులతో కలసి భజనకు దుమ్మా కొట్టి హాస్టల్‌కు వెళ్ళిపోయాను. మర్నాడు సాయంత్రం స్వామి దర్శన సమయంలో నన్ను చూసి, “నిన్న ఎక్కడికి వెళ్ళావు?” అని అడిగారు. “స్వామీ! పరీక్షకు చదువుకోవడానికి హాస్టల్‌కి వెళ్ళిపోయాను” అన్నాను. వెంటనే స్వామి, “ఏది ముఖ్యం? భజనా, పరీక్షా?” అని అడిగారు. భజనకూడా ముఖ్యమే అన్నారు.

ఆధ్యాత్మికం కానిదేది!

స్వామి సన్నిధిలో నేను నేర్చుకున్న మరో పాఠం లౌకిక విషయాలు, ఆధ్యాత్మిక విషయాలు అని రెంటినీ వేరుగా చూడకూడదన్నది. సర్వసృష్టి దైవమయం అయినప్పుడు అంతా ఆధ్యాత్మికమే కదా! ఒకానొక సందర్భంలో మేము స్వామిని ప్రసన్నం గావించుకోవాలని హాస్టల్‌లో రాత్రంతా అఖండ భజన చేశాము. మరుసటిరోజు ఉదయం స్వామి వార్డెన్‌తోసహా (మాకు అనుమతి నిచ్చినందుకు) మమ్మల్ని మందిరానికి పిలిపించి మందలించారు. “ఇలా రాత్రంతా మేలుకొని ఉంటే తెల్లవారి క్లాసులకు ఎలా వెళ్ళగలరు?

తరగతిలో చేసే పని ఆధ్యాత్మికం కాదనా మీ ఉద్దేశ్యం?” అని ప్రశ్నించారు. అనగా, మన దృష్టిని సరిదిద్దుకుంటే సృష్టి అంతా దైవత్వమే గోచరిస్తుందన్నది స్వామి అందించే సందేశము. అందుకే మనం స్నానం చేసేటప్పుడు కూడా దైవానికి అభిషేకం చేస్తున్నట్లు భావించాలి అంటారు స్వామి. ఎందుకంటే, మన దేహమే ఒక దేవాలయం.

అంతర్యామి సాయి

అజరామరమైన స్వామిప్రేమ మనకు తెలియకుండానే మనలో నిరంతరం పరివర్తన తెస్తూనే ఉంటుంది. నేను రీసెర్చ్‌స్మారుగా ఉన్న రోజుల్లో ఒకసారి స్వామి, బహుశా పిల్లల ప్రవర్తనవలన నొచ్చుకొనడంవల్లనేమో, సీనియర్ విద్యార్థులతోసహా మా అందరితో మాట్లాడడం మానేశారు. మాలో పరివర్తన రావడంకోసం అది స్వామి పెట్టిన పరీక్ష. ఐతే, అదే సమయంలో మా అమ్మగారు క్యాన్సర్‌తో బాధపడుతూ ఉన్నారు. ఆపరేషన్ తప్పదని డాక్టర్లు చెప్పారు. మా తండ్రిగారు ఏమీ నిర్ణయించుకోలేక స్వామి అనుమతికోసమూ, విభూతి ప్రసాదంకోసమూ ప్రార్థించ వలసిందిగా నాకు చెప్పారు. స్వామికి నేరుగా విన్నవించే అవకాశం ఆ సమయంలో నాకు లేనందున వారికి ఎన్నో ఉత్తరాలు వ్రాశాను. స్వామిని ప్రసన్నం చేసుకునేందుకు చేయవలసినదంతా చేశాను. కానీ ఫలితం కనిపించలేదు. స్వామి కనీసం నా ముఖంకూడా చూడలేదు. నిరాశచెంది మా తండ్రిగారితో జరిగినదంతా చెప్పాను. వారు నన్ను ఓదారుస్తూ నిరాశచెందకుండా ప్రార్థన కొనసాగించ వలసిందిగా చెప్పారు. ఇక, స్వామిని నా అంతర్యామిగా భావించి, భౌతికంగా వారికేదో చెప్పాలనే ప్రయత్నం నుండి విరమించుకొని, మానసికంగా ప్రార్థించసాగాను.

రెండురోజుల తర్వాత స్వామి దర్శనం లైన్లలో మా తండ్రిగారి ఉత్తరాన్ని అందుకుంటూ, “ఆరోగ్యం ఎలా ఉంది?” అని అడిగారు. తనగురించి అడుగుతున్నారనుకొని, “బాగానే ఉంది స్వామీ” అన్నారు. “నీది కాదు, వాడి తల్లికి ఎలా ఉంది?” అని అడిగారు మళ్ళీ. అప్పు డాయన డాక్టర్లు చెప్పినదంతా విన్నవించారు. “ఆపరేషన్ చేయించు. ఏమీ భయంలేదు. అంతా బాగానే ఉంటుంది” అన్నారు స్వామి. మాట ఇచ్చిన రీతిగానే చెన్నైలో ఆపరేషన్

చేయించినప్పుడు మా అమ్మకు ఆపరేషన్ థియేటర్‌లో స్వామి దర్శనమిచ్చారు. ఆ సమయంలో స్వామి తనతోనే ఉన్నట్లు ఆవిడకు అనుభవం అవడమేకాక ఆపరేషన్ పూర్తి అయిన తరువాత మత్తునుండి తేరుకుంటున్న సమయంలో స్వామి తనవద్ద నుండి నడచివెళుతూ కనిపించారట. ఆ తర్వాత మా అమ్మ క్యాన్సర్ చిహ్నాలేమీ లేకుండా ఆరోగ్యంగా జీవించారు.

స్వామి ఎన్నడూ మన చేయి విడిచిపెట్టరనేది మనం సదా గుర్తుంచుకోవలసిన విషయం. అట్టి ప్రేమమూర్తి, సద్గురువు, సచ్చిదానంద పరబ్రహ్మముయొక్క దర్శన, స్పర్శన, సంభాషణలు పొందిన మన భాగ్యాన్ని పదేపదే గుర్తుచేసుకుంటూ స్వామి సాన్నిధ్యాన్ని అనుక్షణం అనుభవిద్దాం.

అనువాదం: ద్వారంపూడి రామచంద్రారెడ్డి

ప్రార్థన

అడుగుల కడ పడి ఉండనీ సాయీ!

నీ అడుగుల కడ పడి ఉండనీ!

అదీ ఇదీ ఇమ్మని ఎన్నడు నిను కోరను
పెదవి కడపకనే చెంత నిలచియుందును

అశ్రునయనాలతో నీ అందమును చూడనీ
దివ్యమైన నీ రూపము డెందములో నిండనీ

బ్రతుకంతా నీ నామం జపియిస్తూ గడపనీ
కడదాకా నీ సేవలు చేస్తూ తరియించనీ

పరవశాన నీ పదములు పన్నీటితో కడగనీ
భక్తిసంత రంగరించి వైవేద్యము ఇవ్వనీ

పగలు రేయి నిన్ను తలచి మనసంతా అర్పించి
జ్యోతివై వెలగనా నే హారతివై కరగనా!

- పద్మనాభుని సాంబశివరావు

సేవతో జీవన సాఫల్యం

ఆ

వి.ఎస్.ఆర్. మూర్తి

ఋ

అడిగి పొందేవి వరాలు, అడగకుండా లభించేది కరుణ.

అడగడానికి అంతులేదు. అడగడం తెలియక పొందేవన్నీ బాధామయ అనుభవాలే!

సమర్పణ, శరణాగతి, వినయం ముప్పేటగా సాగించిన సేవే అనేక సందర్భాల్లో భగవంతుని కరుణగా, మహారక్షగా అవిచ్ఛేదమైంది.

సమకాలీనంగా స్వామి అవతారమూ ఈవిషయాలను మరింత స్పష్టంగా అనుభవంలోకి తేవడం అందరికీ ఎటుకే!

అవతారమూర్తుల కాలంలో జీవిస్తూ వారి బోధనలను ఆచరించగలిగినవారికి

పరిణామమూ, ముక్తీ సులభసిద్ధమవుతాయి. సాధనా మార్గంగా, యోగత్రయాల లక్షణంగా స్వామి ప్రవచించి, ప్రబోధించి, ప్రసరించిన సేవ మున్నెన్నడూ ఏ జాతీ అందుకోని భౌతిక ఆధ్యాత్మిక దివ్యమార్గం.

వేవేల సందర్భాల్లో స్వామి ఉద్ఘోషించిన సేవామార్గం నిజానికి శ్రేయోమార్గం.

వ్యక్తిగత స్థాయినుంచీ సామూహిక స్థాయిలో సర్వ ప్రపంచాన్నీ ఏకం చేసిన సర్వోత్తమ అనుష్ఠాన వేదాంత భూమిక ... సేవ!

వ్యక్తిస్థాయిలో సేవ అహంకార నిర్మూలనకు దివ్యాస్త్రం.

సేవామార్గంలో మాత్రమే మమకారం అపరిమిత అనంత ప్రేమగా పరిణామం చెందుతుంది.

సమస్త మానవజాతికీ స్వామి అందించిన సందేశ ఆదేశ ఉపదేశాలు మానవుణ్ణి మానవుడిగా జీవించమన్న విస్పష్ట బోధకు సంకేతాలు.

మతం కేవలం మార్గమే. అధ్యాత్మే గమ్యం. అందువల్ల మానవుడు అధ్యాత్మ జీవితాన్ని జీవించాలి.

స్వామి ప్రబోధం వ్యక్తిమీద కలిగించే ప్రభావం గాఢంగా ఉంటుంది. స్వీయసాధనలో సాధకుడు ముందుగా తనను తాను సంస్కరించుకొని, సాధనను ఎందరితోనో కలసి సాగిస్తూ తీవ్రతరం చేసుకోవాలి.

ఏ దివ్యప్రేమద్వారా స్వామి సమస్త ప్రపంచంలో పరదైవతంగా సుప్రతిష్ఠలయ్యారో, ఆ ప్రేమను అనుభవించిన సాధకుడు సైతం అనురాగ బంధాలను దాటి ప్రేమ

బంధాన్ని స్వంతం చేసుకోవాలి. సమాజంలో అసమానత, అసమగ్రతలు పెరగకుండా సేవాభావంతో అడ్డుకోవాలి. ప్రచారం వదుల్చుకుని ప్రసారగత జీవన విధానం అలవాటు చేసుకోవాలి.

“అందరికీ ఆనందాన్ని అందించి, దారితప్పినవారికి సన్మార్గం చూపించి, ఆ దారిలో వారిని నడిపించి, దారిద్ర్య బాధను తప్పించి, మానవుడికి తనలో మాధవుణ్ణి దర్శించగల దృష్టిని అలవాటు చేసి సన్మార్గ బంధువుగా మెలగడమే నా లక్ష్యం” అని ప్రకటించి స్వామి తదనుగుణంగానే ఈ ప్రపంచంలో సంచరించారు.

ఇవ్వటం నేర్చుకోవాలి. ఇవ్వటంలో ఉన్న ఆనందాన్ని ఎవరికి వారు అనుభవంలోకి తెచ్చుకోవాలి.

అడగటం, పొందటం నెమ్మదించాలి. అవి దీనత్వానికి గుర్తులు.

దయ, సానుభూతి, జాలి వంటి మానవతా లక్షణాలను నిరంతరం పరిపోషించుకోవాలి. విలువలను

పాటిస్తూ సంఘ పురోగమనంలో క్రియాశీలంగా ఉండాలి. పరులను బాధించే ఆలోచనలను సైతం వదలుకొని, సదా సేవాకృతులుగా మెలగాలి.

పరమాత్మతో కలసి జీవించిన జీవితమే జీవితం. అటువంటి జన్మ మనందరకూ లభించింది. ప్రతి క్షణమూ పరిణామం చెందే అవకాశం దొరికింది. స్వామి అవతారానికి పరిసమాప్తి లేదు. అదొక అవిచ్ఛిన్న అఖండ అమృతానందమయ కరుణాప్రవాహం. రాబోయే కాలమంతా స్వామిమయమే, పరమానందప్రదమే!

మనం రాబోయే సర్వకాలాలకూ మార్గదర్శనం చేయగల స్థాయిలో మన యాత్రను కొనసాగించాలి.

స్వామి చెప్పవలసినదంతా చెప్పారు. చేయటమే మనకు మిగిలిన కర్తవ్యం.

సిరితోపాటు హరి, సుఖంతోపాటు సుముఖం, శాంతం, ఆనందం, హాయి, తృప్తి స్థిరమయ్యే రీతిలో మన కార్యకలాపాలు సాగాలి.

అనంతప్రేమధారా సమన్విత జీవనగమనమే స్వామి ఆరాధనగా రూపుదాల్చాలి. ❖

‘స్టార్ట్ ది డే విత్ సాయి...’

భువనచంద్ర

ప॥ సూర్యోదయపువేళ శ్రీ సత్యసాయిని సూర్య కిరణాలతో పూజించరే!
వికసించు మొగ్గలకు శ్రద్ధతో భక్తితో శ్రీసాయి నామాన్ని వినిపించరే
సాయి సంకీర్తనము సలిపెడి శుభవేళ మనసులో శ్రీసాయి నర్పించరే
ప్రతి ప్రాణిలోనున్న శ్రీసాయి రూపమును ప్రేమతో ప్రియమార గమనించరే

చ॥ అన్నమొండక ముందు ప్రతి గింజనూ తడిమి శివసాయి పేరునే స్మరియించరే
కూర తరిగెడువేళ కూర్మితో ఘనసాయి రూపునే మదిలోన తిలకించరే
వడ్డించుకొనువేళ ఆహారమును సాయిపాదాల కడనుంచి ప్రార్థించరే
వడ్డనలు అయ్యాక ఆహారముతోపాటు సాయినామామృతము సేవించరే ॥సూ॥

చ॥ ఆహారమునుబట్టి మన మనసులుండునని, మన మనసునిబట్టి ఆలోచనలుండునని
ఆలోచనలబట్టె నడవడికయుండునని, నడవడికలనుబట్టి ఆరోగ్యముండునని
తెలిపిన సాయిని స్తుతియించరే... సాయిబాటలో నడిచి సాఫల్యమందరే ॥సూ॥

చ॥ ఎదలోని క్రోధాన్ని ప్రేమతో గెలవాలి... బంధాల్ని ఆలోచనలతోటె గెలవాలి
మిథ్యలను సత్యంబుతో గెలిచి చూపాలి... చెడువారిని మంచి మనసుతో గెలవాలి
స్వార్థాన్ని నీ త్యాగగుణముతో గెలిచి మనిషిగా బ్రతకమని చెప్పారు సాయి
ఆ స్వామి నర్పించి ఆ మాట పాటించి బ్రతుకునే పూలతోటగా మార్చరే ॥సూ॥

1949లో మేము మద్రాసులో ఉండగా మా తల్లిగారు ఒకరి ఇంట్లో స్వామిని తొలిసారి దర్శించుకున్నారు. పుట్టపర్తికి రమ్మని స్వామి చెప్పడంచేత మా కుటుంబమంతా పుట్టపర్తికి వచ్చాము. ప్రశాంతినిలయం మందిర నిర్మాణం జరుగుతున్న రోజులవి. పనుల పర్యవేక్షణకు స్వామి కృష్ణ అనే భక్తుణ్ణి వెంటపెట్టుకొని కారులో వెళుతూండేవారు. 1950 నవంబరు 23న మందిరానికి ప్రారంభోత్సవం జరిగింది. ఆరోజున స్వామి ఒక వెండి బకెట్లో కొబ్బరినీళ్ళను తీసికొని వచ్చిన భక్తులమీద చేతితో ప్రోక్షిస్తూ ఉంటే, క్రిందపడిన కొబ్బరినీటిచుక్కలు చిత్రంగా స్వామి చిత్రమున్న డాలర్లుగా, రింగులుగా మారిపోవడం నాకు బాగా జ్ఞాపకముంది.

అవతార లీలావైభవం:

ఆశ్రిత కల్పతరువు

వి.ఎస్.ఆర్.కె. ప్రసాద్

అప్పట్లో నిలయంలో ఎలాంటి సౌకర్యాలూ లేవు. ఎవరి వసతి వారే చూసుకోవాలి, ఎవరి వంట వారే చేసుకోవాలి. కాబట్టి, మేము వచ్చిన ప్రతిసారి మా వెంట లగేజి కాస్త ఎక్కువగానే ఉండేది. మేము, మద్రాసు వెంకటమునిగారి కుటుంబం మందిరం సమీపంలో టెంట్స్ వేసుకొని ఉండేవారం. అప్పటికింకా పుట్టపర్తికి కరెంటు రాకపోవడంచేత మందిరంలో పెట్రోమేక్స్ లైట్లు వెలిగించుకునేవారు. పొద్దున్న లేస్తూనే కాలకృత్యాలు తీర్చుకోవడానికి చిత్రావతికి వెళ్ళేవారం. ఆరోజుల్లో భక్తుల సంఖ్య తక్కువగా ఉండడంచేత మాకు స్వామితో సన్నిహితంగా మెలగే అవకాశం లభించేది. ఎప్పుడు కావాలంటే అప్పుడు మేడమీద స్వామిగదికి వెళ్ళేందుకు అనుమతి ఉండేది.

ఉదయంపూట 11 నుండి 12 గంటలవరకు (వేసవిలో మాత్రం 9 నుండి 10 గంటలవరకు), తిరిగి సాయంత్రం 6 నుండి 7 గంటలవరకు మందిరంలో ఎంతో ఆహ్లాదకరంగా, ఉత్తేజకరంగా భజన జరిగేది.

“శ్రీగణేశ శివుని కుమారా శ్రితజన వినుత ప్రభో”, “శ్రీ సాయి జయజయ శ్రీ పర్తినిలయా”, “ఓ భగవాన్....” వంటి అద్భుతమైన పాటలు పాడేవారు. నాకు జ్ఞాపకం ఉన్నంతవరకు కస్తూరిగారి భార్య మొదటిపాట పాడితే, ఆ తరువాత కిష్టమ్మగారు, వెంకమ్మగారు (స్వామి పెద్దక్క గారు), కుప్పం ఫ్యామిలీవాళ్ళు పాడేవారు. ఇటు మగవారి వైపున మద్రాసుకు చెందిన రామన్, లక్ష్మణ్ సోదరులు పాడేవారు. రాజారెడ్డిగారు అప్పటికింకా స్వామి సన్నిధికి రాలేదు. ఆయన 1956లో వచ్చారు. భజనానంతరం శేషగిరిరావుగారు హారతి ఇచ్చేవారు. ఒక్కొక్కసారి సాయంవేళ స్వామి వెంట చిత్రావతికి వెళ్ళేవాళ్ళం. అక్కడ ఇసుకతిన్నెలపై కూర్చుని స్వామి ఆధ్యాత్మిక విషయాలు ముచ్చటిస్తూంటే మాకు సమయం తెలిసేది కాదు.

మేము ప్రతి యేటా వేసవి సెలవుల్లో పుట్టపర్తికి వచ్చేవారము. “ఇది మీ ఇల్లే, మీరు ఎప్పుడు కావాలంటే

అప్పుడు రావచ్చు” అని స్వామి ఉత్తరాల్లో వ్రాసేవారు. ఎప్పుడు వచ్చినా ఒక నెలలో, రెండు నెలలో ఉండేవారము. మేము అల్లరి చేసినా, క్రమశిక్షణ లేకుండా ప్రవర్తించినా స్వామి సున్నితంగా మందలించి మమ్మల్ని సరిదిద్దేవారు. స్వామి తల్లిదండ్రులు మాతృశ్రీ ఈశ్వరమ్మగారు, శ్రీ పెద్ద వెంకమరాజుగారు సరళ హృదయులు, సాధు స్వభావులు. భక్తుల్ని ఎంతగానో ఆదరించేవారు. ఏవైనా సరుకులు కావాలంటే, పెద్ద వెంకమరాజు గారు బుక్కపట్నం సంతకో, కొత్తచెరువు సంతకో వెళ్ళి తెచ్చి ఇచ్చేవారు.

మామూలు రోజుల్లో భక్తుల సంఖ్య అంతగా లేకపోయినా దసరా, పుట్టినరోజు ఉత్సవాలలో మాత్రం భజన హాలు నిండిపోయేది. సుప్రసిద్ధ సంగీత విద్వాంసులు కచేరీలు సమర్పించేవారు. నారాయణ సేవ జరిగేది. పిల్లలకు భజన పాటల పోటీలు నిర్వహించేవారు. జీవితంలో గెలుపోటములను సమ చిత్తంతో స్వీకరించాలని భక్తులకు తెలియజేయడానికా అన్నట్లు స్వామి విశేషతలకు మాత్రమే కాకుండా పోటీలో పాల్గొన్న పిల్లలందరికీ స్వయంగా బహుమతు లిచ్చేవారు.

ప్రతి రోజు సాయంత్రం నిలయంలో ఉన్న చెట్లకు భక్తులు నీళ్ళుపోసేవారు. ఇప్పుడు గణేశ్ గుడి ఎదురుగా నాగుల విగ్రహాలున్నచోట పూర్వం ఒక దిగుడు బావి ఉండేది. దానినుండి దృఢకాయులైన యువకులు ఏతాముతో నీళ్ళు తోడితే, ఆ నీళ్ళని బిందెల్లో నింపుకొని భక్తులు చెట్లకి పోసేవారు. ఆ తరువాత మధ్యాహ్నం మూడు గంటల ప్రాంతంలో స్వామి నిలయంలో ఉన్న భక్తులకు బత్తాయిలుగాని, యాపిల్స్ గాని, నారింజ పండ్లుగాని ప్రసాదంగా అనుగ్రహించేవారు. మందిరం మేడమీదినుండి స్వామి సరిగ్గా భక్తుల చేతుల్లో పడేటట్లు పళ్ళు విసిరేవారు. భక్తుల చేతికి అందకుండా ఒక పండైనా క్రిందపడడం నేనెరుగను.

ఇప్పుడు మందిరంలో కుడివైపున్న ‘ఇంటర్వ్యూ రూమ్’ని ‘కోరికల గది’ అని స్వామి వ్యవహరించేవారు.

మందిరం మధ్యభాగం (1955 ప్రాంతంలో)

ఎడమవైపున్న గదికి ‘పాదపూజ గది’ అని పేరు. కోరికల గదికి పైన ఉన్న ఒక చిన్నగదిలో స్వామి ఉండేవారు. చాలా సింపుల్ గా ఉన్న ఆ చిన్నగదినే స్వామి తమ ‘లివింగ్ రూమ్’గా, ‘బెడ్ రూమ్’గా ఉపయోగించుకునేవారు. ఇక, ‘పాదపూజ గది’కి పైన భోజనాల గది ఉండేది. మేడమీద వరండాలో స్వామి అటునుండి ఇటూ, ఇటునుండి అటూ వచ్చివెళుతుంటే భక్తులు ఎక్కడున్నా పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చి దర్శనం చేసుకుంటూ క్రింద నిలబడేవారు.

నిలయంలో తరచుగా ఏవో నిర్మాణం పనులు జరుగుతూనే ఉండేవి. స్వామి పినతండ్రీ కుమారులు కిష్టప్పగారు వాటి బాధ్యత వహించేవారు. ఇసుక మోయడం, ఇటుకరాళ్ళు మోయడం వంటి పనులలో పనివాళ్ళతోపాటు భక్తులకూడా పాలుపంచుకునేవాళ్ళు.

ఇప్పుడు 'ఈస్టు ప్రశాంతి' ఉన్నచోట మొదట్లో భక్తుల కొరకు ఒక పెద్ద వరండాతోకూడిన నాలుగు గదులు కట్టించారు. మొదటి గదిలో రాజమండ్రి వెంకటరత్నమ్మ గారి ఫ్యామిలీ, మా ఫ్యామిలీ ఉండేవారం. నాలుగవ గదిలో 'సనాతన సారథి' ప్రెస్ ఉండేది. సాయంత్రం మొక్కలకు నీళ్ళు పోయడం పూర్తి అయిన తరువాత స్వామి మా గదులకు వచ్చి దాదాపు ఒక గంటసేపు అనేక ఆధ్యాత్మిక, లౌకిక విషయాలు ముచ్చటించేవారు. మాలో రామారావు అనే భక్తుడు విపరీతంగా సిగరెట్లు కాల్చేవారు. సిగరెట్లు మానేయమని స్వామి ఆయనకి ఏనాడూ చెప్పలేదు. పైగా వచ్చినప్పుడల్లా "మా రామారావు బంగారు" అంటూ ప్రేమగా మాట్లాడేవారు. స్వామి కురిపించిన ప్రేమే ఆయనలో పరివర్తనకు దారితీసింది. తాను చేస్తున్న పనికి సిగ్గుపడి కొంతకాలానికి సిగరెట్లు కాల్చడం మానేశారు.

పుట్టపర్తినుండి మేము ఇళ్ళకు తిరిగి వెళుతుంటే స్వామి మాకు ఎన్నో బహుమతులిచ్చి పంపేవారు. అసలు పుట్టపర్తిని వదలి వెళ్ళడానికి మాకు మనసొప్పేది కాదు. మా అన్నయ్య ఏడ్చేసేవాడుకూడా. అంత గాఢంగా ఉండేది స్వామితో మా కుటుంబానికి గల దివ్యప్రేమానుబంధం.

1956 అక్టోబరులో శ్రీ సత్యసాయి జనరల్ ఆసుపత్రి ప్రారంభోత్సవం జరిగింది. 1956 ప్రారంభంలో అనుకుంటాను, ఆసుపత్రి పనులు చూడడానికి స్వామి వెళుతుంటే వెంట మా నాన్నగారు, రాజారెడ్డిగారు వెళ్ళారు. వాళ్ళ వెనుక మా అన్నయ్య, నేనుకూడా నడుచుకుంటూ వెళుతున్నాము. దారిలో ఉన్నట్లుండి స్వామి క్రిందికి వంగి చేతిలోకి ఒక రాయి తీసుకున్నారు. నన్ను చూసి, "ఒరేయ్, నోరు తెరు" అన్నారు. నేను నోరు తెరవలేదు సరికదా గట్టిగా బిగపట్టి మూసుకున్నాను. స్వామి నవ్వుకున్నారు. "ఏమీ కాదు, నోరు తెరవరా" అన్నారు. నేను తెరవలేదు. అప్పుడు స్వామి, "చాదరీ! నువ్వు నోరు తెరు" అన్నారు. వెంటనే మా నాన్నగారు నోరు తెరిచారు. "రాజా! నువ్వు తెరు" అంటూనే రాజారెడ్డిగారు ఇంకా పెద్దగా నోరు తెరిచారు. తరువాత మా అన్నయ్యకూడా నోరు తెరిచాడు. "వీళ్ళందరూ

తెరిచారు, మరి నువ్వుకూడా తెరవరా" అన్నారు స్వామి. నేను మాత్రం గట్టిగా నోరు మూసుకొని అలాగే నిలబడ్డాను. చూస్తూండగానే స్వామి చేతిలోని రాయి ఒక మిఠాయిగా మారిపోయింది. స్వామి దగ్గరికి వచ్చి, "ఏరా, ఇప్పుడు తెరుస్తావా?" అన్నారు. నేను సిగ్గుపడుతూ నోరు తెరిచాను. స్వామి ఎంతో ప్రేమగా ఆ మిఠాయిని నా నోట్లో పెడుతూ, "స్వామి నీ నోట్లో రాయి కొడతారనుకున్నావా? అలా ఎప్పటికీ జరగదు" అన్నారు. స్వామి సన్నిధిలో నేను నేర్చుకున్న తొలిపాఠం అది. అవతారం వచ్చింది మనల్ని ఉద్ధరించడానికే! అయితే, మనకు వారిమీద అచంచల విశ్వాసం ఉండాలి. ఒక్కొక్క పర్యాయం స్వామి చెప్పిన మాటలు అప్పటికప్పుడు అర్థమయ్యేవి కావు. కానీ, కాలం గడిచేకొలదీ వాటి అంతరార్థం బోధపడేది.

1958లో స్వామి మమ్మల్ని మదనపల్లికి సమీపంలోని హార్స్ లీహిల్స్ కి తీసుకెళ్ళారు. ఎగ్జిక్యూటివ్ ఇంజనీరు టి.ఎ. రామనాథరెడ్డిగారు అక్కడ గవర్నమెంట్ గెస్ట్ హౌస్ లో మాకు వసతి ఏర్పాటుచేశారు. ఒక వారం రోజులున్నాము. ఒకరోజు ఉదయం బ్రేక్ ఫాస్ట్ తరువాత స్వామి అక్కడ తోటలో కూర్చుని మాతో సంభాషిస్తున్నారు. ఉన్నట్లుండి రామనాథరెడ్డిగారి అమ్మాయిని చూసి, "నీకేం కావాలి కోరుకో, ఇచ్చేస్తాను" అన్నారు. "నాకు భక్తి కావాలి స్వామీ" అంది ఆ అమ్మాయి తడుముకోకుండా. ఆమె కోరికకి స్వామి చాలా మెచ్చుకున్నారు. నన్ను చూసి, "నీకేం కావాలి?" అన్నారు. "స్వామి సేవలో జీవితం గడిచిపోయేటట్లు చేయండి స్వామీ" అన్నాను. ఒక పెద్దాయనవైపు తిరిగి, "మరి నీ కోరికేంటి?" అన్నారు. "స్వామీ, నాకు బొందితో స్వర్గానికి వెళ్ళాలనుంది" అన్నాడాయన. దానిపై ఒక అరగంటసేపు ఆధ్యాత్మిక పరమైన సంభాషణ జరిగింది. నాకు గుర్తున్నంతవరకు స్వామి చెప్పిందేమిటంటే, "నీవు ఆత్మస్వరూపుడివి. పరమాత్మలో ఐక్యం కావాలని నీవు కోరుకోవాలేగాని బొందితో స్వర్గానికి వెళ్ళాలనుకోవడం మూర్ఖత్వం" అన్నారు.

ఇంక, మేము లంచ్ కి బయలుదేరే సమయంలో స్వామి నాతో, "ఒరేయ్, ఆ రాయి తీసుకో" అన్నారు.

దాదాపు పది అంగుళాల పొడవు, ఎనిమిదంగుళాల వెడల్పు, ఒకటిన్నర అంగుళాల మందం ఉన్న ఒక దీర్ఘ చతురస్రాకారపు రాయి అది. స్వామి తమ చేతిలో ఉన్న టవల్‌ని క్రిందపరచి, దానిమీద పెట్టమన్నారు. టవల్‌తో పూర్తిగా దానిని కవర్ చేసి, రెండుసార్లు దానిమీద తట్టి, “ఊఁ... అందరికీ పంచిపెట్టు” అన్నారు. టవల్ తీసి చూస్తే, అక్కడ రాయి లేదు, అచ్చం అదే ఆకృతిలో పటిక బెల్లం ఉంది!!

రచయిత బాల్యంలో... స్వామి సన్నిధిలో (1958 నాటి ఛాయాచిత్రం)

ఇది నేను ఎందుకు చెబుతున్నానంటే, ఆరోజుల్లో స్వామి సృష్టించే వస్తువుల గురించి కొందరిలో ఒక అపోహ ఉండేది. స్వామి దేనినీ కొత్తగా సృష్టించరని, కేవలం ‘ఎపోర్ట్’ (apport) చేస్తారని భావించేవారు. ‘ఎపోర్ట్’ అంటే ఒకచోట ఉన్న వస్తువును అక్కడ అదృశ్యం చేసి, దానిని మరోచోటికి తెప్పించడ మన్నమాట. కానీ, ఇక్కడ అందుకు ఆస్కారం లేనే లేదు. ఎందుకంటే, నేను తెచ్చిన రాయినే స్వామి అదే సైజు, అదే పేపులో ఉన్న కలకండగా మార్చేశారు. అంటే, దాని ‘ఎటామిక్ ట్రాన్స్ఫర్’నే మార్చేశారన్నమాట. ‘సిలికాన్ డయాక్సైడ్’ స్వామి దివ్యసంకల్పంతో కార్బన్‌గా మారిపోయింది! అంతేకాదు. వేర్వేరు సందర్భాలలో స్వామి వివిధరకాల వస్తువులను, స్వీట్లను సృష్టించడం, వాటిని అక్షయం చేయడం కూడా నేను చూశాను.

హార్న్‌లీ హిల్స్‌లో ఉన్న సమయంలోనే మరొక రోజు సాయంత్రం స్వామి మాకు తమ పూర్వావతార విశేషాలను తెలియజేస్తూ, శిరిడీ సాయిబాబా ఫోటో ఒకటి సృష్టించారు. ఆ ఫోటో ఎలా ఉందంటే, మధ్యలో బాబా కూర్చోని ఉన్నారు, చుట్టూ ఏడెనిమిది దీర్ఘవృత్తాలున్నాయి, ఒక్కొక్కదానిలో ఒక్కొక్క భంగిమలో బాబా కనిపిస్తున్నారు. తరువాత ఆ ఫోటో మా తల్లిగారికి ఇచ్చారు.

ఆ తరువాత హాలులో అందరం భోజనానికి కూర్చున్నాం. స్వామికి టేబుల్, కుర్చీ వేశారు. దాదాపు పదిహేనుమందిమి స్వామికి ఎదురుగా క్రింద మూడు వైపులా కూర్చున్నాము. స్వామి భోజనం రెండు నిమిషాల్లో ముగించారు. మేమంతా తింటూ ఉండగా హఠాత్తుగా లేచి పక్కగదిలోకి వెళ్లి ధదాలున నేలమీద పడిపోయారు. మేమంతా కంగారుగా లేచాము. వెంకట్రామన్‌గారు, ఆయన బావమరిది వాసన్‌గారు గబగబా చేయితుడుచుకొని స్వామిచెంతకు పరుగెత్తారు. స్వామి ‘ట్రాన్స్’లోకి వెళ్ళారని అర్థమైంది. ఇంతలో స్వామి నోట్లోంచి ఉఫ్‌మంటూ విభూతి ఫౌంటెన్ మాదిరి ఎగసిపడింది. దాదాపు పదిహేను నిమిషాల తరువాత స్వామి కనులు తెరిచారు. “ఆమె అంతిమ ఘడియల్లో దర్శనం ఇమ్మని పిలిచింది, వెళ్ళాను” అన్నారు. పేరు చెప్పలేదు. కానీ, ఆ తరువాత కస్తూరిగారికి చెప్పినట్లున్నారు. ఆయనద్వారా మాకు తెలిసింది. స్వామి నోట్లోంచి విభూతి చిమ్మడం ఆ భక్తురాలి ఆత్మ స్వామిలో ఐక్యం కావడానికి సంకేతం అని చెప్పారట.

- ‘రేడియో సాయి’ సౌజన్యంతో

(ఇంకా ఉంది)

విదేశీ భక్తుల అనుభవాలు:

ఇద్దరు పాశ్చాత్య పరిశోధకులు

ఆ

“సాయిదాసు”

ఐ

పరిచయం

హోవర్డ్ మర్ఫెట్ భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారిపై రచించిన తమ ద్వితీయగ్రంథం ‘సాయిబాబా అవతార్’లోని ‘ఇద్దరు పాశ్చాత్య పరిశోధకులు’ అనే అధ్యాయంలో న్యూయార్క్ నగరంలోని ‘అమెరికన్ సొసైటీ ఫర్ సైకికల్ రీసర్చ్’ సంస్థలో పరిశోధకవృత్తిలో ఉండిన ఇద్దరు వైజ్ఞానిక శాస్త్రజ్ఞులగురించి వివరముగా వర్ణించి యున్నారు. ఆ ఇరువురిలో ఒకరు ఆ సంస్థ పరిశోధక డైరెక్టర్ డా॥ కార్లిస్ ఓసిస్ కాగా, రెండవవారు డా॥ ఎర్రెండూర్ హెరాల్డ్స్సన్. వారిరువురూ జంటగా గత కొన్ని ఏండ్లుగా తమ సంస్థ తరపున ‘సైకికల్ రీసర్చ్’లో భాగంగా - 1970లో ‘ఔట్ ఆఫ్ బాడీ ఎక్స్పీరియెన్సెస్’ (దేహంతరయాన అనుభవాలు), 1971లో ‘ఎట్ ది ఆవర్ ఆఫ్ డెత్’ (మృత్యుముఖంలో ఆఖరి ఘడియలలో...) అనే గ్రంథాలు వెలువరించి ఉన్నారు.

1972 - 73 మధ్యకాలంలో వారిరువురూ ఒక విశేష పరిశోధనా ప్రాజెక్టు నిర్వహిస్తూ, ఉత్తర భారతదేశంలో ఉండిన సందర్భంలో ప్రథమంగా భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి బాబావారిగురించి వినడం జరిగింది. పరిశుద్ధ బైబిల్లో న్యూ టెస్టమెంటు గ్రంథంలో వర్ణింపబడిన జీసస్యొక్క అద్భుత లీలలను తలపించి, మైమరపించే అత్యద్భుతాలను అలవోకగా, అయత్నకృతంగా, నిరంతరమూ దాదాపు 40 ఏండ్లుగా చేస్తూండిన అటువంటి ఒక అద్భుతమూర్తి అయిన భగవాన్ బాబావారిని స్వయంగా ముఖాముఖీ కలిస్తే, తమ ‘సైకికల్ రీసర్చ్’కి ఎంతో విలువైన విషయాలు దొరుకుతాయన్న ఆకాంక్షతో ఆ జంట పరిశోధకులు 1973 చివర్లో ప్రశాంతినిలయానికి ప్రయాణమయ్యారు.

ప్రశాంతి సాయితో ప్రథమ సమాగమము

ప్రథమ దర్శనంలోనే స్వామివారు ఆ పరిశోధకు లిద్దరినీ ఇంటర్వ్యూకి ఆహ్వానించారు. ఆ సందర్భంలో స్వామి తమ హస్తచాలనంతో ఒక పెద్దసైజు బంగారు ఉంగరాన్ని సృజించి, దానిని డా॥ కార్లిస్ ఓసిస్గారికి ప్రసాదిస్తూ, స్వయంగా తామే ఆ ఉంగరాన్ని ఆయన వ్రేలికి తొడిగారు. ఆ ఉంగరంలో స్వామివారి వర్ణచిత్రం ఉన్న ఒక పెద్ద రాయి పొదగబడి ఉంది. స్వామివారి ఆ అద్భుత సృజనకు ఆ పరిశోధకులిద్దరూ ఆచ్చెరువొందారు.

అటుపై, ఆ పరిశోధకులు తాము వచ్చిన ‘పని’గురించి స్వామికి చెప్పారు. “బాబా! మీరు మేము చేయదలచుకున్న నియంత్రిత వైజ్ఞానిక ప్రయోగాలలో (కంట్రోల్డ్ సైంటిఫిక్ ఎక్స్పెరిమెంట్స్లో) పాల్గొని, మీ అద్భుత శక్తులను ప్రదర్శిస్తే, వాటిద్వారా మా పారాసైకాలజీ శాస్త్ర ప్రపంచానికి ఎన్నో నూతన సత్యాలు ఆవిష్కరిస్తూ, మానవ విజ్ఞానశాస్త్ర అభివృద్ధికి ఎంతగానో తోడ్పడినవారవుతారు” అన్నారు.

బాబావారు ఆ పరిశోధకుల విన్నపాన్ని సున్నితంగా త్రోసిపుచ్చుతూ, తాము వస్తువులు సృజించేది కేవలం వ్యక్తులపై ప్రేమతోనేగానీ, ‘ప్రదర్శన’కోసం కాదనీ; ఆధ్యాత్మికశక్తులు మానవ వైజ్ఞానిక పరిశోధనలకూ, అవగాహనకూ అతీతమైనవనీ నచ్చజెప్పే ప్రయత్నం చేశారు. “మానవ జీవితంలో ‘ఆధ్యాత్మికత - లౌకిక జీవనము’ రెండూ ‘జంటరుద్రాక్షల’వలె ఒకదానితో ఒకటి పెనవేసుకొని కలసి ఉండాలి” అని స్వామివారు ఆ పరిశోధకులకు వివరించగా, “జంటరుద్రాక్షలు అంటే ఏమిటి బాబా?” అని డా॥ హెరాల్డ్స్సన్ అడిగాడు.

జంటరుద్రాక్షలు

రుద్రాక్షలు హిమాలయాలలో పెరిగే ఒకరకమైన చెట్టు ఫలాలనీ, అవి ఆధ్యాత్మికశక్తి నిస్తాయి కాబట్టి రుద్రాక్షలను పూసలవలె దండలుగా గ్రుచ్చి జప ధ్యానాలకు ఉపయోగించే 'జపమాల' (క్రిస్టియన్ - రోజరీ)గా తయారు చేస్తారనీ, అవి అరుదైన వృక్షజాతికి చెందినవనీ - ఈవిధంగా స్వామివారు రుద్రాక్షలగురించి ఎన్నివిధాల వర్ణించినా అర్థం చేసుకోలేక, హెరాల్డ్స్పన్ ఇంకా ప్రశ్నిస్తూనే ఉండగా, స్వామివారు, కొంత అసహనంగా, తమ చేతిని గాలిలో త్రిప్పి విప్పి చూపేసరికి వారి చేతిలో అత్యంత అపురూపమూ, అరుదూ అయిన 'జంటరుద్రాక్షలు' ప్రత్యక్షమైనాయి. వాటిని ఇంటర్వ్యూ గదిలోనివారంతా పరిశీలించి చూచిన తరువాత, ఆ జంట రుద్రాక్షలను తిరిగి తమ చేతిలోనికి తీసుకొని, గుప్పిట మూసి తెరవగానే, ఆ జంటరుద్రాక్షలు రెండువైపులా బంగారు తొడుగు కవచాలతో, మధ్యస్థానంలో - ఒక రూబీ పొదగబడి ఉన్న 'శిలువ'తో, మెడలో గొలుసుతో ధరించేందుకు అనువుగా రెండు చివర్లలో రెండు రంధ్రాలతో - ఒక అద్భుత కళాఖండంగా తయారై ఉన్నాయి. వాటిని స్వామివారు డా॥ హెరాల్డ్స్పన్ కి ప్రసాదించారు. అంతటి అద్భుత సృజనకు అచ్చెరు వొందిన హెరాల్డ్స్పన్ స్వామికి ధన్యవాదాలు చెప్తూనే, "అవును బాబా! ఇవన్నీ మీరెలా సృష్టిస్తారు? మేము మీలాగ ఎందుకు సృష్టించలేము?" అని సవినయంగా అడిగాడు. అందుకు స్వామి, "మనమందరం అగ్ని పుల్లలమే! నా పుల్లలో 'నిప్పు' ఉంది. మీ పుల్లలో 'నిప్పు' లేదు. అంతే తేడా!" అని ఎంతో తేలికగా, సరళ పదాల్లో సమాధానం చెప్పారు.

"ఇదీ... నా ప్రయోగం..."

ఒక ఇంటర్వ్యూలో ఆ పరిశోధకులు యథావిధిగా తాము చేయదలచుకున్న "సైంటిఫిక్ ఎక్స్ పెరిమెంట్స్"లో పాల్గొనవలసిందిగా స్వామివారిని పదేపదే ప్రార్థిస్తూ ఉండగా, ఉన్నట్లుండి స్వామివారు డా॥ కార్లిన్ ఓసిన్ వైపు తిరిగి, "నీ ఉంగరం ఒకసారి చూసుకో" అన్నారు.

ఆయనకు బాబావారు ప్రసాదించిన బంగారు ఉంగరంలోని వారి వర్ణచిత్రం ఉన్న రాయి హఠాత్తుగా అదృశ్యమైనట్లు గమనించారు, డా॥ ఓసిన్ గారు.

నిర్ఘాంతపోయి చూస్తున్న డా॥ ఓసిన్ గారితో స్వామి చిరునవ్వుతో, "దిస్ ఈజ్ మై ఎక్స్ పెరిమెంట్" (ఇదీ... నా ప్రయోగం) అన్నారు. అలా అనడంలో స్వామివారి గొంతులో పరిహాసోక్తితోపాటుగా సాధికారత, నిశ్చితత్వం ధ్వనించాయి.

మరొక ఇంటర్వ్యూ సందర్భంలో స్వామివారు తమ చిత్రం మాయమైన అతని ఉంగరం అడిగి తీసికొని, "నీకు అదే రాయి, అదే ఉంగరం కావాలా? లేక, వేరేది ఇవ్వనా?" అని అడిగారు. "అదే కావాలి బాబా" అని అడిగిన ఓసిన్ గారికి మళ్ళీ అదే రాయి పొదగబడి ఉన్న అదే ఉంగరాన్ని ప్రసాదించారు. అప్పుడు స్వామి ఆ పరిశోధకులతో, "మీ సైన్సు అవగాహనకు అందని ఈ చిన్న సృజనలకన్నా అత్యంత ఉత్కృష్టమైన ఆధ్యాత్మికానుభూతిని మీకు ప్రసాదించాలన్నదే నా ఉద్దేశ్యం. అనుభవించి, ఆనందించండి" అన్నారు.

లనిర్వచనీయమైన ఆధ్యాత్మికానుభూతి

అదేరోజు మధ్యాహ్నం ఆ పరిశోధకులిరువురూ ప్రశాంతి మందిర భజనలలో పాల్గొన్నారు. భజన సంగీతం ఎంతో మధురంగా సాగుతూ, మనస్సులను ఊర్ధ్వలోకాల్లో విహరింపజేస్తోంది. ఆ సమయంలో హెరాల్డ్స్పన్ డా॥ ఓసిన్ వైపు చూడగా, ఆయన అవ్యయానంద ఆత్మానుభూతిలో ఓలలాడుతున్నట్లు, ఆయన ముఖంలో ప్రసన్నత, అమలానందము, ఇంద్రియాతీత అనుభవ స్వారస్యం తొణికిసలాడుతున్నట్లు గ్రహించారు. ఆయన ఆ నిశ్చలనందస్థితిలోనే ఆ సాయంత్రం, రాత్రీకూడా ఉండిపోయారు. డా॥ కార్లిన్ ఓసిన్ ధ్యానయోగ, అత్యజ్ఞాన, అతీంద్రియ శక్తుల జ్ఞానములలో అనుభవజ్ఞులైన ప్రొఫెసర్, అధ్యాపకుడూ కూడా! సందేహం లేదు. ఆరోజు ఆయన పొందిన దేహతీత ఆత్మానందానుభూతి - స్వామివారు తమకు ప్రసాదిస్తామని చెప్పియున్న ఉత్కృష్ట ఆధ్యాత్మికానుభవమే నన్న విశ్వాసం ఆ పరిశోధకులిద్దరికీ కలిగింది.

“గుడ్ బాయ్స్!”

ఒక సందర్భంలో స్వామివారు దర్శన వరుసల్లో కూర్చుని ఉన్న హెరాల్డ్స్పెన్ గారి భుజంపై ఆప్యాయంగా తట్టి, “గుడ్ బాయ్స్” అని వారిని అభినందించారు. అంతేకాదు, స్వామివారు ఆ పరిశోధకులిద్దరితో, “మీరు మీ వైజ్ఞానిక ప్రయోగాలగురించి మరచిపోండి. మీరు విజ్ఞానశాస్త్రంద్వారా మానవాళికి సేవ చేయాలనే ఉత్తమ ఆదర్శంతో ఉన్నారని నాకు తెలుసు. అందువల్లనే నేను మిమ్మల్ని నాకు సన్నిహితంగా ఉండనిస్తూ, నా వివిధ దివ్యశక్తులను నిశితంగా పరిశీలించే అవకాశం మీకు కల్పిస్తున్నాను. మీ పరిశోధనలకోసం నా చిరకాల, పూర్వ మరియు ప్రస్తుత భక్తులను, సన్నిహితులను కలసి, సంభాషించి, వాళ్ళు నానుండి పొందిన వివిధ అనుభవాలనూ, చూచిన మహిమలనూ, లీలలనూ రికార్డు చేసుకోండి. అందుకు భక్తులు మీకు సహకరిస్తారు” అని చెప్పారు.

ప్రయోగాలు లేవు. మరి ‘కిం కర్తవ్యమ్?’

బాబావారు చెప్పినట్లుగా, వారికి సన్నిహిత భక్తులైన ప్రొ॥ కస్తూరి, డా॥ సూరి భగవంతం, డా॥ వి.కె. గోకాక్ గార్లను కలసి, వారి సుదీర్ఘ అనుభవాలతోపాటుగా, వారి నుండి అనేకమంది చిరకాల భక్తుల వివరాలు సేకరించి, ఆయా భక్తులను / భక్తురాండ్రను, మాజీ భక్తులను కలసి, ముందుగా శాస్త్రీయపద్ధతిలో తయారుచేసుకున్న ప్రశ్నావళి ద్వారా వారందరినీ అనేక దఫాలుగా, మరల మరల కలసి వారికి బాబావారితో గల అనుభవాలు, వారు పొందిన అనుభూతులు, వారు స్వయంగా చూచి ఆనందించిన దివ్యలీలలు ఇత్యాది అంశాలపై 1974 - 76 మధ్య ఆ పరిశోధకులిద్దరూ కలసి ఇంటర్వ్యూలు చేశారు. అటుపిమ్మట 1976 - 81ల మధ్య మొత్తం భారత్ కు తాము చేసిన 8 పర్యటనలలో ఒక్క హెరాల్డ్స్పెన్ గారు మాత్రం (ఇతరుల సహకారంతో) డజన్లకొద్దీ వ్యక్తుల వాంగ్మూలాలను సేకరిస్తూ, టేప్ రికార్డర్ లో నమోదు చేశారు. ముఖ్యంగా బాబావారు వివిధ వస్తువులను సృష్టించడం, ఆహారాన్ని అక్షయం గావించడం, తీవ్ర

వ్యాధులనుకూడా చిటికెలో నయం చేయడం, శస్త్ర చికిత్సలు చేయడం, ఒకే సమయంలో వేర్వేరు ప్రదేశాలలో ప్రత్యక్షమై వివిధ భక్తుల బృందాలతో కలసి ఉండడం, గతించినవారికి ప్రాణం పోయడం ఇత్యాది మహా మహిమాన్విత దివ్యలీలలే కాకుండా, మానవులలో హృదయపరివర్తన, సచ్చీల నిర్మాణం వంటి మహత్తర సాంస్కారిక పరిణామాలు కలుగజేయడం వంటివి అసంఖ్యాకంగా ఉన్నాయి.

కేవలం భక్తులనే కాకుండా, బాబావారిని వ్యతిరేకించేవారినీ, విమర్శించేవారినీ, విరుద్ధ ప్రచారాలు చేసేవారినీ, బాబావారిని వదలి వెళ్ళిపోయినవారినీ ఇత్యాది అతిరిక్త వ్యక్తులతోకూడా హెరాల్డ్స్పెన్ గారు శాస్త్రీయ సంభాషణలు నెరిపి వారి అభిప్రాయాలను, అనుభవాలను కూడా నమోదు చేసుకున్నారు.

“మిరకిల్స్ ఆర్ మై విజిటింగ్ కార్డ్స్”

స్వామి తరచుగా ఉద్ఘాటించే వారి అమృత ఉవాచ: “మిరకిల్స్ ఆర్ మై విజిటింగ్ కార్డ్స్” (నా అద్భుత లీలలు నా పరిచయ పత్రాలు) అనే సూక్తినే ‘శీర్షము’ (టైటిల్) గా చేసుకొని డా॥ ఎర్రెండూర్ హెరాల్డ్స్పెన్ - స్వామివారి దివ్యశక్తులను, వాటికి ప్రత్యక్ష పరోక్ష సాక్షులైన బహుళ సంఖ్యాక భక్తుల, ఇతర వ్యక్తుల వాంగ్మూలాలను సేకరించి, వాటిని ఒక క్రమంలో వర్గీకరించి, కూర్చి, పేర్చి - తమ కథనాలకు శాస్త్రీయతను జోడించి, విజ్ఞాన పరిశోధనాత్మక వాదనలతోసహా ఒక అద్భుతమైన గ్రంథాన్ని సంకలనం చేశారు. ఆ గ్రంథానికి ముందు మాట డా॥ కార్లిన్ ఓసిన్ గారు విశ్లేషణాత్మకంగా వ్రాశారు.

ఆవిధంగా భగవాన్ బాబావారి దివ్యశక్తులను పారాసైకాలజీ శాస్త్రపరముగా నిర్ధారించుకోవాలని శాస్త్రీయ దృక్పథంతో ముందుకు వచ్చిన ఇద్దరు ‘గుడ్ బాయ్స్’ని (మంచి వ్యక్తులను), భగవాన్ బాబావారు తమ దివ్యప్రేమశక్తికి వశులను గావించి, తద్వారా వారు తమ దివ్యశక్తులను అక్షరీకరించేలా, ఆవిధంగా మానవాళి చరిత్రలో ఒక సువర్ణాధ్యాయానికి వారిద్వారా సశాస్త్ర ప్రామాణిక పరిశోధనలను శాశ్వతంగా పుస్తకరూపంలో నమోదు చేయబడేలా శ్రీకారం చుట్టించారు.

బహుశా మానవ చరిత్రలో ఒక దివ్యవతారమూర్తి అద్భుత శక్తులగురించి ఈవిధమైన సవివర సమాచార సంక్షేపణ (సింథసిస్)తో సశాస్త్రీయంగా వెలువడిన పరిశోధనాత్మక గ్రంథం - “మిరకిల్స్ ఆర్ మై విజిటింగ్ కాడ్స్” ఒక్కటేమో!

పరిశోధకుల దృక్పథాలలో కలిగిన మార్పు

భగవాన్ బాబావారి దివ్య సాన్నిహిత్యం ఆ ఇరువురు పాశ్చాత్య పరిశోధకుల దృక్పథాలపై ప్రబల ప్రభావాన్ని ప్రసరించి, వారిలో పరిపూర్ణ పరివర్తనా పరిణామాలకు దారితీసింది. వారి ఆలోచనలలో కలిగిన కొన్ని ముఖ్యమైన మార్పులగురించి వారి మాటల్లోనే....

❧ మా సుదీర్ఘ శాస్త్రీయ పరిశోధనల అనుభవంతో మేము గ్రహించిన సత్యము: భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి బాబావారికున్న అనంతమైన అద్భుత దివ్యశక్తులు వర్తమాన ప్రపంచంలో మరి యే ఇతర వ్యక్తికీ లేవు. వర్తమాన భారతీయ ఆధ్యాత్మిక గురువులలో భగవాన్ బాబావారిది అనుపమానమూ, శిఖరాగ్రమానమూ అయిన అత్యున్నత విశిష్ట వ్యక్తిత్వం. విశ్వవ్యాప్తంగానూ, ముఖ్యంగా భారతదేశంలోనూ మానవాళి ఆధ్యాత్మిక, నైతిక పునరుద్ధరణ బాబావారి దివ్యవతారోద్యమ లక్ష్యం!

❧ బాబావారికి సైన్స్ అన్నా, సైంటిస్టులన్నా అగౌరవం, చిన్నచూపు ఏమాత్రం లేవు. కానీ, పరిమితమైన భౌతిక శాస్త్రజ్ఞానముతో, అనంతమైన దివ్యజ్ఞానమును కొలిచేందుకు ప్రయత్నించటాన్ని మాత్రమే వారు వ్యతిరేకిస్తారు. తమ దివ్యశక్తులు పరిమిత భౌతిక శాస్త్ర పరిధిలోకి రావని వారు మాకు తెలిపారు.

❧ కనుల ముందు కనబడుతూ, లక్షలాదిమంది (కోట్లాదిమందికూడానేమో!) భక్తులు, ఇతర వ్యక్తులు గత 40 ఏండ్లుగా నిరంతరం నిరవధికంగా అనుభూతము గావించుకొంటూవస్తున్న దివ్య, ఆధ్యాత్మిక శక్తుల ‘సత్యాన్ని’ - దానిని మనకు అందుబాటులో ఉన్న పరిమిత శాస్త్ర ప్రమాణాల ఆధారంగా, ఆధునికశాస్త్రపరిధిలో నిర్వచించి, విశ్లేషించలేకపోయినంతమాత్రాన - ఆ శక్తులను నిర్లక్ష్యం చేయటం, అవి వాస్తవం కాదని కొట్టిపారవేయటమూ - కేవలం పిరికితనమూ, మూర్ఖత్వమూ, అంధత్వమూ కాగలవు.

చివరిగా ఒక్క మాట! హోవర్డ్ మర్ఫెట్ మహాశయులు అభివర్ణించినట్లుగా - ఆ ‘ఇద్దరు పాశ్చాత్య పరిశోధకులు’ బాబావారి దివ్యప్రేమకు, ఆధ్యాత్మికతకు ప్రభావితులైనారంటే, వారిలో భక్తిబీజాలు అంకురించాయని వేరే చెప్పనక్కర్లేదుకదా! ❖

SRI SATHYA SAI INSTITUTE OF HIGHER MEDICAL SCIENCES

PRASANTHIGRAM- 515134, Fax: 08555-287544, Phone: 08555-287388 extn: 1708

EMPLOYMENT NOTIFICATION

Applications are invited for the post of **PHARMACIST Gr-III** in SSSIHMS- PG Puttaparthi.

Qualifications required:

1. Diploma in Pharmacy.
2. Should be a registered pharmacist under the Pharmacy Act, 1948.

Desirable: Experience of working in Hospitals + Basic knowledge of working with computers.

Salary: Salary as per AP minimum wages Act.

The interested candidates may apply with their complete biodata, copies of educational certificates and experience details, if any, to the above address superscripting the envelopes “Application of Pharmacist Gr-III”. Soft copy of the application may be sent to the email ID humanresourcespg@sssihms.org.in

DIRECTOR

భక్తుడు: స్వామీ! తమరు సృజించే వస్తు పదార్థములు సృష్టించబడినవా? లేక, వేరేచోటునుండి రప్పించబడినవా?

భగవాన్: అవి శూన్యమునుండి సృష్టించబడేవే! వాటిని వేరేచోటు నుండి బదిలీ చేసి రప్పించడం మోసం అవుతుంది. (స్వామివారు తమ కుడిచేతిని పైకెత్తి నవ్వుతూ, “మై ఐసా నహీ కర్తా!” నేను ‘అలా’ చెయ్యను, అన్నారు.)

నా సంకల్పముతో ఆయా వస్తువులు సృష్టించబడతాయి. అది అప్పటికప్పుడు జరిగే తాజా సృష్టి.

వేరే ఎక్కడా లభించని అనేక ప్రతిమలను నేను ఎంతో మందికి ప్రసాదించాను. నా ఈ శక్తి అనంతమైనది, శాశ్వతమైనది. ఎందుకంటే, అది దివ్యశక్తి అనే అనంతమైన సముద్రమునుండి జలాలను తోడుకోవడాన్ని పోలినది. ఈ సృజన ఒక ప్రదర్శన కాదు. ఇది ఒక నిదర్శనం. ఇది లేశమాత్రమైనా స్పార్ధ కళాంకితం కాదు. ఇది కేవలం ప్రేమయే, ప్రేమైకము మాత్రమే! నేను ఒక సేవకుడను, నాయకుడను కాను. సేవించడంలో ఆనందము, ఆత్మశాంతి ఉంటాయి. నాయకత్వం నెరపటం అటువంటిది కాదు. నాయకత్వం కేవలం సమస్యలతో మాత్రమే కూడి ఉంటుంది.

భక్తుడు: మహిమలు, లీలలగురించి తెలుసుకోవాలని ప్రతి ఒక్కరికీ సహజ కుతూహలం, ఉత్సుకత ఉంటాయి. ఒక ‘మహిమ’ లేక ‘లీల’ను అభివ్యక్తము చేసే, సాక్షాత్కరింపజేసే ‘శక్తి’ ఏది?

భగవాన్: వాటిని ‘మహిమలు’ లేదా ‘లీలలు’ అని పిలవటం తప్పు. సదా సర్వత్రా ఉండే ‘శక్తి’ని మహిమ అనతగునా? మీరు వీటిని తప్పుగా పేర్కొంటున్నప్పటికీ మీ ప్రశ్న నాకు అర్థమైంది. మీరు ‘మహిమలు’, ‘లీలలు’ అంటున్నవి వాస్తవానికి ఒక ‘దివ్యశక్తి’. అపారమూ అనంతమూ అయిన ఈ ‘శక్తి’ అనే ఈ అనంత సముద్ర జలాలను ఎవరైనా సరే వారివారి శక్త్యనుసారం తమతమ పాత్రలలో నింపుకొనవచ్చు. ఈ శక్తి అనంత విస్తరణమయము.

నేను వస్తు పదార్థాలను సృజిస్తాను. దానిని మీరు ‘మహిమ’, ‘లీల’ అంటారు. కానీ, నేను నా శక్తిని ప్రదర్శించను. అలా ప్రదర్శించేవారు, ప్రజలను ప్రభావితం చేసేందుకు, ఆకర్షించేందుకు చేస్తారు. నేను సంకల్పించినంతమాత్రముననే, ఆ క్షణంలో ఆయా వస్తు పదార్థాలు ప్రత్యక్షమవుతాయి. అది ‘స్పాంటేనియస్’గా అంటే, అలవోకగా, అప్పటికప్పుడు, అక్కడికక్కడ సంభవించేది. “యద్భావం తద్భవతి” ఎట్టి భావమో అట్టి సంభవము. నా సంకల్పమాత్రముననే వస్తువులు నా చేతిలో ప్రత్యక్షమవుతాయి.

భక్తుడు: మీయొక్క ఇట్టి సృజనాశక్తి అవధులు లేనంత అపరిమితమూ అనంతమూనా?

భగవాన్: అది దివ్యశక్తి. అది ఒక అనంత సముద్రమువలె అపారము; అంతేకాదు, అది శాశ్వతమూ, అపరిమితమూకూడా! మీమీ శక్త్యనుసారము, మీ పాత్రలను ఈ సముద్ర జలాలతో నింపుకోండి!

భక్తుడు: అయితే, ఈ మీ శక్తిని మన దేశంలోని పేదరికాన్ని నిర్మూలించేందుకు, పేదరికాన్ని పారద్రోలేందుకు మీరు ఎందుకు వాడడం లేదు?

భగవాన్: ఈ ప్రపంచంలోని దుఃఖాలకు, విచారాలకు కారణం వస్తు పదార్థాల లేమి కాదు. కేవలం భౌతిక సుఖాలనందించే వస్తు పదార్థాలను కలిగియుండడంద్వారా మాత్రమే ఎవరికీ ఆనందం లభించదు. నోటికి రుచికరమైన పసందైన ఆహారం; శీతోష్ణాలను నియంత్రించే ఎయిర్ కండిషనర్లు అమర్చబడిన గదులు; ఒక ట్రాన్సిస్టర్ రేడియో (దృశ్య శ్రవణ యంత్రాలు); సుఖకరమైన సోఫాలు - ఇవన్నీ కలిగియున్నమాత్రముననే ఎవరికైనా ఆనందం లభిస్తుందా? ఇటువంటి అనేకరకాల సౌఖ్యాలకు ఎటువంటి లోటూ లేని అత్యంత సంపన్నుడు, శక్తిమంతుడైన సామ్రాట్టు (చక్రవర్తి) కూడా ఆనందానికి దూరమైపోతున్నాడే! కానీ, ఇటువంటి సుఖ సౌకర్యాలు, భోగభాగ్యాలు ఏవీ లేకపోయినా మనశ్శాంతితో ఉండే ఒక సాధారణ వ్యక్తి సైతం సంతృప్తతతో, ఎల్లప్పుడు ఎంతో ఆనందంగా ఉంటున్నాడే! అలాంటి మనశ్శాంతి కలిగిన వ్యక్తిని మీరు అదవిలో పదలినా అతడు ఆనందంగానే ఉండగలుగుతున్నాడు. శాశ్వత ఆనందమనే గమ్యానికి చేరుకోగల మార్గాన్నీ, జీవిత విధానాన్నీ అందించడమే నా ఉద్యమం, లక్ష్యం, నా ఉద్దేశ్యం!

సాధారణంగా నేను విభూతి, ఉంగరాలు, రుద్రాక్షలు, మరికొన్నిసార్లు బంగారు ఉంగరాలు, అమూల్య రత్నాలు, వంటివి భక్తులకు ప్రసాదిస్తాను. అవి మీ సంపదలు పెంచేందుకు ఉద్దేశించినవి కావు; అవి మిమ్ములను దివ్యప్రేమ మార్గంవైపు మరలించడానికి ఉద్దేశించినవి. ఏవైనా శారీరక రుగ్మతలతో బాధపడే వ్యక్తి ఎవరైనా నావద్దకు వచ్చినప్పుడు, నేను అతనికి విభూతిగానీ, లేక, మరొకటేదైనా ప్రసాదంగా ఇస్తాను. అది అతని మనస్సును దివ్యశక్తివైపు మరల్చడానికి దోహదం చేస్తుంది. ఆ అనుభవం అతడిని, తనలో ఉన్న దివ్యత్వంవైపుకు నడిపిస్తుంది. తద్వారా అతడు మనశ్శాంతిని పొందడం, అతని రుగ్మత నయమై అతనికి స్వస్థత చేకూరడం జరుగుతుంది. అలాంటి రుగ్మతలు అతడిని పట్టిపీడిస్తున్న పరిస్థితిలో అతనికి ప్రసాదం అందకపోతే, అతని మనస్సు మరింత అలజడికి గురయ్యే అవకాశం ఉంటుంది; నేను కేవలం నా భక్తులకే ఈ ప్రసాదాలు అందిస్తానని అనుకోవద్దు. నేను సంకల్పించినప్పుడు ఎవరికైనా ప్రసాదం ఇస్తాను. నా యీ సంకల్ప వస్తు సృజనలన్నీ కేవలం మనశ్శాంతి ప్రసాదించడానికే! ఎప్పుడైనా, ఎవరికైనా అవసరం ఉందని భావిస్తే, కేవలం ఆయా వ్యక్తులకు దివ్యత్వ మార్గంగురించిన సందేశాన్ని అందజేయడానికి మాత్రమే ఈ వస్తు పదార్థాలను నేను వారికి ప్రసాదిస్తాను.

ఈ మనశ్శాంతి ఎక్కడినుండి వస్తుంది? అది మనలోనే ఉంది. కానీ, మనం దానిని కోల్పోతున్నాము. ఈ మనశ్శాంతిని మనము అర్థం చేసుకోము, గ్రహించము. అందువలననే మనము బాహ్య వస్తు సంపదల వెంట పరుగులు తీస్తుంటాము. ప్రపంచ సుఖాలు, సంతోషాలకోసం వెంపర్లాడుతూ, పాటుపడుతూ తద్వారా మనలోనే ఉన్న శాంతిని కోల్పోతాము.

దారిప్రక్కన ఒక రాయి ఉంది. మనం ఆ బండరాయిపైన ఒక విత్తనం ఉంచి, దానిపై నీరుపోస్తే అది మొలకెత్తదు. కానీ, మనం ఆ రాతిని పగులగొట్టి, దానిలో లోతుగా విత్తనాన్ని ఉంచి, దానిపై నీరు పోస్తే త్వరలోనే అది మొలకెత్తి ఒక వృక్షంగా పెరుగుతుంది, ఫలాలనిస్తుంది. అప్పుడు మనము ఆ ఫలాలను ఆరగిస్తాము. ఒక మానవుని జీవాత్మ ఈ ప్రపంచంలోకి వచ్చినప్పుడు, అతడు తిన్న ఆ ఫలంలోని సూక్ష్మభాగం ఆ మానవ జీవితోపల అంతర్గతంగా ఇమిడి ఉంటుంది. కాబట్టి, ఒక రాతినుండి ఆవిధంగా పరిణామం పొందుతాడు, మానవుడు.

మానవునిలో అంతర్గతంగా ఉన్న శక్తులను పాశ్చాత్యులు గుర్తించలేదు. కానీ మన ఋషులు, మునులు, సాధువుంగవులు రాతిలో సైతం దైవాన్ని దర్శించారు. మానవునిలో ఉన్న శక్తిని వారు చూడగలిగారు కాబట్టి, వారు ఒక రాతినుండి దేవతామూర్తులను మలచగలిగారు - ఇది అన్యులు గ్రహించలేకపోయిన విశేషం!

ఈ శక్తిని ఎవరైనా ఎలా పెంపొందించుకోగలుగుతారు? కేవలం సాధనద్వారా మాత్రమే! బాహ్య సుఖసంతోషాలకోసం వెంపర్లాటతో పరుగులెత్తేవారు సర్వమూ కోల్పోతారు. మన దేహం ఒక బండి (శకటము) వంటిది. మనస్సు ఒక గుఱ్ఱం వంటిది. ముందు బండి ఉండి, దానివెనుక గుఱ్ఱం ఉంటే, కలిగేది విపరీత ప్రభావ ఫలితాలే! మానవుడు దైహిక సుఖాల వెంట పరుగెత్తి బురదగుంటలో పడకూడదు.

ధృతరాష్ట్రునికి లేనివి ఏమైనా ఉన్నాయా? అతనికి సైన్యము, రాజ్యలక్ష్మి, పుత్రులు, అన్నీ ఉన్నాయి. అవన్నీ సుఖ సంతోషాలు కలిగించేవే! కానీ అతనికి ఆత్మజ్ఞానం పొందటానికి అవసరమైన అంతఃదృష్టి లేదు. అది లేకపోవడంవలన అతనికి ఒక క్షణం కూడా మనశ్శాంతి లేకుండాపోయింది.

భక్తుడు: మహిమలు ప్రదర్శించరాదు అంటారు కదా స్వామీ! అవి సాధనామార్గంలో ప్రతిబంధకాలుగా, నిరోధకాలుగా నిలుస్తాయా?

భగవాన్: అన్ని సందర్భాలలోనూ, అన్నిచోట్లా ఒకే సూత్రం వర్తించదు. శక్తి ప్రదర్శించేందుకు మహిమలు చేస్తే, అవి అహంకారము జనింపజేసి, పెరిగేలా చేస్తాయి. కానీ నేను వస్తు పదార్థములను సృజించి ప్రసాదించేది మాత్రము దివ్యశక్తిని ప్రకటించి, అభివ్యక్తము గావించడానికే! నేను ఎవరికి ఏది ప్రసాదించినా, అది కేవలం ప్రేమపూర్వకముగానూ, ఆయా వ్యక్తులను దివ్యప్రేమవైపు మరల్చడానికీ మాత్రమే.

నావద్ద నాకంటూ ఏమీ లేదు; అలాగే నేను ఇతరులనుండి ఒక పూలదండను సైతము స్వీకరించను. నేను ప్రేమపూరితుడిని, ప్రేమప్రపూర్ణుడను. దివ్యత్వము ఏకత్వమువలన నేను నిరంతరమూ అనుపమానమూ, అద్వితీయమూ అయిన అమలానంద ఆర్ణవములో ఓలలాడుతుంటాను. నేను ఎవరికైనా ఏదైనా ప్రసాదించేది, కేవలం ఎల్లరిపట్లా నాకు గల నిర్మల ప్రేమవలననే; మరియు, ప్రేమను అంతటా వ్యాప్తి గావించడానికీ మాత్రమే!

నాకు ఎటువంటి సంగమూ, అనుబంధమూ లేవు. నాకు ప్రతి ఒక్కరూ ఒక్కలాగే సమానము. నేను ప్రతి ఒక్కరిపైనా ఒకేలాగున సమానమైన ప్రేమచక్రమును పడుతున్నాను. నా వాక్కు ప్రేమ, నా నడత ప్రేమ, నా జీవితమే ప్రేమ.

నాకు విచారము అంటే ఏమిటో తెలియదు. నేనెప్పుడూ ఒక్కక్షణమైనా విచారమును అనుభవించి ఎఱుగను. దివ్యత్వముతోకూడిన ఏకత్వమువలన నేను సదా ప్రేమపూర్ణుడను, ఆనందపూరితుడను! విచారగ్రస్తులైన వ్యక్తులు నా ఎదుట నిలిచియున్నప్పుడు, కొన్నిసార్లు నేనుకూడా విచారాన్ని అనుభవించాలని చూస్తాను, భావిస్తాను. కానీ, అదేమిటో నేనెప్పుడూ విచారాన్ని అనుభవించలేకపోతాను. నాకు కోపం, ఉద్వేగం రావు. ఎందుకంటే, నాకు ఎట్టి సంగమూ అనుబంధమూ లేవు. నాది పూర్తిగా నిస్సంగత్వమే. అందువలననే నేను ఎంత పని చేసినప్పటికీ అలసట అనేది ఎప్పుడూ ఎఱుగను.

స్వామి వివేకానందునికి, మొదట, ఆయన గురువు రామకృష్ణ పరమహంసపట్ల పూర్తి విశ్వాసం ఉండేది కాదు. అటువంటి ఆ సమయంలో, పరమహంస వివేకానందుని కేవలం స్పృశించాడు. వరప్రసాదియైన ఆ నవయువకుడు తన జీవితాన్ని అత్యంత వైభవోపేతమైన దివ్యలక్ష్మీసాధనకు అంకితం గావించడానికే

రామకృష్ణుడు అలా స్పృశించాడు. కేవలం ఆ స్పృశమాత్రముననే, వివేకానందుని సకల సంశయాలూ కరిగి, తొలగి, మరుగైపోయినాయి. అటువంటి ఒక మహిమ కేవలం ప్రేమకు అభివ్యక్తీకరణయే, ప్రకటనయే తప్ప అది ఒక ప్రదర్శన కాజాలదు. అది పరిపూర్ణమైన నిస్సార్థతతో కూడినది. అది ఎవరికీ హాని కలుగజేయదు. అంతేకాదు. అది పూర్తిగా పరమ పవిత్రమూ మోక్షప్రదాయకమూ అయిన దివ్యప్రేమయుత మహిమ.

ఒక కత్తి శస్త్రచికిత్సకోసం వైద్యనిపుణుని చేతిలో ఉంటే, ఒక జీవితాన్ని కాపాడుతుంది. అదే కత్తి, దుష్టుని చేతిలో ఉంటే, ఒకరిని గాయపరుస్తుంది. అప్పుడు ఆ దుష్టుని పోలీసులు అరెస్టు చేస్తారు. కానీ ఒక వైద్యుడు కత్తితో ఒక రోగి ఉదర భాగాన్ని 12 అంగుళాల మేర చీల్చి, తెరచినా ఆ పనిని ప్రయోజనకరముగానూ, సహాయకసేవగానూ పరిగణిస్తారు.

ఎవరైనా ఒక వ్యక్తి ఒక ఇంటికి నిప్పు పెడితే, అది ఒక దారుణమైన నేరంగా పరిగణించబడుతుంది; కానీ, హనుమంతుడు లంకను దహిస్తే, మనము ఆయన వైభవాన్ని వేల సంవత్సరాలుగా కీర్తిస్తూనే ఉన్నాము.

భక్తుడు: స్వామీ! తమరు ఎప్పుటినుండి మహిమలు చేస్తున్నారు? (వెంటనే అక్కడి శ్రోతలలో ఒకరు పెద్దగా “బాల్యంనుండి! వారి జీవిత చరిత్రలో అదే పేర్కొనబడి ఉంది!” అన్నారు.)

భగవాన్: చిన్నపిల్లవానిగా ఉన్నప్పుడే నేను నా తోటి స్కూలు విద్యార్థులకు చాక్లెట్లు, పిప్పరమెంట్లు సృష్టించి ఇచ్చేవాడిని. వాళ్ళంతా నేను వాటిని నా జేబులోనుండి తీసి ఇస్తున్నానని అనుకొనేవాళ్ళు.

నేను ఎప్పుడూ ఏదీ ప్రతిఫలముగా పొందాలని కోరుకోలేదు. నేను ఎప్పుడూ ఇవ్వడాన్నే ఇష్టపడతాను. నేను ఇచ్చే ప్రతిదానినీ నా అపారమైన, అవధులులేని ప్రేమతో మాత్రమే ఇస్తుంటాను. నేను నా ప్రేమవలననే ఏదైనా ఇస్తాను. అట్లు నేను ఇచ్చే వస్తువులు, ఆ అందుకొనేవారికి నా ప్రేమసందేశాన్ని చేరవేస్తాయి.

అటువంటి ‘ఎటాచ్మెంట్లు’ (రాగానుబంధాలూ) లేకుండా పెరుగుతూ ఉండేది, పూర్తి వైరాగ్యముతో కూడినది ప్రేమ. అది విశాలముగా వ్యాకోచిస్తూనే ఉంటుంది. నేను చేసే అటువంటి ప్రతి పనీ విశాలమైన దివ్యప్రేమను వ్యాప్తి గావించటానికే! ఈ చర్యలన్నీ నా ప్రేమకు ప్రతిబింబాలే!

భక్తుడు: ఏ సంవత్సరంలో మీరు ఈ దివ్యశక్తిని, ఈ దృష్టిని పొందారు?

భగవాన్: పుట్టుకనుండే, అంతకు చాలా పూర్వం నుండే!

భక్తుడు: అంటే? అర్థం ఏమిటి స్వామీ?

భగవాన్: నా పుట్టుకను నేనే నిర్ణయించుకొన్నాను. నా తల్లిని నేనే ఎంపిక చేసుకొన్నాను. ఎవరైనా తమ జీవితంలో తమ భర్తనో, లేక భార్యనో మాత్రమే ఎంపిక చేసుకోగలరు తప్ప తల్లిని ఎంపిక చేసుకోలేరు. కానీ నేను నాకు కాబోయే మాతృమూర్తిని ఎంపిక చేసుకొన్నాను. ఇక, ఈ ప్రేమదృష్టి, దివ్యశక్తి నాకు నా పుట్టుకకు ముందునుండే ఉన్నాయి.

శ్రీరాముడు, శ్రీకృష్ణుడు కూడా వారివారి తల్లులను వారే ముందుగా ఎంపిక చేసుకున్నారు. వారు ప్రజలను ప్రేమతో సేవించారు. శ్రీకృష్ణుడైతే సేవ చేయటానికి, రథసారథిగా పనిచేయటానికి కూడా సిద్ధపడ్డాడు.

(2017 మే సంచికలో ప్రచురితమైన ‘తరువాతి ప్రశ్న అడగండి భగవాన్ ఖాదిల్కర్ జీ....!’

వ్యాసం తరువాయి భాగం)

తెలుగుసేత: ముదునూరు విద్యాశేఖర్

ప్రథమ సమావేశ వైచిత్ర్య

తొట్టతొల్త వేంకటగిరికి బాబా 1950 సం॥లో వేంచేసి దాదాపు పది రోజులుండిరి. వారి రాకకు ఒక నెల ముందుగా, మిత్రుల ప్రోద్బలమున శిరిడీ సాయి పట మొకటి కొనివచ్చి యింట నుంచుకొంటిని. స్వామి రాకకు పూర్వమే, వారి మహిమ వినియుంటిని. అర్తుడనుగాన, స్వామి కృపతో బాధలు బాపికొను కోరికతో, ఊరిలో బాబా ఉన్నన్ని రోజులు వీలున్నంతవరకు భజనకు పోయి దర్శనము చేసికొనుచుంటిని. రెండు మూడు రోజులు గడచినమీదట నాకు ఐదు పద్యములు స్ఫురించినవి. ఆ పద్యములొకే కాగితముపై వ్రాసి, నా పేరుగానీ, చేవ్రాలు గానీ చేయక, అర్చభక్తుడు అని మాత్రము చేవ్రాలు చేసి, నగరి అద్రసుకే బాబాకు పంపుకొంటిని. వీనిని పంపిన రెండు దినములలో నొక విచిత్రము జరిగినది.

నిత్యము మా రెండవ సోదరియు, నా గృహిణియు, నా పెద్దకుమార్తెను కొని, భజనకేగి, స్వామికి నమస్కరించుకొని వచ్చుచుండిరి. ఇవి పంపిన రెండు దినములావల, వీరు నమస్కరించుకొని బాబా పాదాలపై బిడ్డను వైచి, పిమ్మట జనములోనుండి ఈవలికి వచ్చి, మెట్లు నగము దిగివచ్చి, బాబా ఇటువైపు వచ్చినచో నింకను కొంతసేపు చూతమని అందు నిల్చియుండిరి. హాలులో నుండిన స్వామి, ఉన్నట్లుండి అందున్న దాదాపు వందజనమును దాటుకొని గబగబ నడచుచు మెట్లకడకు వచ్చి, వీరిని చూచి, “అమ్మా! మీరు నాకోసమేనా ఉన్నారు?” అని అడిగిరట. వీరు ఆనందాశ్చర్యములతో మెట్లెక్కి స్వామి చెంతకేగి, “ఔను స్వామీ” అన్నారు. “ఎందుకమ్మా ఉన్నది?” అన్నారు బాబా, మా సోదరిని చూచి. ఆమె నా యిల్లాళి యనారోగ్యతను మనవి చేయనెంచి, “ఈ అమ్మాయికి” అని వాక్యము పూర్తి చేయకముందే స్వామి బిడ్డనుద్దేశించి, “అమ్మా! పాపకు బాగులేదా? ఏమి?” అని అడిగినారు.

ఈ బిడ్డకు అప్పటికి పదునొకండు నెలల వయస్సు. రెండు నెలలుగా ఆమెకు ఎన్ని వైద్యములు చేసినను, కాలప్రవర్తి కాకుండెను. అదిగాక, ఆమెకు పుట్టుక నుండియే మెడయు, నడుమును చచ్చు. అవి నిలుచుట లేదు.

మా సోదరి బిడ్డకేర్పడిన ప్రస్తుతపుటనారోగ్యమే మనవి చేసెనుగాని, అంతకన్న భయంకరమగు ఆజన్మలోపము చెప్పనే లేదు. చెప్పినది విని, స్వామి లోనికేగి, వీరికి విభూతి ప్రసాదము తెచ్చియిచ్చి, “రెండువేళల ఈ మందు నీటిలో గలిపి పాపకు పోయుడు. బాగుండును” అని సెలవిచ్చి, తమ అమృతహస్తముతో ఆ పాప శిరస్సునుండి వెన్నెముక కడవఱకు తాకి నిమిరినారు. ఆవల వీరికి సెలవిచ్చి పంపిరి.

ఈ సంఘటన జరిగిన కొలది రోజులలోనే బిడ్డకు మలబద్ధకము వదలినది. అట్లుండ, రెండు నెలలలోగా మెడయును, నడుమును చక్కగా నిల్చినవి. ఇందుకై నేను ఆవగింజంతకూడ మందు ఇప్పించలేదు. ఇట్టి వ్యాధికై వేలు వ్యయించి వ్యర్థమైనవారిని చూచుచున్నాము.

ఇందు గమనింపదగిన విశేష మింకొకటి యున్నది. నేను ఫలానివాడననిగాని, వీరు నావారనిగాని, ఆనాటికి నగరిలో నెవరికినీ తెలియదు. కావున, మమ్ముగూర్చి బాబా కెవరైనా చెప్పినారని తలంప వీలే లేదు. వీరును తమ సంగతి యిది అని చెప్పుకోలేదు. పేరులేని పద్యాల కాగితము తప్ప కవరులో ఒక అక్షరమైన వేరు జాబుగా వ్రాసి యుంచలేదు నేను.

అంతఃపుర ప్రదేశములో, అంత జనములో, ఇంత అనామకులగు వీరి కడకు అందరినీ దాటుకొని తానుగా వచ్చి, ఆదరించి ఆర్తి తీర్చినారు బాబా అంటే, ఇందులోనే విజ్ఞులు అర్థము చేసికొనవచ్చు స్వామి యెవరైనది! సర్వాంతర్యామిగా నుండు పరమాత్ముకు దప్ప అన్యులకీ

యెఱుక ఎట్లు సాధ్యము? నేను పంపుకొన్న పద్యాలలో నొకదానికి జవాబిచ్చినారు స్వామి అని అర్థము చేసికొంటిని.

అటు తర్వాత - ఒక్కసారికూడ స్వామి పాదములు తాకి నమస్కరించుకొను వీలు నాకు కలుగలేదు. వినాయక చవితినాడు బాబా పయనము. స్వామికి నమస్కరించుకొననిదే భుజింపనని ఇంటిలో చెప్పి, దీక్షబట్టి ఆ దినము భజన కేగితిని. సాయంకాలము నాల్గు గంటలకు బాబా బయలుదేరుచు నొక గంట ముందు పూజా మందిరములోనికి వచ్చి, కొందరు భక్తులను పిల్చి మాటలాడిరి. కొంతసేపైన తర్వాత అందరికన్న వెనుక నిలచియున్న నన్ను చల్లగా చూచి, రమ్మని హస్తసంజ్ఞ చేసిరి. విజన ప్రదేశమునకు గొనిపోయి రెండు మూడు నిమిషములు సంభాషించిరి. “దైవము తప్ప నాకెవరు శరణ్యము లేర”ని చెప్పి నమస్కరించి కన్నీరు దించుకొనుచు నిలిచియున్న నా వీపు ఒక చేతను, తన గుండె నొక చేతితోను బాబా తట్టుచు, “నాయనా! నేనున్నాను. భయపడకు!” అని ముమ్మారు సెలవిచ్చిరి.

సముద్ర మధ్యమున భగ్గుమైన నొకవంటి జీవితము గల దైవోపహతునికి, ఇట్టివారికి వేలకు లక్షలకు “నేనున్నాను, నీ భారములన్నియు నామీద వేసి నీవు హాయిగా నుండుము. భయపడకు. నేనన్నియు చూచుకొందును”, అని చెప్పుటకుగాని, అరీతిగ ఇందరికిని, ఇంకెందరికేనియు చెప్పి కాపాడి క్రియలో ఋజువు చేయుటకును ఒక్క భగవంతునకు తప్ప మానవమాత్రుడెవరికైనా సాధ్యమా?!

ఇట్లు భగవానుడు సాయిరాముడు, నాయట్టి అర్తులను, పామరులను తన అభయ ప్రదాన సుధాస్వాదనా నిమగ్నుల గావించి, తేనెలో బడిన ఈగల చందము సేయుచున్నారు. పరమాత్ముని ధ్యానము, భజనము, గుణకథాకర్ణనము, సంకీర్తనము మున్నగు వానితో జీవిత మీ స్థితి చెందుటకన్న వాంఛనీయముగాని, అతిశయముగాని అన్యమేమున్నది?!

- రామశర్మ

(స.సా. జూన్ 1958 సంచికనుండి)

అభయహస్తము

రసరాజు

‘బంగారూ’ అని పిలిచే బాబా మనతో ఉంటే భయమెందుకురా?! బాధల బరువెందుకురా?! సాయిరాం... సత్యసాయిరాం...(2)

అదిగో, అది ఆదుకునే అభయ హస్తము ఆత్మలతో చేయి కలుపు అమృత నేస్తము ఆర్తి అనే మాట లేదు సమృద్ధిముంటే హాయి కదా బ్రతుకంతా సాయి వెంట ఉంటే సత్యసాయి వెంట ఉంటే....

॥బంగారూ॥

అమ్మలోని దివ్యత్వం సత్యసాయి తత్వం అంధకారమును చీల్చే సుప్రభాత సూత్రం అంజలి బంధానికతడు ఎప్పుడూ వశుడే అంతరాత్మతో చూస్తే ఎప్పుడూ హితుడే సన్నిహితుడే...

॥బంగారూ॥

ఆరాధన మహోత్సవం, యువచైతన్య పర్తియాత్ర

❖ డా॥ దివి చతుర్వేది

శ్రీ సత్యసాయి ఆరాధన మహోత్సవం

మానవునిలో బీజమాత్రముగా ఉన్న దివ్యత్వాన్ని పరిధవిల్లజేసే అత్యంత శక్తిమంతమైన సాధనం ఆరాధన. నామసంకీర్తనముద్వారా సాయి సాన్నిధ్యాన్ని ఆస్వాదిస్తూ, భగవాన్ అందించిన తరగని ఆధ్యాత్మిక సంపదను అనుభవిస్తూ, సమస్త మానవాళికి పంచాలని భక్తులకు పిలుపునిస్తూ, ప్రశాంతి భజన బృందమువారు ఏప్రిల్ 23న సాయంవేళ స్వామి సన్నిధిలో సంకీర్తన చేశారు.

ఈ ఒరవడిలోనే ఉభయ తెలుగు రాష్ట్రాలు, కర్ణాటక, తమిళనాడు, మహారాష్ట్రల నుండి విచ్చేసిన 200 మంది గాయనీ గాయకులు ఏప్రిల్ 24వ తేదీ ఉదయం ఆరాధన మహోత్సవంగా 'సాయి పంచరత్న కృతుల'ను గానం చేశారు.

ప్రథమ కృతి 'ప్రణమామి సాయీశ' (గంభీరనాటరాగం) సకల జనులను ధర్మపథమువైపుకు నడిపించడానికి అవతరించిన శ్రీ సత్యసాయిశ్వరుని స్తుతికి అంకితం.

రెండవ కృతి 'సదా భావయామి' (మాయామాళవగాళ) భగవాన్‌ని వేదపురుషునిగా వర్ణిస్తూ, వారి పూర్ణావతార తత్వాన్ని, అనంతమైన ప్రేమను కీర్తిస్తూ, లింగోద్భవం, విభూతి అభిషేకం వంటి పరమాద్భుత ఘట్టాలను వివరించింది.

మూడవ కృతి 'చరణ సేవనం' (ఆరభి) స్వామి తమ అఖండమైన దివ్యతేజస్సును అవ్యక్తముగా ఉంచి భక్తులతో, విద్యార్థులతో సన్నిహితముగా మెలగి వారికి ఆనందాన్ని పంచిన అద్భుతాన్ని తెలియజేసింది.

నాలుగవ కృతి 'కలియుగ అవతారి' (తోడి) స్వామి సమాజశ్రేయస్సుకై చేపట్టిన సేవాపథకాన్ని వివరించింది.

ఐదవ కృతి 'సత్యసాయి అవతార వైభవం' (మధ్యమావతి) ప్రణవనాదం విశ్వాత్మ అయిన భగవాన్ బాబావారినుండి ఉద్భవించిందని ప్రకటిస్తూ, ప్రతి భక్తుని హృదయంలో మానవతావిలువలను స్థాపించిన దివ్యమూర్తిగా భగవాన్ బాబావారిని అభివర్ణించింది.

సంకీర్తనానంతరం 'సాయి పంచరత్న కృతుల' సీడీని ట్రస్టు సభ్యులు ఆవిష్కరించారు. ఈ కృతులను సత్యసాయి మీర్చురి సంగీత కళాశాల అధ్యాపకురాలు డా॥ ఆర్. వసంతలక్ష్మి రచించగా, శ్రీ రాజ్ కుమార్ భారతి సంగీతాన్ని సమకూర్చారు.

తదుపరి ట్రస్టు సభ్యులు శ్రీ ఎస్.ఎస్. నాగానంద్ ప్రసంగించారు. స్వామి తమ అవతార కాలంలో కోట్లాది జనుల హృదయాలలో భక్తిబీజాలను నాటి, సేవాస్ఫూర్తిని పెంపొందించారన్నారు. సాయి భక్తులందరూ వారి హృదయాలలో ప్రేమను నింపుకొని, నిస్వార్థ సేవలో పాల్గొనడంద్వారా భగవాన్ బాబావారి అవతారోద్భవానికి పునరంకితం కావాలని పిలుపునిచ్చారు.

శ్రీ అజిత్ పొప్పట్ మాట్లాడుతూ, స్వామి ఇక్కడే మనతోనే ఉన్నారు, వారు మనలను వీడలేదు అన్నారు. భక్తులను కోరికలు లేని నిశ్చల స్వభావులను చేయాలన్నదే భగవాన్‌కి గల ఒకే ఒక్క ఆకాంక్ష అన్నారు.

తదుపరి ప్రసారమైన దివ్యోపన్యాసంలో భగవాన్ బాబా వారు చిత్తశుద్ధిని సాధించడమే అత్యంత ముఖ్యమైన ఆధ్యాత్మిక సాధన అని పేర్కొంటూ ఇంకా ఇలా అన్నారు:

“ఈనాడు అనేకమంది సాయినామమును అడ్డు పెట్టుకొని వ్యాపారం చేస్తున్నారు, అనేకవిధాలుగా మోసాలు చేస్తున్నారు. ఏ ఏ దేశాలకో వెళ్ళి, ఏ ఏ

ప్రాంతాలకో వెళ్ళి సాయినామమును అమ్ముకొని పొట్టనింపుకుంటున్నారు. ఇది చాలా తప్పు.... ఇట్టి వ్యాపారం చేసేవారిని మీ దగ్గరకు కూడా రానివ్వకుండా 'గెటౌట్' అని చెప్పండి.... ఈ దేశంలోనే కాదు; ఇంగ్లాండు, అమెరికా, జర్మనీ, సింగపూరు, మలేషియా మొదలైన అనేక ఇతర దేశాలలోకూడా ఈ వ్యాపారం బయలుదేరింది. పాములనైనా మీరు దగ్గర పెట్టుకోవచ్చుగాని, ఇలాంటి దుర్మార్గులను చేరదీయకూడదు. ఇక్కడ ఎన్నో కార్యక్రమాలు జరుగుతున్నాయి. అయినా నేను ఎక్కడా ఎవ్వరినీ ఒక్క నయాపైసా అడగ లేదు. మీకు తెలుసు. కాని ఈనాటి భక్తులకి డబ్బే దైవము. డబ్బుకోసం గడ్డి తింటున్నారు. ఇంతటి దుర్మార్గానికి పాల్పడేవారు భక్తులెలా అవుతారు?! స్వామికోసం చందాలు వసూలు చేస్తున్నా మంటున్నారు. ఇంతకంటే స్వామికి చేసే మోసం మరొకటుందా?! ఇలాంటి వారు దైవద్రోహులు. స్వామిపేరు పెట్టుకొని డబ్బు వసూలు చేయడాన్ని నేనంగీకరించను. భిక్షమైనా ఎత్తుకోవచ్చుగాని, డబ్బుకోసం నాపేరు ఉపయోగపెట్టుకోకూడదు. ఇక్కడే కాదు, అన్ని దేశాలలోనూ ఇదేరకంగా ఉంది. ఇంగ్లాండుకు పోయి చూడండి, జపాన్ కి పోయి చూడండి, జర్మనీకి పోయి చూడండి, ఇదే వ్యాపారము! ఎక్కడికి పోయినా ఈ వార్తలే! ఇలాంటి 'న్యూస్'లు నాకు చాలా వస్తుంటాయి. కానీ ఈ 'న్యూసెస్'ను నేను ప్రక్కన పెట్టేస్తాను. నేను వినవలసినవి ఇవి కాదు. “అందరూ క్షేమంగా ఉన్నారు, ఆనందంగా ఉన్నారు” ఇలాంటివి నేను వినాలి. ఎవరైనా స్వామి పేరును అమ్ముకుంటున్నారంటే నాకు చాలా బాధనిపిస్తుంది. ‘డివోషన్’ (భక్తి)ని అమ్ముకూడదు. ‘ఓషన్’ (సముద్రము) అయినా మంచినీరు ఇస్తుందేమోగాని, ఇలాంటి ‘డివోషన్’ ఏమాత్రం ఫలితమివ్వదు. ఎవరైనా సరే, డబ్బు అడిగేవారిని దగ్గర చేరనివ్వకండి. ఇప్పటికే ఎంతో ఆలస్యమైంది. నేను ఎవ్వరినీ ఏమీ అడగటం లేదు కదా!

ఇలాంటి ఏజెంట్స్ ను నేనెలా పెడతాను?! ఈ దొంగ ఏజెంట్స్ ను ఏమాత్రం దగ్గర రానివ్వకండి. నాకు డబ్బుతో అవసరం లేదు. నాకు ప్రేమతోనే అవసరం. ప్రేమను మించిన భక్తి లేదు. ప్రేమతో ఏ చిన్న సేవచేసినా అది సార్థకమౌతుంది. మీరు ప్రేమను పెంచుకోండి. నాకు ఎక్కడా ఏ మందిరాలూ మీరు కట్టనక్కర్లేదు, ఏ సత్రాలూ, చావిళ్లా నాకు అవసరం లేదు. నాకు మీ హృదయ మందిరం ఒక్కటివ్వండి చాలు, అక్కడ నేనెంతో హాయిగా ఉంటాను.”

ఆ తరువాత శ్రీ సత్యసాయి హిల్స్ వ్యా స్టేడియంలో నిర్వహించిన మహానారాయణసేవలో పుట్టపర్తినుండి, ఇంకా పరిసర గ్రామాలనుండి వచ్చిన యాభై వేలమంది స్త్రీ పురుషులు స్వామి దివ్యప్రసాదంగా భోజనం చేసి, నూతన వస్త్రాలను అందుకున్నారు.

‘శ్రీ సత్యసాయి మిత్ర’ సౌర విద్యుత్ ఉత్పత్తి పథకం

శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు 2018 ఏప్రిల్ 24న శ్రీ సత్యసాయి ఇన్ స్టిట్యూట్ ఆఫ్ హైయర్ లర్నింగ్, ప్రశాంతి నిలయం క్యాంపస్ లో ఉన్న సెంట్రల్ రీసర్చ్ ఇన్ స్ట్రుమెంట్స్ ఫెసిలిటీస్ వద్ద తొమ్మిది కోట్ల రూపాయలు వెచ్చించి 2100 కె.డబ్ల్యు. సోలార్ పవర్ ప్లాంట్ ను ప్రారంభించింది. ఈ పథకంద్వారా కర్షణ ఉధార్గాలు లేని 3.5 మిలియన్ యూనిట్ల స్వచ్ఛమైన సౌరవిద్యుత్ వినియోగంలోకి వస్తుంది. ప్రశాంతినిలయంలో ఉన్న సాయిసంస్థల అవసరాలను తీరుస్తుంది. మూడు మాసాల అతిస్వల్ప వ్యవధిలోనే ఈ పథకాన్ని పూర్తి చేశారు. భారతదేశంలో స్వచ్ఛంద సేవాసంస్థల నిర్వహణలో ఉన్న సౌరశక్తి పథకాలలోకెల్లా ఇది అత్యంత బృహత్తరమైనది.

ఆరోజున సాయం సమయంలో శ్రీ లాల్ గుడి కృష్ణన్ స్వామి సన్నిధిలో వయోలిన్ వాదనను వినిపించారు. వారు త్యాగరాజ, ముత్తస్వామి దీక్షితార్ కీర్తనలను వయోలిన్ పై గానం చేశారు. ‘మోక్షము గలదా భువిలో’ కీర్తన లౌకిక ప్రపంచముయొక్క పరిధిని తెలియజేయగా, ‘సత్యసాయి పాదాంబుజమ్ భజరే మానస నిరంతరమ్’ పాట మోక్షమార్గాన్ని విశదీకరించింది.

శ్రీ సత్యసాయి యువచైతన్య పర్వయాత్ర

భగవాన్ బాబావారి ఆరాధన మహోత్సవాన్ని పురస్కరించుకొని 2018 ఏప్రిల్ 22 నుండి రెండు రోజులపాటు ఉభయ తెలుగు రాష్ట్రాలనుండి 6000 మందికి పైగా యువజనులు పర్వయాత్రలో పాల్గొన్నారు.

ఏప్రిల్ 22వ తేదీన ఉదయం ఉభయ రాష్ట్రాల సాయిసంస్థల అధ్యక్షులు శ్రీ ఎస్.జి. చలం తమ ప్రారంభోపన్యాసంలో భగవాన్ బాబావారి ప్రవచనాలను ఉటంకిస్తూ, వ్యక్తిత్వ వికాసానికి నవసూత్ర ప్రవర్తనా నియమావళి ఏవిధంగా దోహదం చేస్తుందో వివరించారు. సాయిసంస్థలలో ఐకమత్యము, ప్రేమ ప్రధానమైనవి అన్నారు.

రాష్ట్ర యువ సమన్వయకర్త శ్రీ మహేశ్, సాయియువత సభ్యులు వ్యష్టిస్థాయిలో, సమష్టిస్థాయిలో సాధన చేశాన్నారు. ఆధునిక యువతీ యువకులు వింత పోకడలు పోతున్న నేటి తరుణంలో అందుకు భిన్నంగా సాయి యువత సభ్యులు నైతిక ఆధ్యాత్మిక విలువలను పాటిస్తూ, సేవలో పాల్గొంటున్నారన్నారు. ఉభయ తెలుగు రాష్ట్రాల్లో సాయి యువత నిర్వహిస్తున్న గ్రామసేవలు, రక్తదాన శిబిరాలు తదితర సేవాకార్యక్రమాల వివరాలను తెలియ జేశారు. బాలవికాస్ పూర్వవిద్యార్థి శ్రీ అభిషేక్ సేవా కార్యక్రమాలలో పాల్గొనడంద్వారా తనకు జరిగిన ఎనలేని మేలును వివరించారు. రాజన్న సిరిసిల్ల జిల్లా యువ సమన్వయకర్త కుమారి మణిత శ్రీసత్యసాయి సేవాసంస్థలు తన జీవన ప్రగతికి ఏవిధంగా దోహదం చేశాయో వివరించారు. ఉభయ రాష్ట్రాల యువ మహిళా సమన్వయ కర్త శ్రీమతి నివేదిత మహిళలలో వ్యక్తిత్వ వికాసాన్ని పెంపొందించడానికి, ఆరోగ్యం, పారిశుధ్యం వంటి పలు అంశాలపై అవగాహన కలిగించడానికి నిర్వహించిన ప్రత్యేక కార్యక్రమాలద్వారా 16000 మందికి ప్రయోజనం చేకూరిందన్నారు. వృత్తివిద్యల్లో 1100మంది మహిళలకు శిక్షణ ఇచ్చామని, వారందరూ ఆయా వృత్తులలో స్థిరపడ్డారని చెప్పారు. రాష్ట్ర యువ సమన్వయకర్త శ్రీ రామ్ ప్రసాద్ వార్షిక ప్రణాళికను సమర్పించిన అనంతరం, తెలుగు రాష్ట్రాలలో సాయి యువత నిర్వహిస్తున్న

స్ఫూర్తిదాయకమైన సేవాకార్యక్రమాల వివరాలను తెలియ జేస్తూ ఒక లఘుచిత్రాన్ని ప్రదర్శించారు.

అనంతరం ఉదయం 10.30 గంటలకు పూర్ణచంద్ర ఆడిటోరియంలో యువతకొరకు ప్రత్యేకంగా ఏర్పాటైన సమావేశంలో ముందుగా శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు శ్రీ జి.ఎస్.ఆర్.సి.వి. ప్రసాదరావు ప్రసంగిస్తూ, స్వామిప్రేమ వ్యక్తుల జీవితాలలో గొనివచ్చే అద్భుత పరివర్తనను స్వీయ అనుభవాల ఆధారంగా వివరించారు. శ్రీ సత్యసాయి అవతారోద్యమ భవిష్యత్ కార్యాచరణపట్ల యువతకు స్పష్టమైన అవగాహన కలిగించారు.

అనంతరం ట్రస్టు సభ్యులు శ్రీ ఆర్.జె. రత్నాకర్ సాయి అవతారోద్యమంలో యువతకుగల ప్రాధాన్యతను వివరిస్తూ, నైతిక ధార్మిక ప్రవర్తనద్వారా యువత ఏరితిగా భగవాన్ కి ప్రీతిపాత్రులు కావచ్చునో సోదాహరణంగా వివరించారు. ‘ఇంటర్నెట్’ కంటే ‘ఇన్నర్నెట్’కు ప్రాధాన్యత నిచ్చి, భగవాన్ తో ‘హార్డ్ టు హార్డ్’ అనుబంధం ఏర్పర్చుకోవలసిందిగా పిలుపునిచ్చారు.

చివరిగా, సిద్ధిపేట జిల్లా మహిళా సమన్వయకర్త శ్రీమతి యమునారాణి సాయిసంస్థలలో మహిళాయువత నిర్వహిస్తున్న క్రియాశీలక పాత్రను విశదీకరించారు.

తిరిగి మధ్యాహ్నం 2 గంటలకు పూర్ణచంద్ర హాలులో యువప్రతినిధుల సమావేశం ప్రారంభమైంది. ముందుగా, జాతీయ సమన్వయకర్తగా సేవలందిస్తున్న శ్రీ గోపీకృష్ణ పిడతల, భగవాన్ సన్నిధిలో తాను నేర్చుకున్న జీవిత పాఠాలను సభాసదులతో పంచుకున్నారు. “త్యజ దుర్జన సంసర్గం భజ సాధు సమాగమం...” అన్న భగవాన్ ఉద్బోధను యువతకు గుర్తుచేశారు. వ్యక్తిత్వ వికాస శిక్షణ నిపుణులు శ్రీ మల్లేశ్ యువతీ యువకులు శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థతో అనుబంధం ఏర్పర్చుకోవలసిన ఆవశ్యకతను నొక్కిచెప్పారు. ఎవరైతే తల్లిదండ్రులపట్ల, మాతృభూమి పట్ల తమకు గల కర్తవ్యాన్ని సక్రమంగా నిర్వర్తిస్తారో వారే జీవితంలో పురోగతి సాధించగలరన్నారు. శ్రీ సత్యసాయి గ్రామసేవా ట్రస్టు చైర్మన్ శ్రీ వై. శ్రీనివాస్ స్వీయ అనుభవాలను ప్రస్తావిస్తూ, యువతనుండి స్వామి ఆశిస్తున్నదేమిటి అన్న అంశంపై ప్రసంగించారు.

నిస్వార్థంగా సేవలో పాల్గొనేవారిపై భగవాన్ తమ అవ్యాజమైన ప్రేమను కురిపిస్తారన్నారు.

ఆరోజు సాయంవేళ స్వామి సన్నిధిలో సాయియువత వేదపారాయణం గావించిన అనంతరం ఉభయ తెలుగు రాష్ట్రాల యువ గాయనీ గాయకులు 'గానసుధాలహరి' పేరిట ఒక చక్కని భక్తిసంగీత కార్యక్రమం సమర్పించారు.

2018 ఏప్రిల్ 23వ తేదీ ఉదయం సాయికుల్యంత్ హాలులో జరిగిన సమావేశంలో సాయి యువత సభ్యులు స్వామి ఇచ్చిన స్ఫూర్తితో మారుమూల గ్రామాలలో సహితం సేవాకార్యక్రమాలు చేపట్టమని చెప్పారు. ఇటీవల గ్రూపు 1 సర్వీసుకు ఎంపిక అయిన శ్రీ సతీశ్ సేవ చేయాలన్న తపనవలననే స్వామి తనకు ఆ సదవకాశాన్ని ఇచ్చారన్నారు.

సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు డా॥ వి. మోహన్ పుట్టపర్తి అనంతమైన ఆధ్యాత్మికశక్తికి కేంద్రమన్నారు. పర్తియాత్రలో పాల్గొనడం సాయి అనుగ్రహానికి సూచన, అది ఆధ్యాత్మిక ప్రయాణంలో గొప్ప ముందడుగు అన్నారు.

ప్రకాశం జిల్లా శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలవారి సహకారంతో ఇటీవల ఎమ్.బి.బి.ఎస్. పూర్తిచేసుకున్న డా॥ కృష్ణవేణి భగవాన్ కి కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుంటూ ప్రసంగించారు. ప్రకాశం జిల్లా మహిళా యువ సమన్వయ కర్త శ్రీమతి అపర్ణాలక్ష్మి ఉభయ రాష్ట్రాల మహిళా యువతకు సంబంధించి భవిష్యత్ కార్యాచరణ ప్రణాళికను సమర్పించారు. ఉభయ రాష్ట్రాల యువ సమన్వయకర్త శ్రీ రామ్ ప్రసాద్ సాయియువత చేపట్టనున్న సేవాకార్యక్రమాల వివరాలను తెలియజేస్తూ, సాయి అవతారోద్యమంలో ఆదర్శవంతమైన ఉపకరణాలుగా యువతను తీర్చిదిద్దవలసిందిగా భగవాన్ ని ప్రార్థించారు.

అనంతరం పూర్ణచంద్ర హాలులో జరిగిన సభలో శ్రీమతి అరుణ సాయిసంస్థలో మహిళల పాత్రను విశదీకరించారు. అఖిల భారత సాయిసంస్థ ఉపాధ్యక్షులు శ్రీ ఎన్. రమణి భగవాన్ చూపిన మార్గంలో పయనిస్తూ దేశసేవకు పునరంకితం కావలసిందిగా యువతకు పిలుపు నిచ్చారు. విశాఖపట్టణం జిల్లా సాయియువత సభ్యులు శ్రీ వి. రమేష్ అంతర్యామిగా, జీవన సారథిగా స్వామి

యువత జీవితాలను తీర్చిదిద్దుతున్నారని ప్రస్తుతించారు. చివరగా, ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్ భగవాన్ దివ్య జీవిత సందేశాన్ని, వారి అవతారోద్యమ వైశిష్ట్యాన్ని యువతకు వివరించారు.

యువచైతన్య పర్తియాత్రకు ముగింపుగా సాయి యువత సభ్యులు విజయభేరులు మ్రోగిస్తూ, మంగళహాయిద్యాలతో శ్రీ వేణుగోపాలస్వామి ఆలయంనుండి గణేశ్ గేట్ వరకు రథయాత్రను వైభవంగా నిర్వహించారు. భగవాన్ బాబావారి దివ్యచిత్రాన్ని రథంలో అలంకరింపజేసి శ్రీ గణేశ, శ్రీ సత్యసాయి, శ్రీ శిరిడీ సాయి వేషధారులైన బాలలు రథంలో ఆసీనులైనారు. మహిళా యువత సభ్యులు పూర్ణకుంభంతో, వేదపఠనంతో పాల్గొన్నారు. గణేశ్ గేటు దగ్గర స్వామికి మంగళ హారతి ఇచ్చి ముగించారు.

తమిళ సంవత్సరాది, 'విశు' ఉత్సవాలు

ప్రశాంతినిలయంలో ఏప్రిల్ 13 నుండి 15 వరకు తమిళులు, మళయాళీలు పలు సాంస్కృతిక, ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలను నిర్వహించారు. ఏప్రిల్ 13న కేరళ మంత్రివర్యులు శ్రీ కె.టి. జలీల్ ఉపన్యసించారు. భగవాన్ బాబావారు ఇచ్చిన స్ఫూర్తితో ఉచిత వైద్యం పేదలకందరికీ అందుబాటులోకి రావాలన్నారు.

ఏప్రిల్ 14 ఉదయం తమిళనాడు భక్తులు పూర్ణచంద్ర హాలులో గాయత్రీ హోమాన్ని నిర్వహించారు.

ఆరోజు సాయంసమయంలో సాయికుల్యంత్ సభా మండపంలో శ్రీమతి కన్యాకుమారి వయోలిన్ వాదనను వినిపించారు. అనంతరం శ్రీ సత్యసాయి సమగ్ర గ్రామీణాభివృద్ధి పథకంలో భాగంగా తమిళనాడులో నూతనంగా ఆవిర్భవించునున్న భజనమండలుల ప్రారంభోత్సవాన్ని స్వామి సన్నిధిలో నిర్వహించారు.

ఏప్రిల్ 15వ తేదీన కేరళీయుల 'విశు' పండుగ సందర్భంగా శ్రీ టి.ఎస్. రాధాకృష్ణన్ స్వామి సన్నిధిలో సంక్రీడన చేశారు. తరువాత ప్రసారమైన దివ్యోపన్యాసంలో భగవాన్ బాబావారు నవవిధభక్తిసూత్రాలను వివరించారు. ఆత్మనివేదనంతో శ్రీమహావిష్ణువు అనుగ్రహానికి పాత్రుడైన బలిచక్రవర్తిని కొనియాడారు. ❖

SRI SATHYA SAI GURUKULAM ENGLISH MEDIUM SCHOOL

ALCOT GARDENS, RAJAMAHENDRAVARAM-533101, ANDHRA PRADESH

(Affiliated to C.I.S.C.E., New Delhi)

Applications on a plain paper in Candidate's **own handwriting** containing complete **BIO-DATA** inclusive of the details of the academic particulars, complete postal address, contact numbers and work experience (if any) along with copies of relevant documents and a recent passport size photograph, are invited from the **Candidates** fluent in English for appointment in 'Sri Sathya Sai Gurukulam English Medium School', Rajamahendravaram – 533 101, in the following posts (Total – 3).

1. Computer Teacher (PRT)	- 1
2. School Librarian	- 1
3. Office Assistant	- 1

Qualifications Required:

1. Computer Teacher :

Candidates must preferably hold a B.C.A./M.C.A. or Graduate with P.G. Diploma in Computers (two years duration) from a recognised University/Institute.

Scale of Pay: 10900 - - 31550 + D.A. and H.R.A.

II. School Librarian (B.Lib)

Candidates must preferably hold a B.Lib./M.Lib. or Graduate/Post Graduate with Diploma in Library Science from a recognised Institute.

Scale of Pay: 8440 - - 24950 + D.A. and H.R.A.

III. Office Assistant

Candidates must preferably hold a Graduation Degree with first class in any subject and must have the required computer knowledge for office administration.

Scale of Pay: Rs.8440 - - 24950 + D.A. and H.R.A.

The last date for the receipt of the applications is **23.06.2018**. Selected candidates have to appear for an interview at their own expenses at short notice.

CORRESPONDENT

Phone No. : 0883 2430989. Email ID : srisathyaigaigurukulam@gmail.com

Note: 1. Candidates will be given fixed pay per month for a period of 2 years , after which they will be considered for a regular scale of pay.

2. E.P.F. and Gratuity facility are applicable.

శ్రీ సత్యసాయి ఆరాధన మహోత్సవం

LOVE ALL - SERVE ALL

‘శ్రీ సత్యసాయి మిత్ర’ ప్రారంభోత్సవం

సాయి పంచరత్న కృతుల సమర్పణ

హిల్వ్యా స్టేడియంలో మహానారాయణ సేవ, వస్త్రదానం

Date of Publication 23rd May 2018

‘యువచైతన్య పర్తియాత్ర’ సంగీత విభావరి

‘సాయి యువత కార్యాచరణ ప్రణాళిక’ పుస్తకావిష్కరణ

లాల్ గుడి కృష్ణన్ వయోలిన్ వాద్యకచేరి

సాధనలో పురోగతికి గీటురాయి

సాధనవలననే మీకు సత్యము అనుభవములోనికి వచ్చును. పరిశుద్ధ భావములతో, ఏకాగ్రతతో పరమ లక్ష్యమును మరువక సాధన క్రమముగా ఆచరించవలెను. నిరాశకుగాని, ద్వేషాసూయలకుగాని చోటివ్వకూడదు. సాధనలో పురోగతిని కొలతవేసి తెలిసికొనవలెనన్న “నాలో కోపము తగ్గినదా?”, “ఇంకొకరికి కలిగిన మంచిని చూచినప్పుడు నా మనస్సులో ఆ మంచి నాకే కలిగినంత సంతోషము పొంగిపొరలినదా?” అని ప్రశ్నించుకోవలెను. “నేను సాయికోటి వ్రాసినాను. వేదశాస్త్రేతిహాస పురాణములను అవిచ్ఛిన్నముగా చదివినాను” అన్న ప్రయోజనము లేదు. మీ సాధనలన్నీ వెదురుగంపతో బావినుంచి నీరు చేదినరీతిగానే వ్యర్థమైపోవును. అనుగ్రహమనే బావినుంచి, ప్రేమపాశమనే త్రాడును, సత్తీలము అనే కుంభమునకు కట్టి చేదిన మాత్రమే ఆ నీరు దొరికేది. పాత్ర భద్రత లేకపోతే అనుగ్రహ జలము లభించదు.

- బాబా

వార్షిక చందా: ₹ 60 (భారతదేశంలో) ₹ 550, లేక \$ 13 లేక £ 9 (విదేశాలకు)
చందా రుసుము ఒకటి లేక, రెండు, లేక మూడు సంవత్సరములకు స్వీకరించబడును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్ లైన్ పద్ధతిన మా వెబ్ సైటు www.sanathanasasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా శ్రుష్ట, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.